

CHARLES L. FONTENAY

IZGUBLJEN U VREMENU

Charles L. Fontenay

**Izgubljen u
vremenu**

Twice Upon A Time 1958

"Francusko-američki tim matematičara i astrofizičara, pod vodstvom njujorškog znanstvenika Jeffryja Weeksa, proučivši posljednje rezultate znanstvenih istraživanja, došao je do zaključka da je naš svemir ograničen te da ima oblik dodekaedra, sa površinom koju čini dvanaest peterokuta zakrivljenih tako da tvore sferu. Prema njima, ne postoji drugi svemir, a svemirski brod koji bi se kretao pravocrtno na kraju bi se vratio na početnu točku iako s nekim iznenađujućim popratnim učincima. Primjerice, svemirski brod mogao bi napustiti naš svemir, ali bi u istom trenutku ušao ponovno u njega, ali na drugom mjestu i možda u drugo vrijeme!

Dakle, pred očima nam je dodekaedar kao slika našeg svemira kroz sva vremena..."

Citirano iz znanstvenog časopisa iz 2004. godine.

Preostalo mu je još malo života, iako je imao cijeli život pred sobom.

Poglavlje 1

Kada je Chaan Fritag bio mali dječak, biće mu je dalo dodekaedar.

Dobio je dodekaedar puno prije no što je otkrio otvor koji je vodio u najviši dio potkrovlja. Zaista, nije bilo povezanosti.

Chaan se nije baš jasno sjećao bića jer nije mogao imati više od pet godina kada se susreo s njim. Zadržao je sliku vrlo visokog stvorenja nalik duhu, s dugim bijelim krznom i ustima četvrtastog oblika koja se nisu nikada zatvarala. Preko tih četvrtastih ustiju bile su rastegnute niti koje su vibrirale poput žica na harfi kada bi biće govorilo s ocem. Otac, koji je radio za Svemirsku službu i bio vrlo pametan čovjek, koristio je maleni žičani instrument za komuniciranje s bićem.

Biće je bilo zastrašujućeg i neobičnog izgleda, ali kada je stavilo dodekaedar u Chaanovu malu ruku, njegove krupne tamne oči postale su blage. Gledati u njih bilo je kao gledati u duboko nebo u noći bez mjeseca.

Dodekaedar je bio malen, oko dva inča u promjeru, i bio je proziran. Gledajući u njega, moglo se vidjeti ne samo dvanaest, već naizgled puno, puno više faceta. Bio je fascinant. Svjetlucao je na svjetlosti, a u mraku se Chaanu ponekad činilo da sjaji vlastitom svjetlošću.

Kada je bio nekoliko godina stariji, upitao je oca o dodekaedru. Do tada je već bio zaboravio kako ga je dobio.

"Dalo ti ga je mudro i dobro biće iz dalekog svijeta, Chaane", rekao mu je otac, a oči su mu zasjale dok se toga prisjećao. "To je bio moj prijatelj, pripadao je jednoj staroj, staroj vrsti bića."

"Zašto mi ga je dao, oče?", upitao je Chaan.

"Rekao je da je vidio nešto na tvom licu, nešto zbog čega je poželio da ga ti imaš. Mislim... jezik kojim je govorio Kreel je bio teško razumljiv... ali mislim da je rekao kako će ti koristiti jednoga dana. Tim bićima je ponekad poznata budućnost."

Takvo nešto bilo je iznad Chaanove moći shvaćanja. On je želio znati sada, bez odgađanja.

"Što je to?", upitao je prvi put nakon mnogih mjeseci kako ga je posjedovao.

"To je dodekaedar", odgovorio je otac. "Naučit ćeš jednog dana da je dodekaedar geometrijsko tijelo omeđeno s dvanaest jednakih pravilnih peterokuta. Što je još to što ti je Kreel dao, ne znam."

Kao što je to već činio i prije, Chaan se neko vrijeme igrao s dodekaedrom, a onda ga odložio na stranu i igrao se s drugim igračkama. Otac ga je pronašao u kutu i koristio kao držač papira na svome radnom stolu, sve dok nisu napustili svemirsku stanicu u Alabami i preselili se u tristo godina staru kuću u nizini blizu Memphisa. Chaan dugo nije ponovo vidio dodekaedar.

Kuća je imala tri tavana, Chaan je to brzo otkrio. Jedan od njih bio je dovoljno velik da se u njemu moglo stajati i unutra se držao sav odbačeni namještaj. U drugom, u kojem se moralo pogrbiti da bi se moglo kretati, bile su kutije sa starim knjigama njegovog djeda koji je bio vlasnik te kuće.

Treći je bio samo prostor između krova i sam krov. Taj prostor se zapravo nije smatrao tavanom i nitko nikada nije ulazio u njega - sve dok Chaan nije pronašao otvor.

Bilo je to tek mjesto na kojem je otpala velika daska, nad strehom drugog tavana. Chaan je stajao na tri kutije s djedovim knjigama, dana kada ga je otkrio, i virio kroz otvor u zagušljivu tamu.

Tamo je bio maleni, slabo osvijetljen prostor u koji je mogao upuzati i zakutak koji je potaknuo Chaanovu maštu. Chaan se s mukom provukao kroz otvor i otpuzao naprijed duž greda. Potkrovlje je bilo tako plitko da je morao ležati i povlačiti se laktovima, dok mu je glava udarala u potpornje i grede.

Otkrio je da je zakutak bio više od običnog kuta. Bilo je to sjecište potpornja, greda i krovniha daščica i put kroz tu zbrku iskrivio se u neke čudne kutove. Nije bilo ničega iznad osim uskog prostora do krova; ali za jednog dječaka to je bilo idealno mjesto za sakrivanje.

Tako je Chaan neko vrijeme koristio potkrovlje kao sklonište i posebno mjesto za skrivanje raznih njemu vrijednih predmeta. Držao je tamo stvari poput ovčje lubanje, da bi uplašio uljeze, svoj luk i strijele, a i uzde svog ponija u razdoblju kada je bio uvjeren da netko noću jaše njegovog ljubimca.

Chaan je imao devet godina kad je ponovo pronašao dodekaedar. Kopao je po donjoj ladici jedne stare komode i odjednom je pred njim dodekaedar zatreperio na svjetlu poslijepodnevnog sunca.

Uhvatio ga je s oba dlana i pogledao u njega. Ravnine i kutevi vrtjeli su se i rastvarali pred njegovim očima postepeno se gubeći u dubini dodekaedra.

To je bio Chaanova svemirska faza. Tada je odlučio da će postati kapetan svemirskog broda i otići među zvijezde.

Razmišljao je o posebnoj vrijednosti koju bi taj predmet mogao imati za svemirskog putnika i odlučio da bi bio idealan kao višedimenzionalna karta svemira u koji bi se ucrtavao kurs njegova broda.

Odnio ga je gore na tavan jer to je bio prostor gdje je u to vrijeme vozio svoj svemirski brod. U uskom crnom odijelu i pod plastičnom kacigom bilo mu je vruće i znojio se, ali su mu barem dva sjajna pištolja bila utješna teret u tami prašnog tavana.

Na plastičnoj kacigi bila je pričvršćena svjetiljka - jer svemir je bio mračan - i on ju je uključio čim je upuzao u maleno potkrovlje. Baterija je bila slaba od čestog korištenja, ali zapravo nije ni trebao svjetlo. Bila je to samo jedna od formalnosti igre.

Dodekaedar je bio dobar kao karta svemira. Chaan je zaokrenuo daleko od Centaurusa i planirao rutinski povratni let u Sunčev sustav, ali je odjednom opazio svemirskog gusara i naglo promijenio plan. To je bio izazov koji kapetan kentaurske patrole nije mogao ignorirati i naravno, Chaan se bacio u potjeru.

Gusar je bježao prema dalekim predjelima. Chaan je bio prilično siguran da je smjerao prema Arkturusu, a Arkturus je bio iza kuta od krovniha greda. Iza tog ugla bila su neizmjerena prostranstva i prosjeci u kojima se gusar mogao sakriti i Chaan nije mogao dozvoliti da ga sada izgubi iz vida. Odlučno je puzao duž grede, držeći jednom rukom dodekaedar ispred sebe radi pravilnog održavanja smjera.

Neobični ugao je bio težak zadatak za Chaana, posebno stoga što je prelazeći ga cijelo vrijeme, nepokolebljivo gledao u dodekaedar ne bi li izgubio smjer.

Maleni predmet imao je naizgled vlastitu svjetlost. U njoj su se reflektirali potpornji, grede, daščice razlomljene u brojnim kutevima i ravninama - i još nešto.

Chaan je uspio proći iza ugla.

Uopće nije bio u drugom dijelu potkrovlja. Pojavio se među korijenjem vrlo velikog drveta na travnatom proplanku obasjanom crvenim suncem.

Da je Chaan imao više od devet godina, zasigurno bi se uplašio. Ali priče o vilama i čaroliji za njega su bile još uvijek stvarne. Bilo je očito da je potkrovlje bilo začarano područje koje, čini se, nikada prije nije bilo otkriveno. Osjećao je samo čudno ushićenje, koje je bilo jednako ushićenju otkrića kao bilo što drugo.

Stojeći, otrešao je sa sebe nešto prašine iz potkrovlja. Zatim, dobro upamtivši položaj drveta - bio je dovoljno iskusan svemirski putnik da uvijek bude pribran - odlučno je stavio dodekaedar u džep i uputio se u istraživački pohod.

Područje je odgovaralo njegovoj predodžbi začarane zemlje. Trava i lišće na drveću su bili plavkasto-ljubičasti, a sunce je bilo golemo i grimizno. Bilo je pomalo hladno, što nije pogodovalo Chaanu, budući da je ispod svog svemirskog odijela bio ljetno odjeven.

Kroz razmak među drvećem vidio je daleke obrise grada i krenuo je u tom smjeru. Pomislio je da možda neće stići do večere tamo i natrag, ali osjećao se dužnim da otkrije nešto više o tome.

Približivši se rubu čistine, iz grmlja je izašla životinja. Stari svemirski putnik poput Chaana odmah je znao da se nije radilo o inteligentnom stanovniku drugoga svijeta. Iako je to bilo neobično stvorenje, nikada ga nije vidio u svojoj Dječjoj enciklopediji svemira.

Jedan trenutak Chaan i životinja su se međusobno pažljivo promatrali. U istome trenutku životinja je zaključila da je Chaan jestiv, a Chaan da je životinja gladna.

Životinja se pripremala za napad i vršci njenih ticala mahali su zloslutno i prijeteći. Chaan je izvukao svoje vjerne pištolje iz držača i istodobno shvatio, tonući u očaj, kako spektakularne iskre koje su izbacivali neće biti učinkovite na životinju.

Ova životinja bila je stvarna, a njegovi pištolji samo igračke.

Ipak je smiono uperio svoje pištolje u životinju povukavši okidače u trenutku kad je životinja skočila prema njemu s rikom koja je parala uši. Iz pištolja su se prosule bezbrojne iskre u jarkim bojama.

Životinja je planula u zraku i pala pred njegove noge, grčeći se u smrtnoj agoniji.

Chaan je u mješavini trijumfa i čuđenja metnuo svoje pištolje u držače. Tada je osjetio nečiju ruku na ramenu.

Pored njega je stajao pravi svemirski vojnik, visoki muškarac u plavo-srebrnoj uniformi, ali bez kacige. U ruci je držao pravi pravcati pištolj kojeg je Chaan prepoznao sa slika koje je vidio. Bio je to propisani osobni laserski pištolj.

"Ovo je bilo blizu", rekao je veliki svemirski vojnik.

"Da, gospodine", složio se Chaan. "Bojim se da moji pištolji nisu bili dovoljni za takvu životinju. Imao sam sreće što ste vi naišli."

Muškarac je pogledao odozgo prema dječaku i na njegovu licu primijetio čuđenje.

"Ti si Chaan, zar ne?", upitao je pomalo drhtavim glasom.

"Da, gospodine. Kapetan Chaan, pripadnik kentaurске patrole. Ovdje sam u potrazi za svemirskim gusarom, ali moram se vratiti natrag do večere."

Svemirski vojnik se nasmiješio.

"Mislite li da ću imati vremena za razgledavanje grada?", upitao je Chaan. "Moguće je da se gusar skriva tamo negdje."

"Grad je prilično daleko", rekao je veliki svemirski vojnik ozbiljno. "Mislim da bi bilo bolje da odemo samo do vrha brda i od tamo pogledamo grad."

Otišli su zajedno do vrha strmine koja se uzdizala nad gradom. Svemirski putnik je rekao Chaanu u kojem svijetu se nalaze, ali Chaanu ime nije bilo poznato.

"Nadam se da ću jednog dana moći ponovo doći ovdje", rekao je Chaan gledajući dolje na lijepi grad. Oči su mu bile pune žudnje i žive želje. "Mislim u svemirskom brodu, ne kroz tavan, želim postati svemirski vojnik kad narastem. Svemirski vojnik poput tebe."

"Zašto, Chaane?", upitao je svemirski vojnik.

"U školi učim o povijesti. U povijesnim knjigama se uvijek opisuje kako ljudi međusobno ratuju zato što neki žele jedno, a drugi drugo. Oni to ne bi trebali više činiti."

"A kakve to ima veze s tvojom željom da postaneš svemirski vojnik?", upitao ga je njegov novi prijatelj.

"U svemiru ima dovoljno mjesta za sve. Ako se nekima ne sviđa poredak stvari na jednom svijetu, mogu se preseliti na drugi. Ima puno svjetova - to nas uče u školi, znaš - i neće biti razloga za ratove kada ljudi koji misle drugačije budu mogli imati svijet samo za sebe."

"U pravu si", rekao je svemirski vojnik blago. "Neće biti ratova. Mislim da bi sada trebali krenuti natrag ako želiš stići na večeru."

Veliko crveno sunce bilo je još uvijek visoko kad je svemirski vojnik otpratio Chaana natrag do čistine, pored spaljenog tijela životinje i do drveta koje je Chaan upamtio. Svemirski vojnik je čeznutljivo gledao u maleni otvor među korijenjem drveta kroz koji se mogao provući samo maleni dječak poput Chaana.

"Želio bih da mogu otići s tobom", rekao je.

"I ja bih to želio", rekao je Chaan. "Siguran sam da bi majci i ocu bilo drago da te upoznaju."

"Možda", rekao je svemirski vojnik, "ali, ipak, možda to sada i ne bi bio pravi potez za mene."

Chaan se počeo spuštati u rupu, a zatim zastao. Stavio je ruku u džep i izvukao dodekaedar. "Trebao bih ti dati nešto, ti si mi spasio život", rekao je ozbiljno. "Na svom svemirskom brodu nemam medalja, ali možda će ovo poslužiti svrsi."

Položio je dodekaedar u ruku svemirskog vojnika i skliznuo kroz otvor među korijenjem.

Bio je pomalo smeten kada se odjednom našao u malenoj pećini, pred zemljanim zidom. Skoro se okrenuo i otpuzao natrag u crveni svijet, ali veliki svemirski vojnik je rekao da bi trebalo stići kući na večeru.

Chaan je zatvorio oči i sjetio se što je vidio u dodekaedru. Mentalna slika nije bila tako jasna kao stvarno gledanje u dodekaedar, ali si je ipak mogao predočiti pomicanje ravnina i kuteva, a u njima je, umjesto odraza crvenog svijeta, zamišljao sliku krovnih dasaka i greda tamnog potkrovlja.

Kad je otvorio oči, bio je ponovo u potkrovlju.

Chaan je uspio stići na večeru, ali majci i ocu nije baš bilo drago što mu je odjeća tako prljava. Chaan im je pokušao objasniti, ali oni su se ponašali onako kako se odrasli obično ponašaju.

"Previše kompjutorskih igara i holograma", rekla je majka strogo.

"Bit će mi drago kad počne škola", rekao je otac. "Kada krene u naprednu školu, naučit će kakav je zaista svemir."

Chaan je još mnogo puta išao na gornje potkrovlje, ali nikada više nije izašao ponovo u crveni svijet. Više no jednom mu je palo na pamet da je to možda bilo zbog toga što je poklonio svoj dodekaedar i gotovo je požalio zbog svoje darežljivosti.

Poglavlje 2

Godine su brzo prolazile u svjetovima koji su se okretali oko zvijezda i još brže u samotnim dubinama svemira. I tako je došao trenutak kada je Chaan Fritag stajao u kući jako daleko od kuće njegova djeda u Memphisu i pokušavao utješiti uplakanu ženu.

Ženino ime je bilo Illita i ona je bila Chaanova supruga. Suosjećao je s njom i bilo mu je žao što plače, ali ne toliko da bi učinio ono što je od njega tražila. Proživio je već četiri puta ovakvu situaciju, sa četiri različite žene, u četiri različita svijeta i sada ovdje na Greyhoundu, na šestoj planeti Sirusa A.

"Kad smo se vjenčali, rekao si da me voliš", grcala je držeći se za njegovo rame. Njene suzne oči bile su crne, a crna je bila i njena kosa koja je u slapovima padala preko ramena.

"Jesam", rekao je Chaan. "I volim te."

"Rodit ću tvog sina za četiri mjeseca, a ti ga čak ni ne želiš vidjeti", optužila ga je.

"Vidjet ću ga kad naraste", rekao je Chaan, smiješeći se nemoćno, pogleda uperenog u svjetlucavi zid.

Odmakla se ljutito od njega i bacila na kauč zarivši lice u meku tkaninu. Stisnula je svoje malene šake uz glavu i zajecala.

"Tako se žena svemirskog vojnika ne bi trebala ponašati", prekorivši je blago. Brzo se okrenula i pogledala ga. Lice joj je bilo uplakano. "Poznajem druge žene svemirskih vojnika", rekla je. "Njihovi muževi im se vraćaju."

"Oni nisu pripadnici Besmrtno legije", rekao je Chaan ponosno. "To je tvoja čast, Illita, i tuga koju moraš pretrpjeti. Drugi muškarci putuju običnim svemirskim brodovima i kreću se samo među planetama Siriusa. Vrijeme za njih protječe jednako brzo kao i za njihove žene. Draga Illita, kad sam ja zadnji put bio na Siriusu, ti se još nisi ni rodila, a to je za mene bilo prije manje od pet godina. Ti si od mene mlađa samo dvije godine, a ipak si mlađa više od četvrt stoljeća. Vidio sam svog sina, rođenog ubrzo nakon što sam onda napustio Greyhound i on je stariji od tebe. Stariji je od mene. A kad se vratim s ovoga putovanja, bit ćeš dovoljno stara da mi budeš majka."

"Znam to, Chaane", rekla je tiho. "Zbog toga te molim da ne ideš. Zašto ne ostaneš?"

Pogledao je na drugu stranu, a u njegovim se očima pojavio sjaj, sjaj koji je ona već prije vidjela.

"Pretpostavljam da mi je svemir u krvi, Illita", rekao je. "Oduvijek sam želio pustolovinu, čak i kad sam bio mali dječak i pronašao sam to u Besmrtnoj legiji. Pretpostavljam da ti ne bih mogao objasniti što osjećam, ali nikada na nijednom svijetu nisam pronašao nešto što bi se moglo usporediti s ovim skokovima među zvijezdama."

"Čak niti imati ženu i dijete?"

"Ne još. Jednom možda, pretpostavljam. Nemoj zaboraviti, Illita, ja sam imao četiri žene prije no što sam tebe upoznao, a dvije od njih su rodile moje dijete."

"Znači da ja nisam ništa više od jedne u nizu", rekla je ogorčeno.

"Nemoj to gledati na taj način. Ja te zaista volim, Illita. Ali pripadnicima Besmrtno legije se uvijek iznova i iznova govori da, dok god su u službi, bilo kakve veze koje uspostave u svjetovima koje posjećuju moraju biti privremene. Ti si znala kad smo se vjenčali da ćemo imati malo vremena i da ti se ja nikada neću moći vratiti."

Nježno joj se nasmiješio.

"Reći ću ti nešto", dodao je, "ako ikada nađem ženu zbog koje ću poželjeti napustiti službu i smiriti se, ona će imati crne oči i crnu kosu."

Njegove riječi izmamile su slabašan, popustljiv smijeh na Illitinom licu. Primila je njegov dlan s obje ruke.

"Nikada te nisam ispitivala o tvojim bivšim ženama", rekla je. "Jesu li se i one ponašale ovako kada si ih morao napustiti?"

"Isprva jesu", odgovorio je. "Naposljetku, to je normalno. Ali sve osim jedne su se na kraju pomirile s tim i potrudile da naša posljednja noć bude noć koje ćemo se oboje zauvijek sjećati."

"Onda ću i ja to učiniti", šapnula je nježno i pripila svoje usne uz njegove.

Nekoliko sati kasnije, Chaan je hodao sam ulicama Stellopolisa, glavnoga grada Greyhonda i sistema Sirius. Bilo bi mu milije da je mogao ostati s Illitom do jutra, ali morao je obaviti neke stvari prije dobivanja uputa i polijetanja.

Odjeven u plavo-srebrnu uniformu Besmrtno legije, izvidničkog odreda Solarnog vijeća, hodao je po viaduktu koji se protezao od jednog do drugog golemog nebodera visoko nad tлом. Ispod i iznad viadukta križali su se drugi zračni putevi, neki namijenjeni vozilima, a neki pješaćenju preko gradskih vrtova. Na nebu su se vidjela tri od pet prirodnih satelita ove planete, zamućenih obrisa od sveprožimajućeg isijavanja svjetala grada.

Dok je hodao, Chaan je razmišljao o paradoksu koji je za njega pretvorio vrijeme iz stabilne, pouzdane kategorije, jednake za sve ljude, u fluidnu, relativnu stvar. Zapravo je bio mnogo godina stariji od onog starca pored kojega je maloprije prošao, iako je on bio u svojim dvadesetima, a taj se čovjek približavao kraju svog postojanja. To je učinila brzina, brzina ljudskih putovanja među zvijezdama, a od svih brzina koje je čovjek uspio postići napretkom tehnologije, brzina Besmrtno legije bila je najveća.

Zbog toga se Chaan osjećao izdvojenim, drukčijim od ovih milijuna ljudi na Greyhoundu i milijuna ljudi s drugih svjetova. Zbog toga se pomalo osjećao poput božanstva. To je bio osjećaj koji Illita i drugi ljudi vezani za svoje planete nisu mogli razumjeti, a koji ga je sprečavao da se odrekne svemira radi nje ili radi svojih prijašnjih žena.

Solarno svemirsko zapovjedništvo je prepoznalo moć ovoga osjećaja kod svojih vrhunskih izvidnika i računalo na to jednako kao i na lojalnost samom Solarnom vijeću. Zapovjedništvo je također smatralo kako su tim ljudima tijekom njihova boravka na raznim planetarna bile potrebne čvrste emocionalne veze, a ne tek površne avanture.

Iz tog razloga, Besmrtna legija je imala posebne povlastice u svakom svijetu, bez obzira na lokalne običaje. Ako je postojala institucija braka, što je bio slučaj u većini svjetova, oni su se mogli oženiti na razdoblje od godinu ili dvije, koliko bi ostajali tamo. U takvim slučajevima, za ženu je brak bio okončan - kao da ga nikada nije ni bilo - kada bi njen muž morao ponovo otići među zvijezde. Bila je osigurana potpora za nju i dijete i ona se mogla prema vlastitoj želji ponovo udati.

Često bi takve žene mogle vidjeti svoga supruga još jednom tijekom svojega života, kad bi se on vratio u taj svijet u jednom od svojih obilazaka. Ona bi tada bila ostarjela žena, možda baka, a on mlad, kakav joj je ostao u sjećanju.

Chaanov privatni apartman, koji je zadržao radi svoje službe, bio je u zgradi samo četvrt milje udaljenoj od stana u kojem je živio s Illitom zadnjih godinu dana. Nije pozvao taksi vozilo, nego se odlučio prošetati do tamo.

Sada je ušao u zgradu na pedesetom nivou i spustio se liftom deset katova. Došao je do kraja hodnika, otključao vrata i ušao u stan.

Svjetla su se automatski upalila. Svjetlost nije bila mirna, već je gotovo neprimjetno pulsirala što ne bi ni opazio da nije prošao iscrpnu obuku kao svemirski izvidnik. Pulsiranje je bilo sporo i pravilno.

Istodobno se čuo tih i dubok zvuk nalik brujanju, zvuk koji je bio na samoj granici čujnosti.

Chaanova uvježbana, oštra osjetila poslala su mu alarmantnu poruku.

HIPNO - ZAMKA!

Brzo se okrenuo i isključio svjetlo. Brujanje je prestalo.

Nevjerojatno, ali ipak je postojala mogućnost da je u sobi bio neprijatelj koji se skrivao u blizini svoje zamke. Chaan je protresao svoju nogavicu i tanki, oštri šiljak skliznuo je u dlan njegove desne ruke.

Tiho i sigurno, Chaan se kretao prostorijom kroz potpuni mrak. Dotaknuo je gumb uz prozor i skočio u stranu kad su se zavjese rastvorile, puštajući unutra svjetlo grada. U sobi nije bilo nikoga.

Ponovio je ovu proceduru u svakoj sobi, a zatim pretražio svaki ormar i ugao s ručnom svjetiljkom. Bio je sam u stanu.

Chaan je vratio bodež u nogavicu i pričvrstio svoj laserski pištolj. Ako dođe do nevolje, radije će imati efikasnije i čišće oružje. Njegove blijede plave oči nepokolebljivo i budno su nadzirale prostor. Sjeo je pored komunikacijskog uređaja u primaćoj sobi i u mraku utipkao pozivni broj glavnog sjedišta Svemirskog zapovjedništva.

"Spojite me s Akenom", dao je upute dežurnom službeniku koji se javio i nakon nekoliko sekundi začuo se pospani glas zapovjednika kvadranta. Chaan je izvijestio Akena o tome što se dogodilo.

"Ne znam o čemu se radi", rekao je. "Možda mi vi možete reći."

"Moguće", rekao je Aken. "Ali ne prije jutra. Ne moraš znati pozadinu da bi otkrio noćas sve što možeš."

"Ne, zapovjedniče. Pokušat ću analizirati hipno-zamku i otkriti upisane naredbe."

"Trebaš li pomoć?"

"Ne ovaj čas", rekao je Chaan, zamišljeno prolazeći rukom kroz svoju plavu kosu. "Ja sam na četrdesetom nivou, na pola puta između dvije zračne ceste. Zastori su bili zatvoreni kada sam ušao i nema načina na koji bi onaj koji je postavio zamku mogao znati da sam je ja isključio. Ako su još tu negdje u blizini, ne bih ih želio uplašiti."

"U redu", rekao je Aken. "Ali budi oprezan. Jedinica će biti spremna, no trebat će im neko vrijeme da stignu kad ih ti pozoveš."

Chaan je prekinuo vezu i počeo istraživati zamku uz svjetlost svjetiljke. Nakon nekoliko minuta pronašao je projektor svjetla unutar rasvjetnog uređaja svoje sobe za primanje. Isključio ga je i upalio svjetla. Svjetlost je bila mirna i nije bilo pulsirajućeg zvuka. Sada kada je prostorija bila dobro osvijetljena, opazio je gotovo nevidljive žice koje su se protezale duž stropa. Netko je obavio temeljit posao dok ga nije bilo u stanu.

Stajao je u sredini sobe, glave zabačene unazad, koncentrirano proučavajući strop kad ga je prenuo tihi zvuk.

Chaan se tiho pomaknuo u stranu, izvukavši svoj laserski pištolj. Vrata stana su se lagano i oprezno odškrinula. Kad su se dovoljno otvorila, ušao je muškarac, držeći u ruci paralizator. Vidjevši Chaana koji je stajao pored kauča, grčevito je podigao svoje oružje, ali se sledio kad je Chaan prijeteći zamahnuo svojim laserskim pištoljem.

"Baci oružje", rekao je Chaan hladnim tonom.

Paralizator je pao na pod. Bilo je to oružje s vrlo kratkom cijevi i držačem poput pištolja.

Muškarac nije izgledao opasno. Bio je prosječan momak, odjeven u kraću sirijansku halju, koja je dozvoljavala veću slobodu pokreta od toge. Zurio je u Chaanovu prijeteću figuru uznemirenim smeđim očima.

"Hipno-zamka je tvoja?", upitao je Chaan.

"Ja... Ja sam pomagao", jedva je izgovorio muškarac, gutajući.

"Koliko vas ima?"

"T-tri."

"Gdje su ostali?"

"Pa..." Oklijevao je i iznenada je Chaan znao dio odgovora. Iza ruba vratiju oprezno je izvirivala ruka s paralizatorom.

Chaan je pritisnuo gumb na laserskom pištolju i precizna zraka udarila je paralizator pod pravim kutem. Užaren, paralizator je pao na pod, a oko njega se uzdigao plamen na plastičnoj površini.

Čovjek na vratima očajnički je skočio unazad i nestao u hodniku. Trčeći prema vratima, Chaan je čuo užurbane korake koji su odmicali niz hodnik.

Skočio je kroz vrata i vidio dvojicu muškaraca s leđa kako se guraju u lift. Podigao je svoj laserski pištolj, a zatim ga spustio. Bilo je prekasno. Vrata lifta su se zatvorila.

U ovoj zgradi je bilo sedamdeset i pet katova. Da je krenuo drugim liftom, ne bi mogao predvidjeti kuda su oni otišli.

Okrenuo se natrag i tapkanjem ugasio vatru koja je tinjala u krugu oko paralizatora iz kojeg se još uvijek dimilo. Zatim je kontaktirao glavni štab preko komunikacijskog uređaja.

"Poslat ćemo obavijest u to područje, odmah", rekao je dežurni časnik. "Poslat ću jednu skupinu i u tvoj stan."

Jedini preostali izvor informacija bila je hipno-zamka. Opresno, Chaan je slijedio tanke žice i pronašao zvučnik iza slike u kratkom hodniku koji je povezivao sobu za primanje i spavaću sobu. Druge žice su vodile od zvučnika do projektora zvuka, pričvršćenog za opruge njegova kreveta.

Chaan je otkrio kako je, prije no što je isključio zamku ugasivši svjetla, bio emitiran samo mali dio zvučnog zapisa.

Chaan je smanjio glasnoću na zvučniku, vratio se u spavaću sobu i uključio projektor zvuka. Iznenada ga je zabljesnula svjetlost, eksplozija prigušena madracom na krevetu. Chaan je zateturao unazad, zaklonivši lice rukom.

Jedan trenutak nije mogao vidjeti ništa osim crnine i crvenih iskrica. Postupno mu se vraćao vid i on je brzo skočio kako bi suzbio plamenove koji su se uzdizali ispod njegova kreveta.

Aparatom za gašenje je ugasio vatru u nekoliko minuta. Ali projektor zvuka hipno-zamke je pocrnio i iskrivio se, a zvučni zapis je nestao u dimu. Klimatizacijski uređaj je raščistio dim koji se uskovitlao u sobi.

Hipno-zamka je i sama bila zamka. Nikada nitko ne bi saznao koje su upute bile snimljene.

Chaan je zurio u ostatke svoga kreveta, zbunjen. Bio je naviknut na spletke jer su napori disidenata često prirodno bili upereni na rad svemirskih izvidnika, ključnih ljudi obavještajne službe Solarnog vijeća. Ali nije bilo razloga da očekuje išta poput ovoga na samom Greyhoundu.

Nešto se događalo, nešto za što nije nikada ni posumnjao da bi se moglo dogoditi.

Poglavlje 3

Nakon neprospavane noći, Chaan je sjedio u uredu Lexa Akena, zapovjednika kvadranta Sirius za Solarno svemirsko zapovjedništvo. Velika, četvrtasta zgrada glavnog sjedišta Svemirskog zapovjedništva bila je blizu ruba Stellopolisa, oko pet milja udaljena od svemirske stanice. Kroz stakleni zid Akenova ureda Chaan je mogao vidjeti visoke zgrade grada i lebdeću mrežu njegovih cesta na različitim visinama, protegnutih poput velike paukove mreže iznad lijepih gradskih vrtova.

Chaan je volio grad. Volio je cijelu planetu i njezine stanovnike. Oni su bili civiliziraniji od bilo ko ih drugih ljudi koje je igdje vidio. Pitao se koje će se promjene dogoditi tijekom trideset godina koje će proteći prije no što se on vrati. Vjerojatno ne puno velikih promjena. Njihova je civilizacija bila prestabilna. Bila je glavna opruga svih svjetova sirijskog kvadranta.

Aken se opustio u udobnom sjedalu, odjeven u halju nalik togi, što je bila sirijska posljednja moda. To je bila još jedna stvar koja će nedostajati Chaanu. Greyhound, koji se okretao oko glavne zvijezde Siriusa, bio je više od pet puta udaljeniji od Siriusa A nego Zemlja od Sunca, a ipak je planeta bila više nalik Zemlji od bilo koje druge koju je posjetio tijekom svojih obilazaka.

"Tvoje iskustvo je još jedan komadić u slagalici koju smo pokušavali sastaviti", rekao je Aken hrapavim glasom. Imao je glatko izbrijano lice i jaku čeljust. "Sumnjali smo da bi oni do sada mogli imati agente na Greyhoundu, ali nismo bili sigurni."

"Tko su *oni*?", upitao je Chaan. "Nisam znao da se nešto događa."

Aken se osmijehnuo.

"Bilo bi ti rečeno danas", odgovorio je, "jer to će biti važan dio tvog zadatka na sljedećem obilasku. Svi raspoloživi dokazi ukazuju na tajni razvoj pobune protiv Solarnog vijeća negdje u kvadrantu Siriusa."

"Znači da ja nisam dovoljno dobro obavio izviđanje tijekom prošlog obilaska", rekao je Chaan.

"Ne, nužno. Naši sociolozi su rekli kako bi razvijanje nečega dovoljno velikog da predstavlja izazov vijeću, moralo narastati tako polako da bi moglo postojati desetak godina a da se ne može otkriti, čak ni od strane uvježbanog izvidnika. Prošlo je šest godina, u planetarnom vremenu, otkako si bio u sistemu Procyon. Naravno, ako se pobuna sprema u nekom od druga dva sustava, prošlo je još više vremena otkako si tamo bio."

"Ali vi mislite da je to na Procyonu", odvažno je rekao Chaan.

Aken se ponovno nasmiješio.

"To je logično", rekao je. "Flota je na Lalandu. Wolf je malen i ima samo jednu naseljenu planetu. Procyon je jedini sustav koji se može usporediti sa sustavom kojem pripada Zemlja i sustavom Sirius. Samo obični lokalni ponos mogao bi navesti povelik broj Procyonaca da pomisle kako bi Procyon trebao biti centralni sustav kvadranta ili barem neovisan."

"Ne shvaćam zašto onda flota nije bila poslana na Procyon", rekao je Chaan.

"Ima nekoliko razloga. Jedan od njih je taj da je Lalande još uvijek u dezorganiziranom stanju i mogli bismo posve izgubiti koloniju ako flota ne bi ostala tamo dok se donekle ne uspostavi red. Važniji je razlog da svemirska flota nije izvidnički svemirski brod. Njoj je potrebno vrijeme za akceleraciju i deceleraciju. Floti bi trebalo dvadesetak godina da pokrije

dva i pol perseka od Lalanda do Procyona, a ako bi se pokazalo da je Wolf prekršitelj, trebalo bi još dvadeset godina da se od Procyona dođe do Wolfa. Razvijanje traje dugo, ali u četrdeset godina, kada bi dobio toliku prednost, pobunjenički svijet bi mogao zadobiti snagu dovoljnu da porazi flotu. S druge strane, izvidnik može biti na Procyonu za pet godina, na Wolfu za devet. Kako kvadrant sam sebe izjednačuje, izvidnik koji otkrije nemire može biti na Lalandu unutar četrnaest godina nakon što napusti Sirius. Tako možemo uštedjeti šest godina i ne bih ti trebao govoriti koliko šest godina može biti važno u takvoj situaciji."

"Sunce je samo dva i pol perseka od Wolfa", istaknuo je Chaan. "Flota bi mogla ići na Procyon od Lalanda i vi biste mogli javiti Solarnom vijeću da pošalje hitnu flotu na Wolf, za svaki slučaj."

"Treba devet godina da poruka stigne do Zemlje", odgovorio je Aken, "i još dvadeset da druga flota stigne do kvadranta od tamo. Priznajem, to bi bilo brže od izvidnika, ali ekonomski se ne može podržati nasumično slanje flote s jednog na drugo mjesto. To bi moglo stvoriti više opasnosti nego što mi pokušavamo sada suzbiti. Dakle, razumiješ koji te posao čeka."

"Da", rekao je Chaan, smiješeći se i ustajući, "Želite da ovaj put preokrenem svoju rutu, da prvo idem na Procyon umjesto na Wolf, zar ne?"

"Ne. Želim da ideš na Wolf kako je i planirano."

Chaan je bio iznenađen. "To je nelogično ako se pobuna možda sprema na Procyonu!", uzviknuo je. "Zar ne shvaćate da će mi trebati dvadeset i četiri godine da stignem do Procyona ako pravim propisani zaokret pored Wolfa i Lalanda?"

"Naravno, ali ne zaboravi da i Wolf treba provjeriti. Šaljemo drugog agenta na izvanredni obilazak obrnutim smjerom. On će provjeriti prvo Procyon. Vas dvojica trebali biste doći do Lalanda u otprilike isto vrijeme."

"Ali ja sam redovni izvidnik za ovaj raspored", protestirao je Chaan.

"Upravo zbog toga ćeš izvršiti obilazak propisanim smjerom i o tome više nećemo raspravljati", rekao je Aken odrješito. "Vratimo se sada na hipno-zamku. Koja je tvoja teorija o tome?"

Chaan je ponovno sjeo i prešao dlanom preko svoje kratko ošišane kose. Aken se privukao bliže svom velikom stolu, uzeo pisaljku i držao je spremnu za bilješke.

"Ako su me htjeli spriječiti da poletim, najjednostavnija stvar bi bila da su postavili bombu umjesto hipno-zamke", rekao je Chaan. "Očito bi to bilo beskorisno jer bi umjesto mene bio jednostavno poslan drugi izvidnik."

"Točno", rekao je Aken. "Nisu se namjerali na tebe osobno. Htjeli su izvidnika, tko god on bio, koji se sprema na ovaj obilazak."

"Ista stvar bi se mogla reći o pokušaju da me spriječe tijekom samog putovanja kroz zvijezde", rekao je Chaan. "Vi biste to saznali i opet bi bio poslan drugi izvidnik."

"Ponovno točno. Razmotri sada, teoretski, može li ti išta nauditi dok putuješ među zvijezdama. Koje je tvoje mišljenje o tome, iz tvog iskustva?"

Chaan je zatresao glavom.

"Nemoguće", rekao je. "Čak i da im je poznata tajna zvjezdanog putovanja, brzina je tako blizu brzine svjetlosti da ništa ne bi moglo biti namješteno dovoljno vremenski točno da se brod zaustavi."

"Što onda?"

"Problemi na drugom kraju."

"Misliš na zaustavljanje na Wolfu?"

"Ili Procyonu", rekao je Chaan. "Siguran sam da ne potcjenjujete naše protivnike, zapovjedniče, ni ja to ne bih želio činiti. Oni moraju znati da će sumnja biti uperena direktno na Procyon i vjerojatno nagađaju da će izvidnička ruta ovoga puta biti obrnuta."

"Moguće, ali takvo presijecanje im ne bi koristilo. Ako naš izvidnik na obrnutoj ruti ne dođe do Lalanda po rasporedu, flota bi odmah pojurila prema Procyonu, a ako ne bi došao tamo po rasporedu, ona bi pojurila prema Wolfu. Kako ti je poznato, to je standardna procedura."

"Moguće je da to naši protivnici ne znaju. U svakom slučaju, problemi na drugom kraju su jedina stvar koja ima smisla u vezi s hipno-zamkom. To također znači probleme prije slijetanja, po mome mišljenju. Da to nije tako, njima bi bilo lakše postaviti hipno-zamku na drugom kraju."

Aken je lupkao pisaljkom po stolu i namrštio se.

"Ima samo jedna stvar koja ne valja u tvojoj teoriji o problemima na drugom kraju", rekao je. "Maksimalna učinkovitost hipno-zamke je dvije godine. Njen učinak na tebe bi prestao puno prije no što bi došao bilo do Wolfa ili Procyona."

"Ponavljam, moguće je da oni to ne znaju", rekao je Chaan.

"Nemojte zaboraviti, naši protivnici ne poznaju tehnologiju za zvjezdana putovanja. Ili poznaju?", upitao je naglo posumnjavši.

"Ne", rekao je Aken, smiješeći se. "Ne, koliko mi znamo. Sigurno je da to nije vjerojatno."

"Dakle, znamo da se mentalni i emocionalni učinci hipno-zamke tijekom zvjezdanog putovanja odvijaju jednako kao da je osoba na brodu u planetarnom vremenu, tako da bi učinci hipno-zamke nestali na četvrtini puta do Wolfa ili na pola puta do Procyona. Ali oni možda misle da se učinci baziraju na subjektivnom vremenu putnika; ako bi to bilo točno, hipnoza bi trajala dugo nakon što bi se došlo do oba sustava."

"Sve bi to bilo vrlo zadovoljavajuće objašnjenje da sam ja poput tebe uvjeren da su naši neprijatelji, tko god oni bili, tako puni neznanja", rekao je Aken.

"Nemam drugog objašnjenja koje bi se uklapalo u ove činjenice."

"Niti ja. Staviti ću objašnjenja zasad na stranu. Nadam se da si se uvjerio kako je nužno da budeš posebno oprezan, čak i sada kad ideš na Wolf, umjesto na Procyon."

"Da, to mi je jasno."

Poglavlje 4

Kad je Chaan otišao iz Akenova ureda, spustio se liftom do rezidencijalnog dijela zgrade glavnog sjedišta i odspavao tri sata. Inače bi se vratio u svoj stan, ali je Aken zbog incidenta s hipno-zamkom odlučio kako je bolje ne ići tamo. Chaan je prosvjedovao, smatrajući da bi trebao biti u stanu u slučaju da se neprijateljski agenti vrate i pokušaju izvesti nešto drugo, ali Aken je bio protiv toga. Rekao mu je kako će poduzeti mjere opreza da se ulove špijuni, ako bi se vratili tamo i da ne želi riskirati da se nešto dogodi jednom od njegovih izvidnika.

Nijedan od njih nije mislio da će se špijuni vratiti. Nakon što su shvatili da hipno-zamka nije djelovala i da je zapovjedništvo uzburjano, moglo se očekivati da će zaobilaziti mjesto u širokom luku.

Probudio se u podne i otišao taksijem do amfiteatra udaljenog pola milje. Bila je to golema arena bez zidova, prekrivena kupolastim metalnim krovom.

Kada je izašao i platio vozaču, iza njega se zaustavilo drugo vozilo. Izašla su dva muškarca. Nisu gledali prema njemu, ali Chaan je znao tko su. Bili su to agenti Svemirskog zapovjedništva koji su ga pratili radi njegove sigurnosti - ili možda da ulove špijuna. Chaan je platio kartu na ulazu u amfiteatar. Prodavač karata ga je prepoznao. Često je dolazio tamo.

"Dobar dan, kapetane Fritag", rekao je čovjek. "Gospođa Fritag danas nije s vama?"

"Ne", rekao je Chaan, "danas se ne osjeća dobro."

"To se ponekad zna dogoditi", rekao je čovjek sa smiješkom, namignuvši mu dok mu je pružao kartu. Prodavač je znao da očekuju dijete, ali nije mogao znati da je danas dan kada Chaan odlazi i da neće vidjeti Illitu trideset godina.

Chaan je pogledao kartu. Imao je svoje uobičajeno mjesto: red G, sjedalo 30. Obično su sačuvali to sjedalo za njega - i sjedalo 31 za Illitu.

Dok se kretao uz rub velike kupole, krajičkom oka je vidio dvojicu muškaraca kako ga prate. Zaustavili su se kod prozora i ozbiljno razgovarali oko jednu minutu s prodavačem karata. Jedan od njih je na tren pokazao krišom svoju značku prodavaču. Chaan se nasmijao i nastavio hodati.

Vanjski dio amfiteatra, pod rubom kupole, bio je ogromni kružni restoran za goste amfiteatra. U Stelopollisu nije bilo bolje hrane. Chaan je uzeo stol blizu niskog vanjskog zida otkuda je mogao gledati na vrtove i naručio objed izabравši jedan broj, ne obraćajući pažnju što je odabrao.

Mogao je dogovoriti da se susretne ovdje s Illitom, mogao se i vratiti u njihov dom koji su dijelili zadnjih godinu dana, ali to bi bilo samo produljivanje agonije rastanka. Bilo je najbolje da joj zadnje sjećanje na njega bude njihova strastvena prošla noć.

Mislila je da zbog ljubavi koju je osjećala prema njemu, neće više nikada moći biti sretna. Na licu mu se pojavio slabašan osmijeh.

Bit će joj teško, ali oporavit će se. Pronaći će drugog muškarca i ponovno se udati, mudro ili ne, za nekoliko godina.

Nadao se da će odabrati mudro jer se brinuo za nju, ali on na njen izbor nije mogao utjecati. Za nju, on je sada bio mrtav. Za njega, ona je bila mrtva. Moguće je da će ju ponovno vidjeti, mnogo kasnije - pet godina za njega, trideset godina za nju - ali tada će jedno drugome biti samo sjećanje.

Bila je to velika cijena za nju. I njemu je bilo teško jer ju je volio, ali za tu cijenu dobivali su sigurnost Solarnog vijeća, mir među dalekim svjetovima koje su nastanili ljudi tijekom dugog niza godina, mir koji se morao čuvati. To nije bila tako velika cijena za Besmrtnu legiju i one koji su ih voljeli.

Da ju je volio više... Čudno je, mislio je Chaan, kako netko može iskreno voljeti jednu osobu, a sljedeći put voljeti nekog drugog jednako tako iskreno. Možda to i nije bilo tako čudno. Kad je bio prije na Greyhoundu, davno prije, bila je popularna jedna sentimentalna pjesma: "Za svakog muškarca postoji žena, negdje među zvijezdama..." Pomislio je da je, zapravo, za svakog muškarca postojalo mnogo žena. Možda nije bio suđen samo jednoj osobi.

Ipak, da ju je volio više, možda je ne bi ostavio. Nije mogao zamisliti da prema nekoj ženi osjeća toliku ljubav da bi napustio službu i ostao s njom. Svemirsko zapovjedništvo je i očekivalo da povremeno dođe do takvih situacija te bi svoje izvidnike oslobađali službe kad bi oni to zatražili, a to su oni i činili bez ustručavanja.

Čak i da ju je toliko volio, sada ne bi mogao tražiti otpust, ne nakon incidenta sa hipnozom i nakon onoga što mu je rekao Aken. Svemirsko zapovjedništvo je trebalo svoje najiskusnije izvidnike u ovoj hitnoj situaciji. Trebali su iskustvo koje je stekao u prijašnjoj turi u kvadrantu Siriusa, iako je počinjao na Wolfu umjesto na Procyonu gdje su bili nemiri. Bilo mu je drago što nije saznao za to prije no što je napustio Illitu jer je tako odabrao otići slobodnom voljom. Bilo mu je lakše što se to dogodilo na taj način.

Ručao je gotovo mehanički, neprekidno je razmišljao. Za stolom u blizini sjedila su dva agenta Svemirskog zapovjedništva; jeli su i držali ga na oku.

Kada se približilo vrijeme početka koncerta, Chaan se digao od stola i otišao do svog sjedala. Ono je bilo daleko dolje, blizu prednjeg dijela. Trenutak nakon što je sjeo, dva agenta su zauzela mjesta direktno iza njega. Nehajno se okrenuo prema njima i odjednom ugledao Illitu kako ulazi unutra.

Srce mu je gotovo zastalo. Naravno, ona je znala vrijeme polijetanja. Proračunala je. Pretpostavila je da će on, ako bude imao imalo vremena prije polijetanja, to vrijeme provesti ovdje.

Silazila je kroz prolaz među redovima. Chaan je brzo iz džepa izvukao pribor za hitne slučajeve. Namjestio je umetke na obraze, brkove nad usne, specijalnom tinkturom u trenu promijenio boju očiju, a drugom boju kose. Uzdahnuo je s olakšanjem što nije bio u uniformi.

Okrenuo se muškarcima iza sebe. "Znam tko ste", rekao je užurbano, "Jedan od vas mora zamijeniti mjesto sa mnom."

Nisu postavljali pitanja. Sve je bilo učinjeno u trenu. Prebacio se preko naslonjača, sagnuvši se, a jedan od agenata je sjeo na njegovo mjesto. Chaan je uskočio na sjedalo pored drugog agenta.

Illita se spustila do svog reda i utonula u sjedalo 31. Njene oči su ispitivale lice agenta na susjednom sjedalu, a on joj je uzvratio pogledom stranca, iako je bez sumnje znao tko je ona. Razočaranje na njenom licu paralo je Chaanovo srce.

Gledala je svuda okolo. Chaan je držao glavu pognutom. Da je bio na svom uobičajenom mjestu, mogla bi ga prepoznati ispod krinke, ali to nije mogla sada kad je sjedio iza nje.

Glazbenici su došli na pozornicu. Nastupio je trenutak potpune tišine u velikom amfiteatru, a onda se ruka dirigenta spustila i meki zvuči uvertire skladbe "Preko zvijezda" ispunili su kružni prostor.

Chaan je sjedio naslonjen, zatvorenih očiju i potpuno se prepustio glazbi. Bio je to za njega prikladan oproštaj. Viole su plakale o samotnosti svemira, duhački instrumenti nastavili o neuništivom porivu čovjeka da istražuje zvijezde. Tada su se oglasili bubnjevi, sve glasnije i glasnije, udarajući svoju trijumfalnu temu i Chaan je dopustio svom srcu da se prepusti njihovoj grmljavini u snažnoj priči o dostignućima ljudskog duha.

To je bilo ono što ga je privuklo Besmrtnoj legiji. Ovo je bila istinska moć koju je nad njim imao svemir. Ovo je bio pravi razlog zbog kojeg je mogao zaboraviti ljubav, utjehu i prijateljstvo. Nije se radilo samo o lojalnosti Solarnom vijeću, čak ni o sigurnosti svih naseljenih sustava koja je bila na njegovim leđima, već ga je vodio uzbuđljiv čar pustolovine, slobodna vožnja na krijesti svemira i vremena, daleko iznad svakodnevnih trica ljudi koji su živjeli na planetama.

Otvorio je oči i vidio Illitinu crnu kosu ispred sebe. Glava joj je bila pognuta i shvatio je da plače. Odmah se osjetio posramljenim i bilo mu je žao zbog nje. Ustao je i otišao iz amfiteatra, usred prvog stavka simfonije.

Na putu do zgrade glavnog sjedišta, Chaan je skinuo brkove i umetke za obraze. Kad je stigao u svoj privremeni apartman, isprao je boju s očiju i kose. Opet je imao svoje plave oči i kosu boje pijeska. Navukao je svemirsko jednodijelno odijelo, provjerio svoj pribor, spustio se liftom i krenuo podzemnim putem do svemirske luke.

Izašao je iz kontrolne zgrade na ravnu površinu za slijetanje. Pod ljubičasto-bijelim nebom Greyhonda, svemirska luka se protezala u ovalnom obliku koji je imao dijametar veličine jedne milje. Bilo je rano poslijepodne dana koji je trajao dvadeset i šest sati i na zapadnoj strani neba sjala su dva sunca Siriusa, nevjerojatno blistava zvijezda sedamnaest puta manja od Sunca na Zemlji, i još jedna sjajna zvijezda blizu horizonta. Na istočnoj strani neboderi Stellopolisa stršali su prema nebu.

Oko ruba ovalne čistine bilo je poredano oko stotinu brodova, od krilatih G-brodova tupog vrha, kojima se letjelo od površine do konvencionalnijih letjelica i novijih sferičnih antigravitacijskih brodova koji su putovali direktno s planeta na planetu.

Drugačiji od svih bio je Chaanov izvidnički brod, spreman za polijetanje u središtu zračne luke. Bilo je to brod duguljastog oblika, dug sto stopa. Stajao je uspravno, oštrog vrha uperenog prema dalekim zvijezdama. Svemirski izvidnici su imali brodove opremljene najsvremenijom tehnologijom. Mogli su birati oblik i dizajn svog broda prema vlastitoj želji, a Chaan je odabrao ovaj iglasti oblik nalik raketi.

Chaan je do broda došao vozilom. Čekala ga je skupina za održavanje broda, u zaprljanim jednodijelnim uniformama, i nadzornik Svemirskog zapovjedništva u svojoj togi. Chaan ih je pozdravio i uzeo kontrolni list od nadzornika.

Pažljivo je proučio svaku stavku i na kraju svakog dijela pozvao je jednog po jednog člana posade po imenu i pokazao na potpis na papiru.

"Ovo predstavlja tvoj rad na ovom dijelu i ovo je tvoj potpis?", upitao bi svaki put.

Svaki radnik je odgovorio potvrdno. Chaan je ispitivao lica svakog od njih. Svi su mu uzvratili otvorenim, iskrenim pogledom. Prepoznao je svakog od njih. Sve ih je upoznao tijekom godine dana koju je proveo na Greyhoundu.

Zatim je pregledao cijelu listu s nadzornikom. Njega nije poznavao, ali su njegove preporuke Svemirskog zapovjedništva bile u redu.

Chaan se rukovao sa svakim od šest muškaraca i uspenjao se po kratkoj rampi u brod. Salutirali su mu stojeći u redu kada je ulazio. Chaan je salutirao i pritisnuo tipku koja je povukla rampu i zatvorila pretkomoru. Sišao je kratkim ljestvama u donju kontrolnu sobu i gledao kako šest muškaraca odlazi prema kontrolnoj zgradi. Pritisnuo je gumb "Spremno".

Zeleno svjetlo na kontrolnoj ploči je počelo polako treptati, a iz zvučnika se začulo: "X minus pet minuta..."

Chaan se popeo do vrha broda. Kad je došao do tamo, iz zvučnika se začulo: "X minus četiri minute..."

Vratio se natrag kroz brod polako, sve pomno pregledavajući, prisjećajući se točnog izgleda svake od poluga, komandi, kuteva. Tamo je bila gornja kontrolna soba sa brodskim kompjutorom, soba za zvjezdanu vožnju, pomalo tijesni prostor za boravak, skladište, zapečaćena paluba za zvjezdanu vožnju, na koju čak ni on nije imao pristup, i paluba za antigravitacijski pogon.

Sve je bilo u redu. Vratio se do donje kontrolne palube kada je zeleno svjetlo promijenilo boju u žutu, a sa zvučnika se začulo: "X minus jedna minuta..."

Naslonio se u kontrolno sjedalo. Trominutna provjera možda i nije bila dovoljna, ali trebao bi mu cijeli dan da potpuno pregleda brod. To je bio posao nadzornika koji je maloprije otišao.

"X minus pedeset sekundi..."

Morao je postojati neki razlog za postavljanje hipno-zamke. Što je bio neprijateljev cilj? Potpuno budan i na oprezu, nije otkrio ništa neuobičajeno, niti o ljudima koji su jedini imali pristup brodu, niti o samome brodu.

"X minus četrdeset sekundi..."

Aken mu nije dao nikakve upute, nije mu pomogao. Samo mu je rekao da bude na oprezu. Svemirsko zapovjedništvo je zasigurno činilo više od ovog da razriješi zagonetku. Izvidnici su bili zamjenjivi, ali ne bi ih se dovodilo u bezrazložnu opasnost.

"X minus trideset sekundi..."

Barem je bio siguran na polijetanju. Nisu se namjerili na njega osobno. "X minus dvadeset sekundi..."

Sigurno su imali plan na drugom kraju, ali koji bi to plan mogao biti? Čak i pretpostavljajući da nisu znali da bi učinci hipno-zamke prestali nakon dvije svjetlosne godine, nije bilo načina na koji bi mogli predvidjeti gdje ili kada bi se on zaustavio nakon zvjezdane vožnje. To je moglo biti jedino nešto što su planirali između prekida zvjezdane vožnje i slijetanja na Wolf... ili Procyon.

"X minus deset sekundi..." Svjetlo je postalo crveno.

Chaan je slegnuo ramenima. Nije dobio naredbu da odgodi polijetanje. Da je otkrio bilo što neobično između pripreme za uzlet i polijetanja, svakako bi reagirao.

"X minus pet sekundi... četiri... tri... dva... jedan..."

"PALI!"

Chaan je pritisnuo tipku za antigravitacijski pogon i duguljasti brod glatko je jurnuo prema gore. Jurio je poput strijele prema nebu. Nije osjećao pritisak zbog ubrzanja jer je antigravitacijsko polje djelovalo jednako na sve unutar broda.

Začuo se zvučni signal, a na kontrolnoj ploči se upalilo svjetlo. Chaan je pritisnuo gumb i radio prijammik se automatski prebacio na kanal poziva.

"Fritag, ovdje Aken", rekao je hrapavi glas na označenoj frekvenciji. "Kada izađeš iz atmosfere, idi na drugu stranu Greyhonda i spusti se u Caniportu. To je sve."

"Razumijem."

Sat vremena kasnije, duguljasti brod se spustio na ovalno sletišta, jednako onom u Stellopolisu. Ovdje nije bilo toliko mnogo brodova. To nije bilo ravničarsko područje poput onog oko Stellopolisa. Visoke planine okruživale su svemirsku luku. Na noćnom nebu sjala su četiri mjeseca.

Dočekao ga je Aken s dvojicom muškaraca. Dva nadzornika su, brzo salutirajući, prošli pored njega dok je silazio rampom i ušli u brod. Aken i Chaan su se rukovali.

"Ovo su dva najbolja inspektora Svemirskog zapovjedništva u kvadrantu", rekao je Aken suho. "Oni će fino pročešljati tvoj brod."

"Zašto ih niste doveli u Stellopolis da već tamo pregledaju brod?", upitao je Chaan.

"Nismo željeli da neprijatelj sazna da mu je plan propao", odgovorio je Aken. "Još uvijek nam preostaje da uhvatimo neke špijune u ovom području. Jedan od tvojih mehaničara ili nadzornik, ili oboje, mogli bi biti neprijateljski agenti ili žrtve hipno-zamke."

Dvadeset sati kasnije, pronašli su ono što su tražili, u dijelu broda gdje Chaan nije mogao tražiti i ne bi prepoznao ništa neregularno i da je mogao: u zapečaćenom pogonu za zvjezdanu vožnju.

Stariji inspektor, Filen, držao je malenu napravu, sačinjenu od metala i žica koja je težila možda tri funte. Kucala je.

"Jako pametno", rekao je. "Bilo je tempirano da stavi izvan funkcije pogon za zvjezdanu vožnju za oko dvije godine. Jedino što bi kapetan Fritag mogao učiniti bi bilo da došepa na antigravitaciji, a na taj način bi produljio putovanje za mnogo godina."

"To znači da oni, dakle, znaju tajnu zvjezdane vožnje", rekao je Aken snuždeno.

"Ne, gospodine, ne nužno. Ne biste trebali poznavati kako bi ovo moglo funkcionirati. Ova naprava bi samo eksplodirala u komori pogona za zvjezdanu vožnju i uništila je a da ne ošteti brod."

"To pokazuje kako ne znaju da će, ako se ne pojavim prema rasporedu na Lalandu, flota krenuti prema Wolfu", sugerirao je Chaan,

"Ne nužno", rekao je Aken polako. "Ako su nemiri na Procyonu, oni možda žele da se flota premjesti na Wolf zbog lažnog alarma."

Ili ako su nemiri na Wolfu, možda su mislili da ti ideš na Procyon, što bi povuklo flotu tamo. Možda oni mogu znati da bi tebi bilo moguće poslati hitnu poruku natrag na Sirius dvije godine nakon "nesreće". Ono što bi moglo biti poduzeto... a oni su to mogli nagađati... je to da se hitno pošalje drugi izvidnik na Wolf i poruka na Laland koja glasi da tura kasni četiri godine."

"Oni nagađaju o tome što bi mi poduzeli, a mi nagađamo o tome što oni nagađaju. Ne znamo ništa više nego prije."

Poglavlje 5

Duguljasti brod odletio je na antigravitacijskom pogonu od Caniporta do točke otprilike dvjesto milijuna milja udaljene od Greyhouna, na pola puta do orbite Deerhouna, sedme planete Siriusa. S tog položaja je Chaan usmjerio brod prema Wolfu 359 i aktivirao pogon za zvjezdanu vožnju.

Pogon za zvjezdanu vožnju u izvidničkim brodovima bio je mehanizam koji je koristio energiju, koja je ispunjavala svemir da stvori svemirski warp i postigne trenutačnu brzinu koja se približavala brzini svjetlosti. Kao i kod antigravitacijskog pogona, naglo ubrzanje nije imala učinka na brod ili putnike jer su u svemirskom warpu svi atomi broda i putnika bili ubrzanjani odjednom. Pogon za zvjezdanu vožnju se nije smio koristiti u blizini neke planete jer bi energija koja se oslobađala bila tolika da bi spalila površinu od nekoliko milijuna milja.

Tako je Aken, gledajući s noćne strane Greyhouna, vidio svjetlost koja je narastala, proširila se do veličine mjeseca i postepeno izbljedita. Chaan je u svemirskom brodu vidio kako se disk Siriusa A i zvijezde koje su blistale na nebu u jednom trenu rastaču i pretvaraju u jednolično sivilo.

Djelić sekunde kasnije, prednji i stražnji ekrani su se razbistrili. Bočni ekrani su još uvijek bili sivi, ali u stražnjem su Sirius i zvijezde oko njega bile sjajne i jasne, dok su na prednjem ekranu Wolf 359 i zvijezde blizu njega bile sitne svijetle točkice. Blizu ruba ekrana zvijezde su se rastakale u svjetlosne pruge koje su ubrzano nestajale s prednjeg ekrana i postupno usporavale postajući stabilne točke na stražnjem ekranu. Brod se, naime, nije samo kretao brzinom bliskom brzini svjetlosti, već je i Chaan živio više od stotinu puta sporije od ljudi na planetarna.

To je bila tajna dugovječnosti svemirskih izvidnika... Besmrtni legije. Kako se brod približavao brzini svjetlosti, postajao je sve izduljeniji u prostoru, sve više i više prorijeđen u

svojoj materiji. Chaanovo subjektivno vrijeme teklo je sve sporije i sporije u odnosu na "objektivno vrijeme" tromih planeta.

Kada brodski kompjutor zaustavi pogon za zvjezdanu vožnju i kada prijeđe na normalnu međuplanetarnu brzinu u blizini Wolfa 359, za njega neće proći više od par dana. Međutim, objektivno ništa ne može putovati brže od svjetlosti, a Wolf 359 je bio 8.64 svjetlosne godine udaljen od Siriusa. Tako bi za one koji su živjeli na planetarna ovih dvaju sustava, prošlo devet godina od trenutka kad bi privremena zvijezda zasjala u sustavu Sirius do trenutka kad bi slična zvijezda najavila Chaanov dolazak na Wolf 359.

To je bio razlog zbog kojega će Illita biti trideset godina starija kad se Chaan vrati na Sirius, ali Chaan će biti, zaustavljajući se na godinu dana kod svake svemirske stanice, stariji samo oko četiri godine.

Pogon je bio uključen i Chaan se odgurnuo, i lebdeći prošao kroz hodnike broda do prostorija za boravak. Ovdje, na najvećem proširenju broda, prostorija je imala deset stopa u promjeru. Bilo je dovoljno mjesta za dvije osobe, a i hrane u skladištu je bilo dovoljno za dvoje.

Illiti nije rekao ništa o tome kao ni drugim ženama. Znati da je bilo mjesta za njih dvoje samo bi ih učinilo nesretnima, a to ne bi koristilo. Dodatna soba i zalihe bile su namijenjene za hitne slučajeve i nijedan izvidnik ne bi dobio dopuštenje da sa sobom povede svoju ženu.

Zalihe su bile dvostruko dovoljne za jednu osobu za jedan mjesec zvjezdane vožnje, uz dodatnih nekoliko tjedana predviđenih za manevriranje među planetarnim sustavima na antigravitacijskom pogonu. Da je uspio neprijateljski plan da se onemogućiti pogon za zvjezdanu vožnju na četvrtini puta do Wolfa, Chaan bi umro od gladi puno prije no što bi stigao do sustava.

Prostorije za boravak, iako tijesne, bile su udobne. Chaan je pustio snimku skladbe "Preko zvijezda" i opustio se na zakrivljenom kauču uz rub prostorije. Zatvorio je oči i naslonio se, osjećajući kako mu se tijelo, zadržavano pojasom, polako uzdiže prema gore.

Chaan je volio zvjezdane skokove. Ako bi ikada na nekoj planeti pronašao civilizaciju koja bi u njemu pobudila iste emocije i doživljavanja, vjerovao je da bi bio spreman napustiti službu i smiriti se na jednom mjestu.

Postojao je neobičan teleskopski učinak na um i emocije tijekom zvjezdanih skokova. Chaan je subjektivno živio vrlo sporo pa je za njega prošlo tek nekoliko dana, a sve što je činio, budnih osjetila i otvorenih očiju, slijedilo je istu vremensku skalu. Ali njegovi emocionalni i mentalni procesi odvijali su se prema brzoprolazećem objektivnom vremenu i stoga, kada stigne na Wolf, njegova sjećanja na Illitu i osjećaji spram nje te sve što su činili zajedno, bit će kao da su se dogodili prije devet godina.

Zvjezdani skok bio je nevjerojatno ozdravljajuće iskustvo. Izašao bi iz njega svakog puta kao nanovo rođen, s umom i srcem svježim za novi svijet. Sva tuga i patnje sa svijeta koji je ostavio bili su u magli daleko iza njega. U sivoj utrobi svemirskog vremena, bio je umiren i pomlađen.

To je ujedno bilo i uzbudljivo iskustvo. Činilo mu se da jaše na krijesti brzog vala ljudske povijesti, dok su se ispod njega polagano odvijali veliki događaji. Povremeno, kad bi došao do planetarnog sustava, on bi sišao među te događaje i utjecao na njih.

Posljednji tutnjajući zvuči skladbe "Preko zvijezda" utihnuli su u sobi. Chaan je ustao i isključio uređaj uzdahnuvši. Čak i tijekom zvjezdanog skoka, bilo je posla koji je trebao obaviti.

Chaan je bacio pogled na kronometar. Pokazivao je dane, mjesece i godine, a ne sate i minute jer je bio namješten prema planetarnom vremenu. Dani su se izmjenjivali na ekranu gotovo jednakom brzinom kao milje u jurećem vozilu. Otkako je započeo zvjezdanu vožnju, prošlo je već dva tjedna, a za njega je prošlo manje od jednog sata.

Pogledao je dokumente o planetarnom sustavu Sirius, pohranjene u kompjutoru. Većina informacija bazirala se na njegovim vlastitim izvještajima, koje je podnio kada se vratio na Greyhound prije godinu dana, ali su bile nadopunjene informacijama primljenim svjetlosnim prijenosom.

Započeo je od sustava Procyon koji je vjerojatno bio sustav na kojem su se pojavili problemi. Procyon je bio zvijezda veća i sjajnija od Sunca, sa sićušnim nebeskim tijelom blijedog sjaja koji se okretao oko njega. U sustavu su postojale tri planete pogodne za život, od kojih je Proteus, peta planeta, bio zemaljskog tipa što se tiče veličine, temperature i atmosfere. Proteus je bio glavna planeta sustava. Druge dvije nisu bile kolonije budući da Solarno vijeće, u skladu sa svojim pravilnikom o međuzvezdanoj vladi, nije dozvoljavalo davanje statusa kolonija nakon što je svijet bio dovoljno stabiliziran za političku neovisnost. Međutim, one su ovisile o Proteusu ekonomski i kulturalno.

Ekonomski sustav Proteusa, koji je zapamtio, i koja je bila u glavnim crtama izložena u izvještajima, bio je agresivno trgovački. Veliki poslovi, politika i službena religija planete išli su zajedno ruku pod ruku. Sve je bio usklađeno sa komercijalizmom. Rigidni sustav klasa bio je baziran na bogatstvu. Naglašavale su se obiteljske veze i obiteljska čast, glazba je bila romantičarska, a standardi u umjetnosti barokni. Odijevanje je bilo usiljeno i formalno.

Chaan bi tu planetu nazvao viktorijanskim svijetom. Poznavajući sociološke teorije, smatrao je pogrešnim popularno uvjerenje da je društvo trgovine po prirodi mirno. Znao je da nema većeg ponosa od ponosa bogatstva, niti veće stimulacije za rat od željene prilike za materijalnu dobit.

Proteanci su bili uskogrudni i konzervativni, udaljeniji od majke Zemlje nego bilo koji stanovnici kvadranta Sirius. Ako su oni kovali pobunu protiv Solarnog vijeća, s time je bila povezana ljubomora na superioran položaj sustava Sirius u kvadrantu. Ali glavni poticaj vjerojatnije bi bila želja da učine ostala dva svijeta sustava Procyon ovisnim o Proteusu i pretvore ih u ekonomske kolonije te da zadobiju povoljniji položaj za trgovinsku eksploataciju u kvadrilateralu.

U suprotnom uglu kvadranta bio je Lalande 21185. Bila je to crvena zvijezda veličine dvije petine Sunca, mnogo manje sjajna, ali iznenađujuće topla. Veći dio njenog zračenja je bio toplinski, a njene dvije unutarnje planete su bile pogodne za život ljudi iako se moralo živjeti pod kupolama zbog nepogodne atmosfere.

Flota Solarnog vijeća već je godinama bila na Lalandu. Naseljenici su se razdvojili u ratujuće skupine. Nije postojala homogena kultura na nijednoj od dvije planete, a gradovi pod kupolama su bili konstantno u međusobno neprijateljskim odnosima zbog granica, izvora ruda, sitnih pojedinosti, zbog bilo čega.

Prisutnost flote je održavala prisilni mir i sprečavala da se narodi Lalanda međusobno ne poubijaju, dok su sociolozi Solarnog vijeća radili na formiranju stabilnog društva.

Bilo je malo vjerojatno da bi narodi Lalanda mogli organizirati pobunu floti pod nosom, čak i ako se pretpostavi da bi uopće mogli postići međusobnu suradnju. Lalande je mogao biti prekršten kao mjesto pobune čak i s većom sigurnošću nego visoko civilizirani sustav Sirius.

Prošlo je oko dvadeset godina, u planetarnom vremenu, otkako je Chaan zadnji put bio na Volksweldu, jedinoj planeti koja je kružila oko Wolfa 359, poput usamljenog pileta oko majke kokoši. Wolf je sam bio zvijezda veličine planete, ne veći od Urana, a Volksweld mu je bio tako blizu - samo nekoliko tisuća milja udaljen - da je njegova grimizna orbita ispunjavala polovinu neba koje se vidjelo sa Volkswelda. Ipak, Volksweld je bio hladan, snježni svijet kratkih ljeta i oštih zima.

Usprkos ovim negostoljubivim uvjetima, smioni naseljenici su odolijevali i rasli u broju budući da je atmosfera ovdje bila slična Zemljinoj i nisu bile potrebne kupole. Chaan se sjećao kulture Volkswelda s ugodnom nostalgijom i veselio se mogućnosti da ponovno posjeti taj svijet.

Volksweldvolken, kako su sebe nazivali, bili su neovisan, neformalan narod. Morali su biti takvi da bi uopće mogli naseliti takav svijet. Sa sobom nisu donijeli nikakvu tradiciju i da bi je bili spremni napustiti ako bi to bilo potrebno te se njihova kultura razvijala na slobodan, neplanski način.

Ako je Proteus bio viktorijanski svijet, Chaan bi Volksweld, kakav je upamtio, nazvao polinezijskim svijetom, uprkos njegovoj gotovo arktičkoj klimi. Vlada je bila toliko demokratska da nije bila osnovana ni na kakvom formalnom ustavu, a njen sastav se mijenjao kad bi stanovnici postali nezadovoljni. Religija, umjetnost, način odijevanja bili su

stvar pojedinca i konvencije, gotovo i nisu postojale. Nije bilo zakonskog braka, iako su postojala neka trajna zajedništva prema izboru. Gotovo su svi voljeli djecu i za njih se uvijek brinulo, bez obzira na roditeljstvo.

Ne, nije mogla postojati opasnost od narušavanja mira od strane tih opuštenih, optimističnih ljudi. Moralo se raditi o Procyonu. Chaan je znao kako je trebao zatražiti da bude poslan prvo na Procyon i bio je pomalo razdražen što mu Aken nije povjerio taj važan zadatak, ali nije mogao potisnuti osjećaj zadovoljstva zbog toga što ponovno dolazi na Volksweld.

Kvadrant Sirius je bio, kao što samo ime ukazuje, kvadrat u čijim su kutevima bila četiri zvjezdane sustava, koje je Chaan posjećivao na svome obilasku. To je bio jedan od nekoliko sličnih sektora u koje je Solarno vijeće razdijelilo naseljene zvjezdane sustave koji su okruživali solarni sustav unutar udaljenosti od dvanaestak svjetlosnih godina. Nije bilo "kentaurske patrole" kako je Chaan zamišljao kao dječak jer su sustavi Alpha Centauri i Innes Star bili dio Solarnog trokuta.

Teorija o kvadrantu Siriusa, kao i u drugim sektorima, bila je bazirana na činjenici da je Sirius bio 8.64 svjetlosnih godina udaljen od Lalanda 21185, Lalande je bio 8.3 svjetlosne godine udaljen od Procyona, a Procyon je bio 4.64 svjetlosne godine udaljen od Siriusa. Kvadrant nije bio u jednoj ravnini tako da su dijagonalne udaljenosti bile nešto veće od onih na njegovim stranama.

Chaan je kao izvidnik Solarnog vijeća, sa jednogodišnjim zaustavljanjem u svakom sustavu, na svojoj turi prešao cijeli kvadrant, otprilike svakih tridesetak godina u planetarnom vremenu. Sociološka teorija je bila ta da nijedna kultura ne može razviti nešto što bi predstavljalo izazov snazi flote Solarnog vijeća u manje od šezdeset do sedamdeset i pet godina, a trendove razvoja u tom smjeru bi uvježbani izvidnik mogao uočiti u ranoj fazi. Maksimalno razdoblje u kojem je Chaan morao upozoriti flotu na mjesto gdje postoji problem bio je nešto više od dvadeset godina, što se smatralo adekvatnim razdobljem.

Chaan se pitao je li pogrešno procijenio situaciju na Procyonu kada je zadnji put bio tamo. To je bilo prije samo šest godina, u planetarnom vremenu i ako je pobunjenički pokret toliko uznapredovao bi li trebao zabrinjavati vijeće, on ga je tada trebao otkriti. Možda je to bio razlog zbog kojeg Aken nije u njega imao dovoljno povjerenja da ga pošalje natrag na Procyon prema obrnutoj ruti.

Dani su brzo prolazili. Chaan je proučavao svoje izvještaje, iz njih izvlačio teorije i ubacivao ih u brodski kompjutor. Opustio se i dozvolio da ga obuzme ugodna snenost u zvjezdanoj vožnji i spavao je, prepustivši se ugodnim snovima.

Tada je došao dan kada se na ekranima pojavio bljesak zasljepljujuće svjetlosti, a zatim su se zvijezde ponovno pojavile i mračna grimizna orbita Wolfa 359 visjela je pred njim. U orbitu je ulazila crna kugla trostruko manja od Wolfa. To je bio Volksweld.

Chaan je približio brod planeti i namjestio ga u orbitu koja se preklapala nad površinom Volkswelda. Tada se pripremio za obavljanje preliminarnog izviđanja.

Volksweld je bio planeta nešto veća od Zemlje. Zbog neuravnoteženosti njegove atmosfere, većina sjeverne hemisfere je bila zaleđena. Oko polovine južne hemisfere bilo je kopneno područje.

Nitko nije pokušao prikriti ono što je on mogao vidjeti. U sustavu nije bilo druge planete koja bi mogla špijunirati Volksweld, a ništa se ni ne bi moglo sakriti pred instrumentima izvidničkog broda.

Tamo su bile tri svemirske stanice, tri puta veće od onih na Greyhoundu. Na njima je bilo mnoštvo velikih svemirskih brodova, već dovršenih ili u gradnji. Prije trideset godina na planeti je postojalo samo šest brodova.

Volksweld prije trideset godina nije imao nuklearnu energiju. Usprkos svojim prednostima, to je bila vrsta energije koja je zahtijevala razvijeno društvo. Ono što je sada vidio bilo je iznenađujuće i zapanjujuće. Mjesto opasnosti nije bio Procyon, već je to bio Wolf!

Dok je obavljao ispitivanje, dva tamna, masivna broda prošla su pored njega. Bili su dobro naoružani, ali mu nisu prijetili. Nitko nije pokušao kontaktirati s njim.

Chaan je nazvao stanicu svemirskog zapovjedništva na Volksweldu. S privatnog kanala svemirskog zapovjedništva nije bilo odgovora.

Nazvao je svemirsku stanicu na otvorenoj frekvenciji i odmah dobio odgovor.

"Ovdje Chaan Fritag, izvidnik Solarnog vijeća Siriusa", rekao je. "Molim vas da obavijestite svemirsko zapovjedništvo kako ih pokušavam kontaktirati putem radija."

"Ispričavamo se gospodine", rekao je ljubazan, ali odlučan glas. "Radijska veza sa Svemirskim zapovjedništvom trenutačno nije moguća. Možemo li prenijeti poruku preko drugog kanala?"

Chaan je oklijevao. To je zvučalo zloslutno.

Mogao je aktivirati pogon za zvjezdanu vožnju i krenuti odmah prema Lalandu. Flota bi bila na putu za Wolf za nekoliko sati.

Ali što ako je bio u krivu, usprkos dokazima? Nuklearna energija nije bila zabranjena, kao ni izgradnja masivnih naoružanih svemirskih brodova. Procyon je imao obje stvari.

Društveni sustav i socijalni razvoj planete su bili ključni elementi koji su je činili ili miroljubivim članom obitelji svjetova ili potencijalnom prijetnjom sigurnosti drugih. Chaan se sjećao Volkswelda kakav je bio. Nisu postojale nikakve naznake o postojanju opasnog trenda u razvoju pa čak ni o mogućnosti ikakve opasnosti.

Ako pozove flotu na Wolf, a nemiri su zapravo na Procyonu, flota bi mogla stići na Procyon s opasnim zakašnjenjem. U skladu s udaljenostima u kvadrantu, on i drugi izvidnik bi prema rasporedu trebali doći na Laland u isto vrijeme, ali taj raspored je predviđao da ostanu čitavu godinu u drugom sustavu.

Njegova dužnost je bila da bude siguran u svoje zaključke. Ako su ga namjeravali zadržati protiv njegove volje na Volksweldu, flota bi došla s Lalanda čim se on tamo ne bi pojavio prema rasporedu. A ako je njegovo spuštanje na Volksweld bilo opasno... pa, to je bio dio njegova posla.

"Nema poruke", rekao je. "Molim vas da obavijestite svemirsko zapovjedništvo da ću se spustiti čim obavim provjeru glavne svemirske luke."

Provjerio je podatak na kronometru i unio datum dolaska u dnevnik.

Bio je dvadeset i treći dan travnja, tri tisuće petsto i treće godine, prema Zemaljskom standardu - koje se koristilo kao zajednički nazivnik u svim svjetovima na kojima su obitavali ljudi.

Nekoliko sati kasnije, Chaan je polako spustio brod na sletišta u svemirskoj luci Regna, koji je bio glavni grad Volkswelda. Kada je prije bio ovdje, planeta nije imala glavni grad. U puno većoj mjeri nego u Stellopolisu, njegov brod se činio sićušnim pored svemirskih brodova koji su bili u luci. Brodovi u Stellopolisu su bila interplanetarna vozila, dizajnirana za putovanja unutar sustava Sirius, a ovo su bili pravi svemirski brodovi.

Kada je Chaan zakoračio na izlaznu rampu svog broda, dva reda naoružanih, uniformiranih ljudi formirali su stotinu stopa dug prolaz do male grupe živahno odjevenih ljudi koji su ga čekali. Podigli su oružje u pozdrav. Iza redova počasne straže okupilo se nekoliko stotina ljudi koji su željeli vidjeti slijetanje broda.

Chaan je oklijevao, a zatim odlučno zakoračio na rampu. Hodao je dugim korakom kroz za njega formiran prolaz, sigurno gledajući prema naprijed. Njegova plavo-srebrna uniforma izvidnika Solarnog vijeća kontrastirala je mračnim grimizno-crnim odorama volksweldskih vojnika

Došao je do grupe ljudi koja ga je čekala i ugledao Victada, agenta svemirskog zapovjedništva, kojeg je prepoznao sa slika koje su svjetlosnim prijenosom bile poslana u glavno sjedište na Greyhoundu.

Victad je istupio naprijed s ispruženom rukom. Kad se Chaan rukovao s njim i otvorio usta spremajući se da ga pozdravi, prenulo ga je komešanje iza njega.

Okrenuli su se prema brodu. Jedan tren je vladala zbrka, a zatim su dvije figure u grimizno-crnim uniformama potrčale po rampi i ušle kroz otvorena vrata broda.

Netko je povikao i laserske zrake su sijevnule oko vrata. Nekoliko vojnika je krenulo uz rampu, ali su zateturali i pali na tlo kada se rampa povukla prema gore, a vrata se zatvorila.

Nekoliko sekundi kasnije, dok su Chaan i mnoštvo Volksweldvolkena bespomoćno zurili odozdo, izvidnički brod se polako uzdigao i jurnuo velikom brzinom prema tamnoplavom nebu.

Poglavlje 6

Chaan se brzo okrenuo prema čovjeku koji je imao na sebi pomno izrađenu uniformu punu ordena. Zaključio je da je on bio na čelu volksweldskog odbora za doček. Chaanove plave oči su sijevale.

"Što ovo znači?", bijesno je upitao na volksweldskom jeziku. "Jeste li svjesni da Solarno vijeće može srušiti vladu zbog takvoga čina?"

Čovjekovo lice bilo je blijedo pod kacigom s perjanicom. Usta su mu bila otvorena, a oči izbuljene.

"Gospodine... gospodine, mi nemamo ništa s tim", jedva je uspio promucati. "Ne znam što da vam kažem. Naši vojnici su to trebali spriječiti."

Volksweldski dužnosnik je bio tako očito zapanjen da mu je Chaan povjerovao. Ali je brzo i oštro rekao: "Kradljivci su nosili uniforme kakve imaju vaši vojnici!"

Čovjek se bespomoćno okrenuo prema Victadu. "Mi nismo imali ništa s tim. Uvjeri ga da to nije bilo naše djelo", molio je.

Victad je bio nizak, debeljuškast čovjek, ali se držao s takvim kraljevskim dostojanstvom da se činilo kao da nadvisuje volksweldskog dužnosnika.

"Nisam uopće siguran da to nije neka vaša spletko, uzevši u obzir recentne stavove vaše vlade, Tregore", odbrusio je hladno. "Naviknuti ste da se retorikom izvlačite iz svih situacija, ali možda ćete shvatiti da sada imate posla s izvidnikom vijeća, a ne tek s lokalnim agentom svemirskog zapovjedništva."

Tregor se okrenuo prema Chaanu, doslovno sa suzama u očima.

"Gospodine!", povikao je. "Kapetane Fritag! Morate vjerovati da volksweldska vlada nije imala ništa s krađom vašeg broda! Mi se nikada ne bi suprotstavljali... Gospodine, učinit ćemo sve što možemo, sve što preporučate, da objasnimo ovaj incident i vratimo sve u prvobitno stanje."

"Ne mislite li da biste se onda trebali primiti posla?", predložio je Chaan hladno. "Moja jedina preporuka je da mi vratite brod."

"Ali kapetane, kako bismo mi to mogli učiniti? Nijedan brod se ne može mjeriti s brzinom zvjezdane vožnje."

"Tregore, vidim da niste astronaut. Nitko osim izvidnika ne zna upravljati tim pogonom."

Tregorovo lice se razbistrilo. Ispravio je ramena, a činilo se da je klonula perjanica na njegovoj kacigi također osjetila novu atmosferu.

"Da, gospodine! Odmah, gospodine!", povikao je. Brzo je izdao naredbe, a dva njegova vojnika užurbano su otrčala.

Počasna straža se sada reformirala u četverostruke redove blizu njih. Oko malene grupe okupljali su se brojni znatiželjni ljudi. Chaan ih je zainteresirano promatrao.

U trideset godina ovdje se dosta toga promijenilo. Ljudi koji su živjeli na Volksweldu bili su individualisti, s liberalnim, tolerantnim stavovima spram običaja i morala. Ali upravo takav stav, nefiltriran i opušten, u njima je proizveo gotovo konzervativan nazor na svijet.

Na mnogima od tih lica vidjele su se naznake fanatizma. Stari volksweldski stanovnici su nosili široke, tople ogrtače koji su ih štitili od hladnoće. Usprkos tome što je poslijepodne bilo vrlo hladno, ovi ljudi su, i muškarci i žene, nosili samo uske hlače koje su dosezale do pola listova i na krajevima bile ugurane u kratke čizme. Otprilike polovica njih je imala kratke ogrtače prebačene preko ramena, ali je većina ogrtača bila zabačena unazad tako da su im

ruke i prsa bili goli. Jedini ljudi oko njega koji nisu nosili takvu oskudnu odjeću bili su uniformirani vojnici i dužnosnici, te Victad koji je nosio krznenu jaknu i hlače.

Površinska analiza je bila jednostavna. Ovo je bilo daleko od tropskog svijeta, koji bi opravdavao laganu odjeću i ležeran stav ljudi s Volkswelda. Tijekom godina, otkako je zadnji put bio ovdje, razvili su jaku sklonost prema ekshibicionizmu i kult tijela. Većina ovih ljudi bili su dobri fizički dokazi za to.

Tregor je s poštovanjem još uvijek stajao pored njega.

"Ako želite, gospodine, mi ćemo vas otpratiti do vaših odaja", rekao je Tregor. "Rezervirali smo vam apartman u najboljem gradskom hotelu."

"Mislim da bih radije prvo malo porazgovarao s Victadom", rekao je Chaan. "Zahvaljujem vam na vašoj ponudi, ali on će se pobrinuti da navečer dođem do hotela."

Tregor je izgledao pomalo razočarano, ali je rekao samo: "Kako želite, gospodine".

Počasna straža je zauzela stav mirno i salutirala dok su Chaan i Victad odlazili. Vozilo sa znakom svemirskog zapovjedništva - zvijezdom i munjom - čekalo ih je kod izlaza. Ušli su unutra, Victad je uključio automatsko upravljanje i vozilo je glatko krenulo.

Svemirska luka je bila oko deset milja istočno od Regna i oni su stigli do gradske periferije za nekoliko minuta. Ovo nije bila metropola poput Stellopolisa, s visokim neboderima i vijaduktima koji su se pružali u visinama. Prostrane ulice su bile na razini tla, a uz njih su bili široki pločnici. Zgrade su bile četvrtaste i niske, izgrađene od golemog kamena, a neke od njih prostirale su se na velikom području. Bile su ukrašene krupnim uklesanim grotesknim likovima.

Bilo je vrlo malo vozila, a kako su se približavali središtu Regna bilo je sve više i više pješaka koji su se u velikom broju kretali nogostupom. Uske hlače, gola prsa i ogrtači su prevladavali, ali bilo je i mnogo grimizno-crnih vojničkih odora. Često su ulice kojima su se vozili bile prekidane velikim kružnim površinama u čijem je središtu bio kameni kip koji je predstavljao herojsku ljudsku figuru ili neke druge teme.

Regn je bio veliki grad, s možda jedan ili dva milijuna stanovnika, ali je bio dvadeset puta manji od Stellopolisa. Ipak, budući da je cijeli grad bio u ravnini s tlom, obuhvaćao je područje gotovo iste veličine kao i glavni grad Greyhouna.

Glavno sjedište svemirskog zapovjedništva bila je mala zgrada blizu središta grada. Victadov apartman bio je u stražnjem dijelu zgrade i imao je prolaz na vrt okružen zidovima. Prošli su vozilom kroz otvoreni ulaz od kamenog zida i stigli do vrata zgrade. Kada su izašli iz vozila, ono je produžilo prema garaži.

U Victadovom apartmanu vladalo je ozračje ljupke sirianske civilizacije koju je Chaan nedavno napustio. Ovdje nije bilo arhitekture grubih obrisa, niti sumornih kipova. Jednostavni, zakrivljeni zidovi bili su ukrašeni s nekoliko slika, meki pod je bio obojan sjajnom pastelnom bojom, a sa staklenih stolova širio se miris cvijeća.

Sjedokosa žena u sirianskoj togi ih je pozdravila, a Victad ju je predstavio Chaanu kao svoju suprugu, Leah. Govorio je sirianskim jezikom i činilo se da mu je razgovor na njegovom jeziku predstavljao zadovoljstvo. Chaan joj se naklonio u skladu sa sirianskim običajima. Victad je pokazao Chaanu da sjedne na jednu od niskih udobnih stolica, a Leah je otišla nadgledati pripremu večere. Victad se preodjenuo iz svojeg krzna u togu i izvadio dvije sirianske dugačke staklene lule te sjeo na stolac nasuprot Chaanu.

"Problem sa svemirskom službom je taj da postaneš star prije no što uopće počneš ozbiljnije raditi", rekao je Victad, dok su ceremonijalno jedan drugome pripaljivali lule. "Vi momci iz Besmrtno legije stignete od Siriusa ovamo za nekoliko mjeseci, prema subjektivnom vremenu, ali nama je na našem svemirskom brodu trebalo dvanaest godina. Ne shvaćam kako su prvi naseljenici uopće imali energije da nasele ove svjetove nakon što su došli ovamo."

"Nisu zabranili rađanje djece u tranzitu", rekao je Chaan. "Naseljenici Volkswelda su čini se došli ovamo s puno energije."

Victad je tužno zatresao svojom ćelavom glavom.

"Oni su impulzivan i agresivan narod", složio se. "Oni su učinili čuda u svijetu koji bi slabije ljude bacio u očaj. Ali ja sumnjam u ciljeve sadašnje vlade."

"Upravo sam zbog toga želio prvo razgovarati s tobom", rekao je Chaan. "Moja prva inspekcija ukazala je na postojanje programa za izradu teško naoružanih, masivnih svemirskih brodova i gomilu dokaza o korištenju nuklearne energije. Bio sam prilično siguran da si ti o tome izvijestio Sirius i mogao sam odmah krenuti na Laland, ali kako nisam mogao uspostaviti radijski kontakt s tobom, pitao sam se, ne drže li te u informacijskoj izolaciji."

"Ne, situacija nije tako loša. Zapravo je radio bio isključen, iako postoji i mogućnost da se radilo o sabotazi. Oni ne znaju da bi dulje sprečavanje komunikacije izazvalo velike nevolje. Međutim, ni nema mnogo toga o čemu bih mogao izvještavati osim onoga što si ti spomenuo."

"Želiš reći da Volksweld ne predstavlja prijatnu miru u kvadrantu?", upitao je Chaan s olakšanjem.

"Ne, želim reći da ja ne znam je li to tako ili nije. Oni ne moraju cenzurirati moje izvještaje. Mogu spriječiti da vidim ono što bih trebao vidjeti kako bih mogao znati što se točno događa, a manja ograničavanja slobode agenta svemirskog zapovjedništva vjerojatno neće uzбудiti Sirius. Zato mi je drago što si ti ovdje. Ne mogu sakriti ništa pred uvježbanim izvidnikom."

Chaan je otpuhnuo dim miomirisnog duhana i razmislio.

"Izgradnja svemirskih brodova mogla bi biti program za proširenu trgovinu s drugim sustavima", mislio je glasno. "Nuklearni program bi mogao biti dodatak odgovarajućoj ekspanziji u domaćoj ekonomiji. Ono što mi se čini zastrašujućim, kad se poveže s ta dva faktora, je jak naglasak na vojsci i indikacije o svojevrsnoj nacionalističkoj egomaniji koja je vidljiva iz načina odijevanja, ponašanja i izgleda civila."

"Pokušao sam istražiti to povećanje vojske", rekao je Victad. "Njihov odgovor je bio da se moraju čuvati od moguće pobune nezadovoljnih elemenata. Navodno postoji organizirana teroristička revolucionarna skupina, Wasser."

"Ta skupina je vjerojatno ona koja bi trebala izvlačiti batine umjesto drugoga. Temeljito sam proučio dosje o Volksweldu, ali izvještaji dobiveni svjetlosnim prijenosom su nužno oskudni. Bilo bi bolje da mi ti izložiš razvoj situacije u proteklih trideset godina."

"Pa, ja sam ovdje na dužnosti kao agent osamnaest godina", rekao je Victad. "Kada sam došao, idiličan način života kojeg ti pamtiš se već počeo mijenjati. Bila je formirana vlada, s vrlo jakim potporom naroda, s ciljem da reorganizira iskorištavanje prirodnih bogatstava planete što, razumljivo, nije bilo dobro razvijeno u prijašnjem opuštenom društvenom uređenju. Sam po sebi, to je bio vrlo razuman korak... ali jesi li ikada čuo za Filipa Makedonskog?"

"Filip? Bio je zemaljski vođa, zar ne?"

"Da, u vrlo davnim vremenima, čak prije putovanja svemirom. Bio je vladar malene zemlje, Makedonije. Poslije je zavladao čitavom Grčkom i uspostavio mir među ratujućim gradovima. Njegov sin, Aleksandar Veliki, naslijedio je ujedinjenu Grčku i poveo je u osvajanje svijeta."

"Da, sada se sjećam. Ali kakve veze to ima s Volksweldom?"

"Vođa njihove nove vlade bio je izuzetno popularan u narodu i čovjek s velikim ambicijama. Zvao se Adarl. Kada je umro prije sedam godina, ostavio je iza sebe snažnu vladu, ujedinjenu vojsku koju je pretvorio je u svoju desnu ruku te započeo program za izgradnju svemirskih brodova i program za razvoj nuklearne energije. Sve to, zajedno s onim velikim dugoročnim ciljevima, ma koji bili, predao je svome sinu, Marlu, a Marl je bio čak agresivniji od svog oca u razradi tog plana."

"Hmm. Vladavina jednog čovjeka. To je gore nego što sam mislio. Reci mi, misliš li da su oni ukrali moj brod?"

"Ne mogu to tvrditi sa sigurnošću. Zapravo sumnjam u to. Kada se zbio pokušaj sabotaze tvog broda na Greyhoundu, bio sam rutinski obaviješten o tome. Sumnjao sam na volksweldske agente i dosta sam direktno razgovarao s Marlom o tome. Bio je zapanjen kada je čuo da bi kašnjenje moglo uperiti flotu s Lalanda protiv njega."

"On nije znao da bi nedolazak svemirskog izvidnika prema rasporedu uzbunio flotu? A sada to zna?"

"Točno. Zbog toga sumnjam da je organizacija Wasser, a ne volksweldska vlada, ukrala tvoj brod. Možeš biti siguran da će vlada učiniti sve što je u njenoj moći da stigneš do Lalanda na vrijeme i s dobrim izvještajem."

"Hmm. Ipak, vlada je naravno mogla ukrasti brod kao dio strategije kako bi naveli mene da mislim da je Wasser opasan i da ih treba strogo kontrolirati. Imaju godinu dana da ga vrate bez da na sebe navuku nevolje."

Chaanov prvi obrok na Volksweldu je bio sirijski, stručno pripremljen i poslužen pod Leahinim nadzorom. Nakon objeda, napustio je Victada i njegovu ženu i uz pratnju jednog od poslužitelja otišao u svoj apartman u hotelu Regnal.

Na Volksweldu Chaan nije vidio nijednog robotskog poslužitelja koji su bili tako uobičajena pojava u sustavu Sirius. U njegovom apartmanu bilo je troje poslužitelja, dva muškarca i jedna žena, odjevenih u uske hlače kakve su nosili stanovnici Volkswelda. Saznao je da je jedan muškarac, Jahr, bio njegov osobni poslužitelj, dok su Oler i Ingre bili kućni sluge.

"Reci mi, Jahre", rekao je Chaan skinuvši čizme, "tko je taj čovjek Tregor?"

"Tregor je naš ministar obrane, gospodine", odgovorio je Jahr. Bio je mišićav plavokos muškarac, za pola glave viši od Chaana, nebesko plavih očiju i spremnog osmijeha.

"Dakle, bilo je više crvenog tepiha nego sam mislio!", uzviknuo je iznenađeno Chaan. "Nazovi ga ujutro, Jahre, i reci mu da želim da mi dostave odjeću u svim stilovima koji se trenutačno nose na Volksweldu, moje veličine, uključujući i običnu vojničku i časničku uniformu."

"Da, gospodine."

"Želim da to bude dostavljeno do podneva", rekao je Chaan. Gledao je Jahra razmišljajući i dodao: "I Jahre, reci im da dostave isto i u tvojoj veličini."

"Malo toga će biti potrebno, gospodine", odgovorio je Jahr, nasmijavši se. "Ja sam vojni časnik."

Poglavlje 7

Chaanov apartman je imao visoki strop i raskošni namještaj s krupnim rezbarijama. Imao je tepih - nešto što nije vidio otkako je otišao s Procyona. Dok je hodao po njemu, imao je osjećaj kao da hoda po gustoj mahovini. Raznobojni gobleni krasili su krevet i prozore, a slike mračnih krajolika u zlatnim okvirima visjele su na zidovima. U apartmanu je vladalo ozračje barbarske veličanstvenosti kakvo Chaan nije nikada doživio, ali mu se sviđalo.

Sviđao mu se i Jahr. Visoki plavokosi muškarac bio je otvorena i prijateljska osoba i nije pokazivao nimalo onog poniznog poštovanja tako često ukazivanog svemirskom izvidniku. Oler je bio drugačiji: mršav muškarac tamne kose koji je govorio malo i na čijem se licu vidjelo nešto poput prezira ili podsmijeha. Ingra je bila debeljuškasta djevojka s kosom boje kukuruza i dobrohotnim, prigupim plavim očima.

Od te trojke, Chaan je zaključio da bi volksweldski špijun najvjerojatnije mogao biti Jahr. Pretpostavljao je da svo troje nisu mogli biti špijunski agenti. Nije mu smetalo. Chaan je bio naviknut da ga špijuniraju.

Ono što je Chaan trebao raditi kao svemirski izvidnik uključivalo je neke aktivnosti koje bi se mogle činiti posve besmislenima nekim ljudima koji nisu bili upoznati s tom procedurom - to jest, gotovo svima u naseljenom svemiru. Za zadatak koji je sad planirao trebao je prijatelja iz lokalne sredine i odabrao je Jahra koji je bio prikladan, a ujedno i na raspolaganju.

Kad je sljedeći dan stigla odjeća koju je Chaan naručio - stigla je malo iza podneva, iako je Chaan znao da ju je vlada bez teškoća mogla dostaviti na vrijeme - odjenuo je volksweldsku vojničku uniformu. Sastojala se od para vrećastih crnih hlača s grimiznim prugama, uskih na člancima, kratkih crnih čizama, široke grimizne jakne s crnim rubovima i jednostavne crne kacige sačinjene od nekog laganog materijala koja je prekrivala i stražnji dio vrata.

Chaan je rekao Jahru da odjene isto. Jahr je pomalo negodovao. Protivio se tome da bude odjeven kao običan vojnik budući da je on bio časnik, ali ipak je popustio.

"Reci mi sada", rekao je Chaan, "gdje bi vojnik proveo poslijepodne i večer?"

"Poslijepodne bi proveo na vježbalištu i u streljani", odgovorio je Jahr nasmijavši se. "Prvi dio večeri proveo bi na treninzima hrvanja, plivanja i izvodeći razne fizičke vježbe, ali bi mogao imati vremena za jednu ili dvije partije karata u baraci prije no što pogase svjetla."

"Ne mislim na to kada je na dužnosti. Zar volksweldski vojnici nikada ne dobiju slobodan dan?"

"Oh, nisam vas shvatio, gospodine. Pa, ako smo željni malo zabave, postoji dio grada prepun gostionica i kuća za zabavu."

"To je već nešto. Idemo tamo. Iz koje jedinice ćemo biti?"

"Pa, gospodine", rekao je Jahr zatreptavši, "prema našim oznakama, mi smo dočasnici trećeg sektora Sjeverne flote."

"Flote?", promrmljao je Chaan, pitajući se kako se taj termin uklapa u organizaciju vojske, ali nije ispitivao više o tome.

Dočasnici svakako ne bi imali vozilo, doznao je ispitivajući Jahra. Možda bi si mogli priuštiti taksi, ali bi vjerojatnije koristili pokretnu cestu. Tako je Chaan odlučio da idu pokretnom čestom.

Pokretne ceste su se zrakasto širile od središta grada. Bile su ispod razine mreže običnih cesta koje su se pružale nad njima kao viadukti. Na mjestu gdje su se nalazili, bili su samo jedan blok udaljeni od najbliže izlazne pokretne ceste.

Do razine ceste spustili su se kratkim stepeništem. To je bila traka bez kraja, široka oko četrdeset stopa. Sa svake strane se pomicala uža traka brzinom oko pet milja na sat, dok se glavna središnja traka pomicala dvostruko brže. Glavna traka je bila dobro popunjena ljudima koji su odlazili iz središta grada.

Spustili su se na manju traku i s nje prešli na veću čijoj su brzini od deset milja na sat pridodali i vlastiti hod. Trgovine, mjesta za zabavu i mali hoteli bili su nagurani zajedno, reklamirani upadljivim pločama. Chaan je slegnuo ramenima. Izgleda da su vojnici svugdje bili slični. Prevladavale su gostionice, barovi u kojima su plesale djevojke i kockarnice, dok su se trgovine sa suvenirima i zalagaonice uglavnom nalazile među svim drugim trgovinama.

"Što ćemo raditi, gospodine?", upitao je Jahr.

"Nemoj me ovdje zvati "gospodine". Mi smo dva dočasnika i imamo slobodnu večer, sjećaš se? Zovi me Chaan. A što bi ti želio raditi?"

"Pa, gospodine... Chaane, u blizini je jedno mjesto gdje služe dobro bijelo pivo i gdje se može odigrati dobra partija četverokuta."

"Čini se da poznaješ ovu četvrt jako dobro za jednog časnika."

"Prije no što sam postao časnik, bio sam običan vojnik pet godina", rekao je Jahr.

Prešli su ulicu, progurali se kroz skupinu nasmijanih, pripitih vojnika i sišli u podrumsku gostionicu nad kojom je stajao natpis *Titanska kraljica*.

Unutrašnjost, zadimljena duhanskim dimom, nije bila velika, ali je u njoj bilo oko desetak velikih okruglih stolova i nekoliko separea kraj zida uz ulicu. Uz nasuprotni zid bio je šank iza kojeg su bile naslagane boce, koje je djelomično zakrivala reljefna drvena rezbarija gole žene.

Za svim stolovima i u separeima bilo je gostiju, ali i nekoliko slobodnih mjesta. Chaan i Jahr su se progurali do stolaca za jednim od nekoliko stolova za kojima su igrači umetali žičane prstenove u pravokutne trodimenzionalne oblike. Jahr je tiho rekao Chaanu da je to bila igra kvadrata.

"Novi igrač", rekao je Jahr, a četiri igrača su kimnula ne dižući pogled.

Krupan muškarac maljavih prsa i pregačom svezanom preko uskih hlača uzeo je njihovu narudžbu i začas se vratio s dva visoka vrča piva. Chaan je s užitkom ispio gutljaj dobrog volksweldskog piva. Okus je bio slatkast i bogat, kakvog se sjećao.

Gledao je okolo po gostionici. Nije samo gledao, već i upijao atmosferu. Želio je osjetiti emocije i narav ovih ljudi, proučavajući njihovo ponašanje u ovoj opuštenoj situaciji. To je bilo istraživanje na uzorku koje je često provodio: gostionica je bila mikrokozmos planete.

Većina gostiju su bili vojnici, ali bilo je i troje civila, dva muškarca u jednom i treći u drugom separeu. Treći civil je bio u društvu žene, kao i četiri vojnika, svi u separeima sa svojim pratiljama.

Većina muškaraca je bila slična Jahru, plave kose i atletske građe. Osim gostioničara, nitko nije bio debeo, iako je nekoliko vojnika bilo nešto krupnije građe. Chaan je izbrojao samo šest muškaraca sa smeđom ili crnom kosom. Bio je jedan pjegavi crvenokosi muškarac, sa širokim prsima i zategnutih mišića. Chaan se dobro uklapao u okruženje sa svojim plavim očima i kosom boje pijeska iako je bio nešto mršaviji i žilaviji od većine.

Četiri žene su ostavile na Chaana jednolični početni dojam. Bile su zdravog izgleda, čak gorštačkog u usporedbi s nježnim, mršavim ženama koje su predstavljale najčešći tip žene u sustavu Sirius. Pomislio je da je njegov dojam bio pojačan činjenicom da su imale tako dubok izrez na odjeći.

Mišićava crvenokosa žena koja mu je bila okrenuta leđima, širokih pjegavih ramena, podsjetila ga je na Amazonku. Druge dvije su samo površno privukle njegovu pažnju, ali četvrta... Bila je to djevojka od osamnaest ili dvadeset godina, okruglog vedrog lica, okruglih očiju i svijetle kose sa šiškama preko čela. Sjedila je u separeu nasuprot njega sa dva vojnika.

U tom trenutku, Chaan se sjetio Use, djevojke koja je imala istu takvu kosu i s kojom se vjenčao kada je prije bio na Volksweldu. Gdje je ona bila sada, pitao se. Vjerojatno je imao unuke na ovoj planeti.

Ono što ga je iznenadilo kod ovih ljudi u gostionici bilo je bezbrižno i gotovo radosno držanje, koje je odmah primijetio. S obzirom na ono što mu je Victad rekao o vladi i recentnoj povijesti Volkswelda, očekivao je jednu od dvije stvari: ili da će biti ukočeni, govoriti potihom, u strahu od tajne policije ili da će se pretjerano opijati, bučno i žestoko raspravljati, bježeći od frustracija krutog načina života.

Nije bilo ni jednog ni drugog. Ponekad je razgovor i smijeh bio glasan, ali je to bilo prirodno iskazivanje energije. Slobodno su pili i slobodno razgovarali, kao slobodni muškarci i žene. Jako su ga podsjećali na hrabre individualce kakvi su bili ljudi Volkswelda koje je pamtio, ali je sada zamjećivao jako i samosvjesno uzbuđenje.

Koji je bio značaj ove nove strane Volksweldskog mentaliteta? Razmišljao je o tome, ali nije mogao precizno odgovoriti na to pitanje. Samo je znao da osjeća snažnu privlačnost, kao da stoji na rubu rijeke goleme snage koja ga zove da uroni i bude ponesen ispunjavajući neku vrst duhovne sudbine koju je oduvijek tražio.

Jahr je ušao u igru kvadrata, zamijenivši jednog igrača koji je ispao iz igre. Chaan je promatrao igru hladnom logikom. Pažljivo je proučavao pomicanje malenih metalnih prstenova kroz zamršene žice kvadrata. Odjednom mu je značenje igre postalo jasno.

Kvadrat je predstavljao kvadratni sustav Sirius! Ova igra trodimenzionalnog šaha bila je svemirski rat u malom, rat između četiri zvjezdane sustava u kvadrantu. Jahr, podešavajući ugao Wolfa, suprotstavljao je svoje vještine sposobnostima svojih triju protivnika, iako s istom vrijednošću figura. Ako izgubi, poput svog prethodnika, pretrpit će manje poniženje i povući se iz igre.

Kakve igre ljudi igraju, tako i razmišljaju, mislio je Chaan. Ovo je bio dokaz jači od ičega što je Victad primijetio.

Pivo je teklo u potocima. Chaan nije bio siguran koliko je hladnih, slatkih vrčeva ispio, ali u glavi mu se lagano vrtjelo, odjednom je primijetio neko komešanje u jednom od separea.

Rasprava je postala glasna. Mlada djevojka okrugla lica je ustala sa svog mjesta, dok su joj plave oči sijevale od ljutnje. Otresla je sa sebe ruku vojnika koji ju je pokušao zadržati.

"Svađajte se koliko hoćete, ali ne oko mene!", viknula je glasno i bijesno. "Nisam rekla da niti jednom od vas!"

Okrenula se i krenula prema vratima. Jedan od vojnika je sjedio i gledao je s pokajničkim osmijehom, ali drugi, agresivniji, skočio je za njom. Dok je dugim koracima prolazila pored Chaanovog stola, vojnik je zgrabio njen dugi ogrtač i ona je izgubila ravnotežu. Pala je postrance, dahćući i mašući rukama, u Chaanovo krilo.

Gotovo zbačen sa stolca, Chaan ju je instinktivno jednom rukom uhvatio oko struka, držeći se drugom za rub stola. Mladi vojnik ju je uhvatio za ručni zglob i pokušao je odvući.

Jedan tren trajalo je navlačenje, a Chaan je bio u nepovoljnijem položaju. Tada se umiješao novi faktor.

Ustajući, Jahr je tiho rekao: "Ostavi je na miru, vojniče. Rekla je što misli."

"Ti se ne miješaj!", viknuo je vojnik i naglo zamahnuo rukom prema Jahru. Šaka mu se odbila od Jahrovih prsa, a Jahr ga je jednim zamahom odbacio na drugi kraj prostorije.

"Evo ti!", povikao je glas iza njih. Bio je to drugi vojnik koji je priskočio svom prijatelju u pomoć, naoružan bocom piva. Prije no što se Jahr uspio okrenuti, vojnik mu je razbio bocu o glavu.

Jahr se okrenuo s prezrivo osmijehom i udario šakom u iznenađeno vojnikovo lice. Vojnik se izvio prema nazad i skliznuo preko poda pod stol.

Do tada se Chaan odmaknuo od djevojke i ustao. Kada je prvi vojnik skočio na Jahra odostraga, Chaan ga je snažno udario šakom i napadač se postrance ispružio na podu, onesviješten.

Jahr se nasmiješio Chaanu. "Moja pogreška, prijatelju", rekao je. "Mislio sam da ti možda treba zaštita."

"Dobro mi je došla", odgovorio je Chaan uzvrativši osmijeh, "bio sam zauzet". Okrenuo se prema djevojci: "Sada možete slobodno otići, gospođice".

"Ne!", povikala je pogledavši Jahra svojim okruglim očima, "Tvoj prijatelj... ozlijeđen je."

"To je samo par ogrebotina", rekao je Jahr, otirući rukom potiljak. Dlan mu je bio krvav.

"To treba dezinficirati", rekla je djevojka. Okrenula se prema gostioničaru koji je vukao dva onesviještena vojnika prema vratima. "Hahn, donesi nam sredstvo za dezinfekciju i vatu."

"I malo hladnog piva", dodao je Jahr. Otišli su prema separeu.

Saznali su da je djevojka bila Hildi Gretten, kćerka nižeg državnog dužnosnika. Sa svojom prijateljicom se dogovorila da će izaći sa dva vojnika, a kad je ona javila da ne može doći, Hildi je nepromišljano pristala izaći s obojicom. Popili su previše piva.

"Pa večer još nije ni počela", rekao je Jahr, pažljivo prateći kako mu čisti ranu, "ali ne bih se želio upustiti u sličnu svađu s mojim prijateljem Chaanom. Moramo naći djevojku za njega."

"Moramo naći djevojku za tebe", rekla je odlučno. "Sviđa mi se tvoj prijatelj, nadam se da ti to ne smeta."

"Ja?", upitao je Chaan iznenađeno, "Pa Jahr se riješio one dvojice za tebe".

"Netko mi se sviđa ili ne", rekla je Hildi, "a ti mi se sviđaš. Otići ćemo po Gretl. Ona nije mogla doći samo zato što su oni momci htjeli da se nađemo poslijepodne".

Krenuli su pokretnom čestom prema središtu grada. Veliko grimizno sunce je zalazilo i postalo je hladnije. Hildi je navukla svoj nebesko plavi ogrtač. Chaanu je bilo žao što je to učinila. Divio se njenoj figuri. Bila je vitka i nedužnog zglada, njišućih bokova i čvrstih grudiju. Njene okrugle oči, male nos i pune usne davali su joj izraz germanske nevinosti.

Hildi je, saznao je, živjela s ocem na sjevernoj periferiji grada, a Gretl, koja je radila u državnoj službi kao sekretarica, imala je stan u centru grada. Kada su došli do njenog stana, Gretl se upravo vratila s posla. Bila je vitka, tamnokosa, privlačna djevojka.

Nisu se vratili u Wehmer, već su otišli na večeru u restoran u centru gdje su Chaan i Jahr bili jedini vojnici među mnoštvom civila. Poslije večere otišli su u jedan od noćnih klubova. Chaan je otkrio da je njegov prvi dojam o Hildi kao spontanoj, nesputanoj djevojci bio točan. Plesala je poput daška vjetra i bez teškoće ga uvela u razigrane plesne korake koji su trenutačno bili u modi.

Hildin stav spram njega je od početka bio prisan i on je pokušao analizirati je li to izviralo iz njene vlastite prirode, ili je bilo odraz volksweldskog uobičajenog ponašanja ili je proizlazilo - čemu se najviše nadao - iz činjenice da joj se sviđao. Nakon nekog vremena prestao se brinuti i prepustio se situaciji.

Hedonističko ozračje koje je vladalo u klubu i intimnost koja se stvorila između njega i Hildi dok ju je držao u naručju, odvucli su mu pozornost od njegovog zadatka. Više nije promatrao, već uronio u atmosferu. Bila je to jedna od onih rijetkih večeri koje će mu dugo ostati u sjećanju, a da se ipak neće sjećati svih detalja.

Kasno u noći, vratili su se u Gretlin stan. Pili su i živahno diskutirali o istinskom značenju svemira, pravoj prirodi čovjekove misije i još koječemu sličnom.

A tada, odjednom, bez vremenskog razmaka kojeg se mogao prisjetiti, Chaan se zbunjeno budio dok je energičan i vedar glas govorio: "Probudi se, družo! Doručak je skoro spreman."

Chaan je sjeo u krevetu, trгнуvši se. Bio je na jednoj strani golemog kreveta. Preko stolca je bila prebačena grimizno-crna uniforma i poznata nebesko plava tkanina.

Jahr je stajao na vratima, smješkajući se, naslonjen jednom rukom na dovratnik. Bio je odjeven, ali mu je uniforma bila zgužvana.

A na drugoj strani velikog kreveta, mirno spavajući na trbuhu, ležala je Hildi.

Poglavlje 8

"Gdje smo?", upitao je Chaan, još uvijek zbunjen. "U Gretlinom stanu?"

Jahr se glasno nasmijao.

"Mora da si uživao u prošloj noći", odgovorio je. "Gospodine, zar ne prepoznajete vlastitu spavaću sobu? Nalazimo se u vašem apartmanu."

"Pa ovo mi je tek druga noć ovdje", rekao je Chaan braneći se. Stavio je ruku na glavu koja ga je malo boljela. "Sada se sjećam. Došli smo ovdje kad je Gretl ponestalo pića."

"A Gretl se cijelo jutro pita kako si dva obična vojnika mogu priuštiti apartman u hotelu Regnal, i još k tome dva poslužitelja.", rekao je Jahr.

Chaan je pogledao Hildi. Jahr je govorio glasno i Chaan se iznenadio što ju njihov razgovor nije probudio.

Ležala je opruženog tijela, glatkih udova i zanosnog izgleda. Njena plava kosa bila je raščupana na zatiljku, a kerubinsko lice naslonjeno na nadlakticu. Usne su joj bile lagano rastvorene.

Gledajući je, prisjećao se prošle noći i zadrhtao od čudne poplave emocija.

Jahr nije bilo svjestan Chaanovih sentimentalnih refleksija ili nije imao strpljenja za takve stvari. Ukoračivši u sobu, glasno je pljesnuo rukama i probudio neugodno iznenađenu Hildi. Zastenjavši, preokrenula se na leđa i podigla na laktove. Nagnuvši glavu u stranu, nasmiješila se i uprla svoje snene plave oči u Chaana.

"Zdravo", rekla je nježno. "Volim te."

Chaan se impulzivno nagnuo prema njoj i poljubio njene meke usne.

"Oblačite se", zapovjedio je Jahr izlazeći iz sobe. "Doručak je skoro spreman."

Dok su se kupali i oblačili, izmijenivši nekoliko riječi, Chaan je analizirao iskustvo kroz koje je prošao.

To je bilo nešto što se moglo dogoditi, s nekim varijacijama, na bilo kojoj planeti u kvadrantu, osim na Lalandu gdje su odnosi među spolovima u gotovo svim kulturama bili strogo formalizirani. Ipak, ovdje je bilo još nečega.

Chaan se prisjećao razgovora prošle večeri. Hildi, Jahr i Gretl nisu bili tek raskalašeni mladi ljudi koji nisu razmišljali ni o čemu. Naprotiv, oni su govorili vrlo inteligentno i ozbiljno. Otkrio je da s Hildi dijeli mnoga gledišta, a bliskost koja se tako brzo stvorila između njih nije imala u sebi ništa otrcano ili površno.

Hildi je stegnula njegovu ruku i ljupko mu se smiješila dok su izlazili iz sobe. Chaan je uzdahnuo. Volio je ove ljude.

Oler je u velikoj blagavaonici poslužio doručak koji se sastojao uglavnom od neke vrste prženih malih volksweldskih životinja na prepečenim pogačicama. Oler je s gorčinom gledao Jahra koji je sjedio s Chaanom za stolom. Povremeno bi iz kuhinje raširenih očiju provirila Ingre.

Chaan je mislio kako nema smisla odgađati neizbježno razračunavanje.

"Dakle, što se sada čini prema vašim običajima?", upitao je.

"Kako to misliš, Chaane?", upitala je Hildi. "Kakvi običaji?"

Odmah shvativši kako je nediplomatski nastupio, Chaan je zažalio što nije pričekao i nasamo upitao Jahra o tome, ali sada više nije bilo izlaza.

"Očekuje li se od mene da te sada oženim?", upitao je, pokušavajući osmijehom ublažiti surovost svojih riječi. "Ili je prošla noć bila... pa... samo lijepa noć za sjećanje?"

Hildi je naglo okrenula glavu od njega.

"Što god želiš", rekla je uvrijeđeno.

"Čekaj, Hildi, ti ne razumiješ", upleo se Jahr. "Ne shvaćaš to, ali Chaan ne može nikako znati što se od njega očekuje. Chaane, ako si spreman djevojkama otkriti istinu, možda je bolje da nam otkriješ koje značenje bi naš mali društveni događaj od protekle noći imao na drugim... na drugim mjestima koja si posjetio."

"Ne skrivam često svoj identitet", odgovorio je Chaan sa slabim smiješkom. "Zapravo, nešto poput ovoga se vjerojatno ne bi moglo dogoditi s djevojkom poput Hildi na nijednom svijetu osim možda na Volksweldu, kakvog pamtim kad sam prije bio ovdje. To bi moglo značiti ono što Hildi i ja želimo da znači: da odlučimo živjeti trajno zajedno ili da se više nikada ne vidimo. U biti, to bi značilo da smo se prošle noći jedno drugome jako sviđjeli."

"Kako to misliš, kad si prije bio na Volksweldu?", prekinula ga je Gretl. "Gdje si još bio s tako malo godina?"

"Na puno, puno mjesta", rekao je polagano Chaan. "Ja nisam sa Volkswelda. Ja sam svemirski izvidnik Solarnog vijeća."

Djevojke su zurile u njega širom otvorenih očiju.

"Rekla sam Jahru da vojnici nemaju ovakve apartmane!", povikala je Gretl pobjednički.

"Sada shvaćam zašto si postavio ono pitanje", rekla je Hildi nježno, a zadnju riječ je izgovorila zajecavši.

"Što je bilo, Hildi?", upitao je Chaan zabrinuto.

"Svemirski izvidnici nikada ne ostaju na jednom mjestu dulje od godinu dana", rekla je plačući.

Jahr se nestrpljivo namrštio.

"Možeš se opustiti, Chaane", rekao je. "Volksweld se nije promijenio onoliko koliko ti se možda čini. Ako muškarac i žena vode ljubav, oni mogu prema vlastitoj želji živjeti zajedno ili se samo viđati te se rastati kad nestane emocija."

"Dobro si to rekao, moj dragi filozofe", rekla je Gretl. "A kakvi li su vaši planovi u vezi nas?"

"Pa... Znam gdje živiš, draga", rekao je Jahr bezobzirno. "Mislim da Chaanu ovdje ne treba previše djevojaka koje bi mu zakrčivale prostor. Očekuj me kad me vidiš."

"Znatiželjna sam", rekla je Hildi. "Ako je Chaan svemirski izvidnik, gdje se ti uklapaš, Jahre? Jesi li ti zaista vojnik?"

"Naravno", rekao je Jahr, "ja sam..."

"On je vrlo važan časnik", prekinuo ga je Chaan suho, "koji je dobio zadatak da glumi mog slugu i da izvještava vladu o mojim aktivnostima."

Jahr se počeo veselo i glasno smijati.

"Rekao sam im da nisam dobar špijun!", povikao je vedro. "Umjesto da budem prikladno diskretan i pun poštovanja, počeo sam zvati mladog gospodina imenom i odlaziti s njim na pijanke!"

"Neću podnijeti nikakve službene žalbe", rekao je Chaan, slegnuvši ramenima. "Izvještavaj koliko god hoćeš i ostanimo dobri prijatelji. Mislim da nisam nikada sreo tako simpatičnog špijuna."

"Dogovoreno!", odgovorio je Jahr i naglo ispružio svoju veliku ruku. Chaan se sneno rukovao s njim preko stola.

Nakon doručka, Jahr je odveo Gretl natrag u njen stan, dogovorivši se da će se vjerojatno vratiti rano poslijepodne. Otišli su, živahno diskutirajući o tome kako će objasniti svoj izostanak s posla.

Chaan i Hildi su se premjestili u dnevnu sobu u namjeri da popiju još jednu šalicu fehra, jakog, slatkastog volksweldskog nadomjestka za siriansku kavu. Oler ih je poslužio s neodoljivim držanjem.

"Zar se ti ne moraš javiti svom poslodavcu?", upitao je Chaan.

"Ne", odgovorila je. "Ja trenutačno završavam studij međuzvezdane sociologije na sveučilištu u Regnu, a danas mogu izostati s predavanja."

"Rekla si da živiš s ocem. Zar on neće biti zabrinut što te nema?"

"Mora da si živio na nekim čudnim svjetovima", rekla je začudivši se. "Čitala sam o takvim društvima. Ali na Volksweldu se nijedna žena ne mora bojati da bi joj se nešto ružno moglo dogoditi. Sigurna sam da moj otac zna točno zašto prošle noći nisam došla kući."

"U ovakvom društvu, siguran sam da su očevi naviknuti na takva odsustva."

Gledala ga je netremice. Pogled njenih iskrenih plavih očiju ga je smeo.

"Želim da shvatiš nešto, Chaane", rekla je, "znam da je snažna ljubav koju žena osjeća prema svom prvom muškarcu ponekad samo divno otkriće same ljubavi. Vidjela sam žene čija je prva ljubav potrajala cijeli život, a vidjela sam i one za koje je trajala samo jedan dan. Nijedna iskrena žena ne može reći što će osjećati sutra, ali ja znam da te danas volim svim svojim srcem."

"Ne bih te volio da nisi tako iskrena i znam da te jako volim", rekao je Chaan tiho. "Ljubav nije nešto što se može izdvojiti i definirati, Hildi. Ona može biti kratkotrajna i slatka i ostati dugo u sjećanju ili može postati dublja i bogatija kad dvoje ljudi odluči provesti cijeli život zajedno. Radeći ovaj posao, iskusio sam onu kratkotrajnu vrstu vrlo iskreno nekoliko puta i uvijek sam se nadao kako ću jednog dana upoznati i onu drugu vrstu ljubavi."

"I ja se tome nadam", rekla je.

Nekoliko trenutaka su sjedili u tišini. Chaan ju je promatrao dok je ljupko sjedila ispijajući svoj fehr. Napola je očekivao da bi mu mogla ponuditi tu trajnu ljubav koju je tražio, ali nije to učinila.

Chaanu ta ideja nije bila neprivlačna. Bilo je nešto u vezi ove djevojke što je pogodilo neku strunu duboko u njegovoj duši. Bio je u iskušenju da joj ponudi brak Solarnog vijeća na koji je imao pravo na svakoj planeti. Ali, na neki način, to mu se činilo isuviše uobičajeno. Umjesto toga, rekao je: "Ako bi željela danas zauzeti Jahrovo mjesto kao mog pratioca, bilo bi mi drago da me odvedeš u razgledavanje grada, Hildi. Želim da ponovno provedeš noć ovdje sa mnom. Ali sutra ću te odvesti u tvoj dom na neko vrijeme."

"Kako god kažeš", složila se. "Ali ako si me volio prošle noći i još me uvijek voliš danas, zašto misliš da me sutra nećeš voljeti?"

Nasmijao se.

"Uopće nije tako", rekao je. "Ja samo ne želim da se nepotrebno izlažeš opasnosti. Nikako ne mogu znati kakva će atmosfera ovdje zavladata nakon što sutra razgovaram s Marlom."

"Vidjet ćeš Marla?", upitala je širom otvorenih očiju. "Vođu?"

"Što se prije nađem s njim, prije ću završiti svoje istraživanje o Volksweldu. Zatražit ću da Jahr obavi sve potrebne dogovore za sutrašnji službeni prijem kod Marla kada se vrati."

"Ali kako znaš da će pristati da te odmah primi?"

"Kada svemirski izvidnik predloži sastanak", rekao je Jahr s osmijehom, "mislim da ga vođa planete neće pokušati odbiti. Bilo koje planete."

Poglavlje 9

Usprkos onome što je rekao Hildi, Chaan je očekivao malo odgađanja. Ako je Marl planirao igru sa Solarnim vijećem, bilo je razumno očekivati da će primijeniti ometajuću taktiku na izvidnika vijeća.

Stoga je bio malo iznenađen kad ga je Jahr izvijestio da ga je Marl voljan primiti kada Chaanu odgovara. Kako je Chaan prvotno predložio sastanak u dva sata poslije podne, smatrao je da nije nužno da još jednom obavještava Marla da će doći u to vrijeme.

"Znaš", rekao je Hildi sljedećeg jutra nakon doručka, "izgledala bi divno u sirianskoj togi ili još bolje, u jednom od onih krznjenih odjevnih predmeta koji su se prije nosili na Volksweldu."

Ljupko se protegnula, uputivši mu predivan smiješak koji je bio zavodljiv koliko je njeno neiskvareno lice dozvoljavalo.

"Zar ti se ne sviđa moje tijelo?", upitala je. "Oduvijek sam mislila kako sam premršava i da imam preduge noge."

"Tvoje tijelo je najljepša kombinacija mladosti i zrelosti koju sam ikada vidio", rekao je od srca. "Ali ova odjeća, uske hlače s ogrtačem, je jedina stvar koja mi se ne sviđa na Volksweldu. Podsjeća me na emisije o zvjezdanim komandosima koje se prikazuju na trodimenzionalnim ekranima na Greyhoundu."

Na jučerašnjem obilasku grada Chaan je nosio crno-grimiznu volksweldsku uniformu kako ne bi izgledao sumnjivo. Sada je odjenuo svoju srebrno-plavu odoru Solarnog vijeća, a Hildi je bila oduševljena. Nije ju krivio. Pažljivo skrojena za njegovo tijelo, zaista je na zapanjujući način kontrastirala volksweldskoj uniformi.

Odvezli su se do Hildinog doma u jednom od nekoliko gradskih automatskih taksivozila. Chaan je shvatio da su luksuzna vozila bila rijetka, budući da je ekonomija bila usmjerena na izgradnju svemirske flote i samo su bogati ljudi i visoki dužnosnici posjedovali vozila ili koristili taksi. Većina je koristila pokretne ceste.

Ipak, kvaliteta vozila se mogla usporediti s bilo čime što je vidio na Greyhoundu, a bila je veća od kvalitete vozila u sustavu Procyon. Hildi je utipkala adresu i vozilo se kretalo glatko i brzo prema gradskoj periferiji. Zaustavilo se pred skromnom kućom koju su okruživali vrtovi. Chaan je pritisnuo tipku za čekanje i otpratio Hildi do vrata.

"Otac je u svom uredu, ali zašto ne ostaneš ovdje na ručku?", predložila je Hildi.

"Ne", rekao je Chaan. "Imam puno posla s istraživanjima prije sastanka s Marlom. Kako je Jahr rekao Gretl, očekuj me kad me vidiš, s razlikom da ti možeš biti posve sigurna da ćeš me ponovno vidjeti."

Poljubio ju je i taksijem se vratio u hotel. U trideset minuta do dva sata, on i Jahr su otišli do zgrade Volksheima koja je zauzimala četvrt kvadratne milje u samome središtu Regna.

U velikoj četvrtastoj zgradi je sve vrvjelo od ljudi. Bilo je i vojnika i civila. Chaan je pretpostavljao da je zgrada tek raskošna Marlova rezidencija, ali ispostavilo se da je također i sjedište vlade. Marl je slijedio običaj - ili ga je možda on postavio - da ima boravišne prostorije na mjestu gdje je radio, običaj koji je, čini se, u Regnu bio široko prihvaćen.

Chaana je čekalo iznenađenje. Pretpostavljao je da će Marl sjediti u kraljevskoj raskoši u golemoj dvorani, okružen slugama, ali on i Jahr su bili vođeni prema prostoriji nimalo nalik tome.

Chaan je bio uveden u malu sobu u koju su Jahru dva uniformirana stražara zabranila prolaz. Bila je to malena prostorija sa samo jednim prozorom koji je gledao na unutarnje dvorište zgrade Volksheima. Zidovi su bili ispunjeni policama s mikro-filmovima, a u jednom kutu se nalazio ekran. Iza stola na kojem se nalazio globus Volkswelda i plastični model kvadranta Sirius, ustao je tamnokosi muškarac sa staromodnim naočalama.

"Kapetane Freitag", rekao je. "Dobro došli."

"Hvala", rekao je Chaan gledajući uokolo. Službenik je pružio ruku preko stola pa se Chaan rukovao s njim.

"Sjednite", predložio je mladi čovjek ljubazno, pokazujući na udobnu stolicu ispred stola.

Chaan se naslonio u stolcu i pogledao nestrpljivo na svoj ručni sat. Bilo je dva sata.

"Nadam se da neću Marla morati dugo čekati", rekao je prilično strogo.

"Uopće nećete morati čekati", rekao je mladić. "Ja sam Marl."

Chaan je progutao knedlu i skočio na noge. Kao svemirski izvidnik, nije bio dužan Marlu iskazivati poštovanje, ali upravo je tretirao volksweldskog vođu kao običnog službenika. Osjetio je kako mu uši postaju ružičaste.

"Jako mi je žao", rekao je. "Jednostavno sam pretpostavio..."

"Molim vas, sjednite", rekao je Marl, smiješeći se. "To nije neuobičajena pogreška. Bojim se da je čak potičem. Daje mi određenu psihološku prednost."

"Shvaćam to", rekao je Chaan vrativši svoje prijašnje držanje. Sjeo je.

Promotrio je Marla kratkim fotografskim pogledom. Dakle, ovo je bio volksweldski vođa! Uopće nije bio dojmljiv kako je očekivao. Bio je mršav muškarac, četrtvastog lica i širokih čvrstih usana. Imao je prodorne crne oči koje su naizgled svjetlucale iza naočala s debelim okvirima, a njegova crna kosa je bila uredno počešljana. Bio je neobično taman u usporedbi s većinom ljudi s Volkswelda, a u svojoj crnoj odori, skrojenoj poput volksweldske uniforme, ali bez ikakve druge boje, izgledao je kao dio sjenki ove mračne sobe.

"Nadam se da vam je boravak na Volksweldu bio ugodan ovih nekoliko dana", rekao je Marl.

"Da, zahvaljujući dragom momku kojeg ste poslali da se brine o meni."

"Jahru? Da, Jahr je dobar čovjek, iako ponekad pomalo nagao. Mislio sam da će vam se svidjeti. A čujem da vas je već uveo u gradski noćni život."

"Ah, već vas je izvijestio o tome?"

Marl se srdačno nasmijao.

"Jahr ponekad zaboravlja na rutinske stvari kao što su, primjerice, redovni izvještaji", rekao je. "Ne, ovaj put sam se oslonio na druge izvore. Ali posve pouzdane, kao što ste, siguran sam, pogodili. Kako čujem, Hildi i Gretl su vam vrlo ugodno društvo."

Chaan je pocrvenio do obrva.

"Da", odgovorio je. "Nisam baš dobro upoznao Gretl, ali smatram da su Jahr i Hildi jedni od ugodnijih aspekata volksweldskog života."

"Pronašli ste neke neugodne, kapetane? Iznenadujete me."

"Sumnjam u to, Marle. Nadam se da nisam nepristojan što vas zovem imenom - ili je to vaše prezime?"

"Moje jedino ime", rekao je Marl. "Moj otac je posve napustio obiteljsko ime. Moji ljudi me obično oslovljavaju sa "vođa Marl", ali ti nisi sa Volkswelda. U ovoj situaciji bi se moglo reći da smo jednaki pa ću te oslovljavati kao Chaana ako nemaš ništa protiv toga."

"Naravno da nemam. Prijedimo sada na neugodnije aspekte Volkswelda. Ne bih ti ih morao nabrajati: program izgradnje svemirskih brodova, nuklearna energija, vladavina jednog čovjeka, snažni vojni program."

"Stavivši za sada na stranu organizaciju vojske, činjenica je da je program izgradnje velikih svemirskih brodova dozvoljen, a dozvoljena je i nuklearna energija. Dozvoljeno je i to dvoje zajedno, a zajedno se obično i razvijaju. Niti se Solarao vijeće upleće u totalitarnu vladavinu, osim u slučaju da postoje dokazi da odlazi u krajnost."

"Ali ta kombinacija jednostavno nije dozvoljena. Totalitarna vladavina se ne može tolerirati na planeti koja je dostigla određeni stupanj tehnološkog napretka. To je preopasno. Na planeti koja je na visokom tehnološkom nivou - postoje stupnjevi, ali to sada nije važno - jedan čovjek ili grupa ljudi mogli bi donijeti odluku koja bi uništila taj svijet ili ga gurnula u rat s drugim svjetovima."

"A moja organizacija vojske samo pridonosi opasnosti, prema Solarnom vijeću?", promrmljao je Marl.

"Upravo tako."

"Znači da sam suočen s izborom da dam ostavku i gurnem Volksweld u politički kaos ili da prekinem tehnološki napredak i bacim planetu natrag u divljaštvo."

"Izbor nije tako ograničen kakvim ga ti prikazuješ. Ne znam je li bi mogao reorganizirati volksweldski oblik vladavine na reprezentativniju razinu bez nepovoljnih rezultata u nekom razumnom vremenskom razdoblju. Slažem se da ne bi bilo praktično pokušati unazaditi i zabraniti istraživanja nuklearne energije. Ali među stvarima koje možeš učiniti da dokažeš svoju odanost i pacifističke namjere jest redukcija vojne snage i hitan prekid programa za izgradnju svemirskih brodova."

Marl se naslonio i spojio vrške prstiju na rukama.

"Ti si već odlučio pozvati flotu na Wolf, rekao je uvjeren. "

"Da, donio sam tu odluku prije no što sam zatražio ovaj sastanak, Marle. Ne mogu ostati ovdje dovoljno dugo da se uvjerim kako ćeš učiniti te stvari, čak i da na to pristaneš."

"Neću trošiti vrijeme pokušavajući te razuvjeriti o tvom sudu o Volksweldu", rekao je Marl. "Želim te samo pitati jednu stvar prije no što predstavim svoj alternativan prijedlog: je li istina da će flota automatski doći ovdje ako se ti ne pojaviš na Lalandu prema rasporedu?"

Chaan je opustio ramena, a oči su mu zatreptale u trijumfu trenutka.

"Istina je", odgovorio je. "Možete mi onda i odmah vratiti moj brod. Bilo kakav pokušaj onemogućavanja dužnosti svemirskog izvidnika može rezultirati prilično ozbiljnim kaznenim mjerama."

Marl je trijezno zurio u njega.

"Iskren sam prema tebi, Chaane", rekao je. "Mi nemamo tvoj brod."

"Tko ga onda ima?"

"Ne znam. Možda Wasser. U svakom slučaju, to nije važno. Flota će se okomiti na nas bez ikakve intervencije sa tvoje strane jer, tko god ga imao, mi ih sada ne možemo uhvatiti. Prošle noći je u svemiru s druge strane Volkswelda viđena eksplozija zvjezdane vožnje."

Chaan je ustao i otišao do prozora. Gledao je u malo ugodno dvorište.

Marl je naizgled zaista govorio istinu. A ono što je izgledalo kao ispaljivanje broda u zvjezdanu vožnju bilo je nešto što nitko na Volksweldu, osim Chaana, nije mogao predvidjeti i očekivati.

"Trebao bih te pustiti da i dalje to misliš", rekao je Chaan, okrenuvši se prema Marlu. "Možda bi onda požurio da ovdje urediš stvari. Ali ja želim svoj brod natrag. Zar ne znaš, Marle, da nitko osim svemirskog izvidnika ne zna aktivirati pogon za zvjezdanu vožnju?"

"To sam prije vjerovao. Ali eksplozija zvjezdane vožnje se stvarno dogodila."

"Netko je pokušao aktivirati pogon", odgovorio je Chaan. "Kada netko bez znanja pokuša aktivirati pogon za zvjezdanu vožnju, dogodi se spektakularna lažna eksplozija. Ona jedino iscrpi višak energije koja se stvara tijekom antigravitacijskog leta, a brod ostaje u antigravitaciji."

Marl je duboko uzdahnuo s olakšanjem.

"Ni ne znaš koliko to mijenja stvari", rekao je. "Svi dostupni brodovi pretražuju taj dio svemira, a ako je tvoj brod još uvijek na antigravitacijskom pogonu, vratit ćemo ga na Volksweld."

Chaan se počeošao po glavi i ponovo sjeo.

"Marle, zbunjuješ me", rekao je. "Rekao sam ti da flota dolazi na Wolf, došao ja na Lalande ili ne. Ponašaj se kao da će suradnja sa mnom i vraćanje mog broda preusmjeriti akcije Solarnog vijeća."

Marl mu se nasmiješio. Digao se iza stola i skinuo naočale, otkrivajući varljivo blage, tamne oči.

"S obzirom na tvoju izvidničku obuku, trebao bi moći predvidjeti moj sljedeći potez iz moga ponašanja", rekao je blagim tonom. "Zar ne misliš da sam računao na dolazak svemirskog izvidnika ovdje prema rasporedu? Zar ne misliš da sam računao na mogućnost ovih okolnosti? Ah, vijeće ima dobar izvidnički sustav i nema načina na koji bi se mogao zaobići. Ako te pustim, ti ćeš podnijeti izvještaj; ako te ovdje zadržim, flota će doći kada se ti ne pojaviš na Lalandu. Nerješiva situacija, kažu moji savjetnici, ali ja ću pronaći rješenje. Chaane, ja želim da napustiš Solarno vijeće i pridružiš se Volksweldu! Želim da odeš brodom na Lalande prema rasporedu i izvijestiš da ovdje nema opasnosti i da nema potrebe da flota dolazi na Wolf!"

Chaan je otvorio usta u čudu, ali se sabrao prije no što je progovorio. Svi njegovi instinkti su ga upozorili kako se u Marlovim tihim riječima krila strašna opasnost za njega samog i za sve daleke svjetove Solarnog vijeća.

Opasnost je ležala u činjenici da Marl nije bio budala... i da je Marl znao da ni Chaan nije budala. Ovdje se nije radilo o egoističnom diktatoru koji daje nerazborit, nepromišljen prijedlog, niti o pametnom čovjeku koji želi nadmudriti protivnika kojeg smatra glupim. Što god Marl imao na umu, on je razmotrio svoje šanse za uspjeh i smatrao prijedlog vrijednim truda.

A što li je to Marl imao na umu? Je li ovo bio iskren prijedlog? Je li Marl zbog nečega mislio da može uvjeriti Chaana da ga prihvati? Ili je to bila tek dimna zavjesa iza koje je bio sakriven neki drugi plan?

"Zašto misliš da bih ja mogao prihvatiti ovakav prijedlog?", upitao je oprezno. Smatrao je da je to najbolja taktika.

"Bio si na Volksweldu prije. Zar ne misliš da je sada napredniji?"

"Da, napredovao je u nekim stvarima", polako se složio Chaan. "Dogodio se silan tehnološki napredak. Ali bila mi je draža prijašnja atmosfera slobode i individualizma."

"Čekaj malo", rekao je Marl nagnuvši se naprijed. Njegov glas je poprimio novu boju. Oči su mu bile gotovo hipnotične. "Kažeš to zato što su te oduvijek učili da totalitarna vladavina u svakom slučaju znači gubitak slobode i individualnosti. Budi iskren, Chaane, kao što sam ja iskren s tobom. Sada na Volksweldu postoji usmjerenost svega prema jednom jedinom cilju, ali osim toga, možeš li reći da si vidio dokaze ikakvog ograničenja slobode?"

"Ne, ali jedva da sam i imao vremena za to. Pretpostavljam da se svi ljudi koje sam vidio, osim naravno Victada, slažu s tvojim ciljem."

"Velika većina Volksweldvolkena se slaže. Nemam potrebe za tajnom policijom. Solarno vijeće zahtijeva demokratski oblik vladavine, a je te uvjeravam da je Volksweld demokratski svijet. Radi se samo o tome da je narod Volkswelda izabrao da ima vladu koju vodi jedan čovjek.

Moraš uzeti ovo u obzir, Chaane: u povijesti svake kulture dolazi vrijeme kada mora imati smiono, jedinstveno vođstvo da bi napredovala. Moj otac i ja smo priskrbili Volksweldu takvo vođstvo i sada, kao i uvijek, sebični disidenti bi nas željeli izbaciti čim je glavni zadatak obavljen."

Chaan je podignuo ruku. Svojim izvježbanim umom uočio je da Marl isuviše protestira što je značilo da njegova opozicija nije tako slaba kakvom ju je želio prikazati. Chaan je želio usmjeriti razgovor dalje od bilo kakve čiste propagandne linije.

"Priznat ću da ste ti i tvoj otac učinili puno za Volksweld i to s vjerojatno manjim utjecajem na opće ljudske slobode", rekao je. "Ali Solarno vijeće ne zanimaju vaše lokalne stvari same po sebi. Ti nisi predložio da te ja pohvalim za ono što si učinio za Volksweld. Ti si predložio da zatvorim oči pred tvojom očitom namjerom da se umiješaš u život drugih svjetova."

Marl je bio napola zbunjen, ali je s manjim naporom vratio svoje naizgled ravnodušno držanje.

"Ispričavam ti se", rekao je. "Bojim se da sam previše navikao razgovarati s ljudima nižeg položaja koji moraju razriješiti svoje sumnje. Reci mi sada, koliko dugo je flota Solarnog vijeća bila na Lalandu?"

"Akademsko pitanje, siguran sam. Oko šezdeset godina."

"Zašto?"

"Kolonije na Lalandu nisu imale jednog Adarla ili Marla", odgovorio je Chaan s osmijehom. "Nikada nisu uspjeli postići ujedinjenje i razvili su se u posvađane, ratujuće skupine. Da nije bilo flote koja im je nametnula mir, mogli su uništiti sami sebe."

"Eto vidiš!", rekao je Marl pobjednički. "Njima je potrebna snažna ruka da ih vodi. Flota Solarnog vijeća boravi tamo kao tek nadziruća sila, a troškove toga snose svi drugi svjetovi. Dopusti mi da preuzmem zadatak i olakšam rad Solarnog vijeća. Organizirat ću sve skupine na Lalandu u jedinstveno produktivno društvo za nekoliko godina."

"A nakon toga Procyon", rekao je Chaan sarkastično. "A poslije toga, Sirius. Zgodan osvajački plan. Što te je navelo da pomisliš da bih ja mogao pristati na takav plan?"

"Gledaj, Chaane", rekao je Marl, polako se nagnuvši prema naprijed i sklopivši ruke na stolu. "Tebi se sviđa Volksweld. Sviđaju ti se ljudi ovdje. Sviđaju ti se naši običaji i način na koji razmišljamo i suočavamo se s budućnošću hrabrih srca. To znam jer smo imali agente još otkako je moj otac preuzeo kontrolu. Psihološki profil i prošlost svakog svemirskog izvidnika u kvadrantu je pomno istražen. Jedina stvar koja stoji na putu tvojoj odluci da se pridružiš Volksweldu je lojalnost Solarnom vijeću koja je utisnuta u tebe kroz tvoju obuku.

Poznata ti je naša situacija. Treba nam vremena. Ako podneseš dobar izvještaj na Lalandu, imamo još trideset godina da se spremimo, a to će biti dovoljno. Ali ako flota dođe ovamo s Lalanda za petnaest godina, nećemo uspjeti."

"Nažalost, tvoju teoriju ometa činjenica da postoji još jedan svemirski izvidnik, na obrnutoj ruti", rekao je Chaan. "On pravi obilazak od Procyona do Lalanda, a sigurno ne očekuješ da bi nas obojicu mogao uvjeriti da pristanemo uz tvoju zavjeru kada on dođe ovamo i shvati što se događa."

"Planiramo ga zadržati", rekao je Marl. "Dok on završi svoju rutu i ne pojavi se na Siriusu prema rasporedu, proći će dvadeset godina, a trebat će još osam ili devet godina da poruka svjetlosnim prijenosom stigne na Lalande. Vidiš, promislili smo svaki slučaj i sve zavisi o tvojoj odluci. Ne tražimo od tebe da učiniš to samo zato što voliš Volksweld. Ali, duboko u tebi, mi znamo da nije važno jesi li odan Solarnom vijeću ili Volksweldu. Kada se vratiš na Volksweld, čekat će te najviše mjesto u vladi, odmah do mene. Ili ako ti je draži život svemirskog izvidnika, možeš biti volksweldski izvidnik umjesto da radiš za Solarno vijeće. Dobit ćeš sve što zatražiš."

"Trebao bi znati koji je moj odgovor", rekao je Chaan, ustajući.

"Sada očekujem negativan odgovor", rekao je Marl, također ustavši. "Ali kad još jednom promisliš o tome, sjeti se da je i Solarno vijeće samo jedna vlada, a i njen smjer bi mogao biti pogrešan."

Poglavlje 10

Chaan je izašao iz malene sobe osjećajući se kao da se penjao na planinu. Marl se ponašao opasno prijateljski i bio je pogibeljno uvjerljiv. Jahr mu je prišao, ali kad ga je Chaan pozdravio s odsutnim gundanjem, Jahr ga je upitno pogledao i zašutio. Zajedno su hodali kroz zgradu Volksheima u tišini.

Naravno, Marlov prijedlog je bio smiješan i Chaan ga je odmah odbacio. Ipak, diktator je bio u pravu kad je rekao da je prijedlog osmišljen tako da mu bude privlačan. Bio je to smjeli plan uz koji bi sićušan, daleki svijet osvojio ujedinjene snage kvadranta Sirius! A bio je to i plan koji bi funkcionirao, samo kad bi Chaan pristao na suradnju.

Chaan je bio naviknut na veliku odgovornost koja je bila na leđima svakog svemirskog izvidnika. Ali u ovom slučaju on je bio jedan, usamljen čovjek koji je u ruci držao budućnost bilijuna ljudskih bića u svemiru.

Zaista je volio ovu planetu i ove ljude. U svježoj atmosferi ove planete koja se okretala oko svog malog crvenog sunca, vladao je duh vedre sloge, osjećaj predanosti sadašnjosti i budućnosti koji su ga se duboko doimali i privlačili ga.

Chaan je prošao predobru obuku da bi mogao previdjeti sjaj u Marlovim očima. To je bila pradavna želja za moći. Ali s tom granicom da se koristi u dobre svrhe.

I zar nije bilo mjesta za dvije međuzvezdane vlade? Zar svjetovi u kvadrantu ne bi funkcionirali bolje pod lokalnom vlašću nego pod onom daleke Zemlje?

Kao što je rekao Marl, postojala je mogućnost da Solarno vijeće griješi. Naposljetku, to je bila imperijalna vlada koja je nametala svoju volju drugim svjetovima iako je njen cilj, da osigura međuzvezdani mir, bio dobar.

Taksijem su se vraćali u hotel.

"Vaš vođa je vrlo uvjerljiva osoba, Jahre", rekao je Chaan.

"On je velik čovjek", rekao je Jahr. "Neki misle da je čak veći od svog oca."

"Ali ti ne misliš tako?" Jahr se čudno nasmiješio.

"Mislim da to ovisi o tome kakva si osoba", odgovorio je. "Ja sam poznavao Adarla."

Chaan je ušutio i utočio u misli. Tu je bila Hildi! Ako je ikada upoznao ženu koju nije želio napustiti nakon kratke godine dana, to je bila Hildi. Želio je da zauvijek bude s njim.

U izvidničkom brodu je bilo mjesta za nju, ali ju ne bi mogao povesti, prema pravilima Solarnog vijeća, osim u hitnom slučaju. Ali Marl bi se svakako složio da povede Hildi sa sobom.

Ne. Kakvim bi hitnim slučajem to mogao opravdati kada bi došao na Lalande? Nadalje, čak ga ni san o Hildi ne bi mogao odvratiti od njegove dužnosti.

U hotelu ga je dočekaao Oler s porukom.

"Hildi Gretten je zatražila da odmah dođete u njenu kuću", rekao je kiselo.

Chaan se namrštio. Rekao je Hildi da će je nazvati kad je bude želio ponovno vidjeti.

Pokušao ju je nazvati, ali nije dobio odgovor. Zabrinuo se. Uzeo je svoj laserski pištolj i taksijem krenuo prema njenoj kući na periferiji. Je li bila u nevolji?

Izvana se kuća činila mračnom. Chaan je brzo prošao preko vrta i pritisnuo gumb na vratima. Čekao je. Kad nije bilo odgovora, ponovno je pritisnuo gumb. Nitko se nije javljao.

Oprezno je pritisnuo kvaku na vratima. Nije bilo zaključano. Chaan je otvorio vrata i oprezno ušao unutra. Hodnik je bio mračan, a u kući je sve bilo tiho. Chaan je rukom opipavao zid i pronašao prekidač za svjetlo.

Svjetla su se upalila, a s njima i gotovo nečujno, ritmičko brujanje. Svjetla su blago pulsirala, skoro neprimjetno. Hipnozamka u Hildinoj kući!

Chaan je iznenada osjetio mučninu. Dakle, Hildi je cijelo vrijeme bila špijun. Mogao je to i sam shvatiti. Njihova ljubavna veza dogodila se prebrzo. Na bilo kojem svijetu, osim na Volksweldu, odmah bi posumnjao.

To znači da su svi njeni osjećaji bili lažni, samo varka koja ga treba namamiti tamo gdje su ga željeli. Chaan je osjećao prazninu kao da je pretrpio veliki gubitak.

Ruka mu je bila na prekidaču, spremna da ugasi svjetlo i isključi zvuk, ali se zaustavio.

Ovo je bilo Marlovo djelo, ali na koji način bi mu hipnozamka mogla pomoći? Chaan je prošao rigidnu obuku. Iz njega se ni pod hipnozom nisu mogle izvući važne tajne informacije ako ih svjesno nije želio otkriti. Nisu ga mogli prisiliti ni na što protiv njegove volje.

Pod hipnozom bi zapravo, dok ga smatraju povodljivim, mogao saznati što je Marl planirao u slučaju da odbije njegov prijedlog.

Namjerno je dopustio da ga pulsirajuće svjetlo i ritmični zvuk preplave i svladaju.

Zvuk se polako pojačavao prema pragu čujnosti, a svjetla su naizmjenično pulsirala sve jačim i sve slabijim sjajem. Zvuk je postupno postao glasniji, brujeći u pravilnim razmacima. Chaan je bio jedva svjestan da je začuo glas.

Uz pulsirajući pozadinski zvuk, glas je rekao: "Ti si pospan... jako pospan... osjećaš se opušteno... sretan si... kapci su ti teški... sve teži i teži...".

Plutao je u moru svjetlosti. Čuo je glasove, lica su prolazila kroz njegov um. Za neka od tih lica je znao da bi ih morao poznavati, ali ih nije mogao točno prepoznati. Za druga lica je znao da su mu nepoznata.

Govorio je i izvršavao radnje odgovarajući na naredbe koje je mogao bez teškoća svjesno interpretirati. Povremeno bi ga nešto - glas, pitanje, naredba - prenulo iz mirnog prepuštanja, i namrštio bi se, a u njegovu bi se umu upalio alarm. Gotovo bi se svakog puta vratio u svjesno stanje, ali tada bi ga glasovi smirili i otplovio bi natrag u blaženu opuštenost.

Činilo mu se kao da se vrijeme zaustavilo. Napustilo ga je svako poimanje vremena. Nije znao jesu li prošle minute ili sati otkako se prepustio hipnozi. Povremeno bi mu se činilo da je svjestan prolaska dana i noći, ali nije mogao biti siguran u to.

Jednom se prenuo, potpuno svjestan i ljutit.

"Ne!", vikao je bijesno, na svoje vlastito iznenađenje.

Odjednom se našao u posve nepoznatom okruženju. Sjedio je u udobnom stolcu, u dobro osvijetljenoj, namještenoj sobi. Kroz prozor s njegove desne strane, krvavo crvene zrake Wolfa padale su koso u sobu. Očito je bilo ili rano jutro ili kasno poslijepodne.

Ispred njega su stajala dva muškarca: Jahr, u volksweldskoj časničkoj uniformi i stariji čovjek plave brade u uskim civilnim hlačama i ogrtaču.

"Nadam se, gospodo, da uživete u ovome jednako kao i ja", rekao je Chaan, uspjevši se ošamućeno nasmiješiti.

"Sve je u redu, Chaane", rekao je Jahr sa sjajem u očima. "Nitko ti neće nauditi."

Jahr se okrenuo drugom muškarcu nestrpljivo se namrštivši.

"Rekao sam vam da neće odgovoriti na to pitanje, Ramitze", rekao je.

"Tko je ovdje psiholog?", planuo je Ramitz. Fiksirao je svoj pogled na Chaana. "Ne moraš sada odgovoriti. Možeš zaspati."

Chaan je osjetio kako tone nazad u polusvjesno stanje. Očajnički se borio u sebi. Ako želi išta naučiti iz hipno-sesije kroz koju je prolazio, mora biti u stanju kasnije se sjetiti što su ga pitali i što su zahtijevali da učini.

Koliko se dugo borio sam sa sobom, nije mogao znati. Ali je znao da nije uspio kada se novo lice pojavilo u njegovom umu, tjeskobno zureći u njega, nedužno lice, s okruglim plavim očima i mekim usnama koje su drhtale.

"Chaane, ja sam Hildi", rekla je. "Želim da znaš tko sam i da me razumiješ. Prepoznaješ li me?"

"Da", rekao je tupo. Njegova ličnost se borila protiv zapreka koje su okovale bilo kakvu izražajnost, ali mu je glas bio mehaničan i mrtav.

"Volim te, Chaane", rekla je, a u njenim plavim očima su se zaiskrile suze.

Nije odgovorio. Nije mu bilo naređeno da odgovori.

"Chaane, moraš im reći sve što žele znati i postupiti onako kako želi naš vođa Marl", rekla je uzbuđeno. "Ne mogu te pustiti da odeš na Lalande i ostaviš me, Chaane. Volim te i želim da budeš sa mnom. Chaane, čuješ li me?"

"Da", rekao je mehanično.

"Molim te, Chaane, shvati me", preklinjala ga je. "Rekao si da si oduvijek želio onu ljubav koja će trajati cijeli život. Ja ti mogu pružiti takvu ljubav. Molim te da učiniš to što traže od tebe da možemo biti zajedno zauvijek."

Njeno lice je nestalo, a Chaan je prevrtao njene riječi u svom umu ne donoseći nikakve sudove o njima.

Tada su nekako njene riječi prodrle do dijela njegova uma koji je ostao svjestan velikog uzbuđenja. Na neki način je Hildi otvorila prolaz koji je tražio. Znao je da će sve što mu se dogodi pod hipnozom ostati u njegovom sjećanju.

Poglavlje 11

Psiholog Ramitz je bio Chaanov stalni ispitivač. Drugi su povremeno bili prisutni u sobi - često Jahr i Hildi, ponekad Oler, a nekoliko puta čak i sam Marl, ali ispitivao ga je Ramitz.

Chaan je zaključio da je bio zatočen u apartmanu hotela Regnal nedaleko njegova starog apartmana. Imao je prostranu, udobnu spavaću sobu u koju mu je Ingre donosila obroke.

Soba u kojoj je bio ispitivan je očito bila preuređena dnevna soba apartmana. Sada je bila bez tepiha, golih zidova i jednim stolcem u kojem je Chaan sjedio tijekom ispitivanja i udobnim kaučem na kojem je naslonjen sjedio Ramitz. Jedini drugi predmeti u sobi bili su svjetlosna i zvučna oprema koja se koristila za hipnozu.

Sada kada je održavao svjesnost u hipnotičkom stanju, Chaan je pokušavao dokučiti opći smjer Ramitzovog ispitivanja. Volksweldski psiholog je iz njega izmamio sve moguće informacije o njegovoj prošlosti, sistematično, od djetinjstva nadalje. Naizgled je Ramitz ispitao već sva sjećanja iz njegova ranog djetinjstva, ali se povremeno vraćao na tu temu, možda da bi preciznije razjasnio neke događaje i pojedinosti.

Ispitivao ga je o kontaktu s izvanzemaljskim bićem koje mu je dalo dodekaedar, postavljajući mnogo preciznih pitanja koja su odavala poznavanje nečega u vezi tog događaja.

"Prema njegovom opisu, biće bi moglo pripadati starosjedilačkom narodu Volkswelda", rekao je Ramitz. Jahr se iznenadio.

"Nisam znao da su oni ikad putovali svemirom", rekao je Jahr.

"Prema arheološkim saznanjima, nisu imali tehnologiju za to", odgovorio je Ramitz. "Sa samo jednom planetom u sustavu nikad nije ni bilo pravog poticaja da je razviju. Možda su bili na nekim putovanjima s ljudskim brodovima."

"On nije mogao vidjeti jednog od njih, mlad je", rekao je Jahr uvjeren. "Volksweldanci su već dugo izumrla rasa".

"Varaš se", rekao je Ramitz. "Istina je da Chaan subjektivno nije stariji od tebe, ali ne zaboravi da je od rane mladosti počeo putovati među zvijezdama. Izvidnici rano započinju svoju obuku. Koliko mogu procijeniti, Chaan je rođen prije otprilike sedamdeset i pet godina prema planetarnom vremenu, možda čak i ranije."

"Dakle, sedamdeset i pet godina!", rekao je Jahr slegnuvši ramenima. "Volksweldanci su u to doba već izumrli, zar ne?"

"Bilo ih je još na tisuće u planinama kad si ti bio dječak", odgovorio je Ramitz smiješeći se. "Adarl je poveo istrebljivačku misiju protiv njih jer su bili strana vrsta."

"Moja baka je govorila da su imali neobične moći", rekao je Jahr. "Misliš li da je to moglo imati nekakve veze s događajem u potkrovlju o kojem je govorio Chaan?"

"To je samo proizvod dječje mašte", rekao je Ramitz blago. "Često se takve fantazije djeci čine jako stvarnima. Mislim da možeš procijeniti da si i sam vjerojatno imao slična živopisna, ali nestvarna iskustva kao dječak."

Prepričavši događaj iz djetinjstva, Chaan je dugo razmišljao o tom fascinantnom doživljaju. Bio je već posve zaboravio na to i prisjetio se svega tek sada, pod hipnozom. Da nije bio sputan Ramitzovim naredbama, onemogućen da išta kaže dok ne dobije dopuštenje, Chaan ne bi prihvatio Ramitzovu analizu tog događaja. Činio mu se vrlo stvaran i živopisan, nimalo nalik dječjoj maštariji.

Postojala je jedna stvar koju je Ramitz smetnuo s uma, smatrajući je nebitnom. Ako to nije bilo stvarno iskustvo, što se dogodilo s dodekaedrom?

Chaan nije mogao razumjeti Ramitzove namjere dok ga je ispitivao o najsitnijim detaljima njegova života. Bilo bi logično očekivati da će ga psiholog maltretirati zahtjevima da pristane na Marlov prijedlog i izda Solarno vijeće, ali o tome nije bilo čak ni naznake.

Dugo vremena je najbliže što je Ramitz prišao Chaanovoj jezgri unutrašnjeg otpora bilo ispitivanje o obuci svemirskih izvidnika te o Chaanovim iskustvima u vezi njegove službe. Chaan je odgovarao na ta pitanja bez oklijevanja jer ništa od toga nije bila tajna.

Naposljetku, jednog dana, nakon dva tjedna pod hipnozom, na red je došlo pitanje koje je aktiviralo skriveni alarm u njegovom mozgu. Usred bezazlenih pitanja na koje je već nekoliko puta ranije odgovorio, Ramitz je ležerno upitao: "Koja je procedura za pokretanje zvjezdane vožnje?"

Chaan je nijemo sjedio.

U tom trenutku se sjetio kako ga je ovo pitanje jednom prije izbacilo iz hipnotičkog stanja. Sada je ostao pod hipnozom, ali nije odgovorio.

"Koja je procedura za pokretanje zvjezdane vožnje?", upitao je Ramitz drhtavim glasom. Chaan nije odgovorio.

"ODGOVORI MI! KOJA JE PROCEDURA ZA POKRETANJE ZVJEZDANE VOŽNJE?"

Chaan je zaneseno zurio u njega i nije otvarao usta.

"Zašto ne odgovaraš na to pitanje?", upitao je Ramitz, a glas mu je ponovno postao kontroliran i smiren.

"Zabranjeno mi je da odgovorim na to pitanje", odgovorio je Chaan bezizražajnim tonom.

"Tko ti zabranjuje?"

"Solarno vijeće."

"Pod kojim okolnostima bi odgovorio na to pitanje?"

"Nikakvim."

"Čak niti dužnosniku Solarnog vijeća?"

"Ne."

"Drugom svemirskom izvidniku?"

"Ne."

"Koje su tvoje upute u vezi davanja informacija o upravljanju pogonom za zvjezdanu vožnju?"

"Što se mene tiče, ja sam jedina osoba u svemiru koja zna upravljati pogonom za zvjezdanu vožnju i ne smijem nikome objašnjavati na koji način funkcionira zvjezdana

vožnja. Svjestan sam, naravno, da su drugi svemirski izvidnici i drugi dužnosnici Solarnog vijeća upoznati s načinom upravljanja, ali ipak mi nije dozvoljeno davati im bilo kakve informacije o zvjezdanoj vožnji."

"Pa, vidjet ćemo još", promrmljao je Ramitz, cupkajući svoju žutu bradu. "Chaane, sljedeća osoba koja uđe u ovu sobu bit će Victad."

Izašao je i vratio se za par minuta. Na Chaanovo iznenađenje, agent Solarnog vijeća je bio s njim.

"Chaane", rekao je Victad ozbiljno, "upravo sam doznao da je Marl naredio tvoje smaknuće. Moram informirati flotu na Lalandu o situaciji na ovoj planeti. Reci mi kako se pokreće zvjezdana vožnja!"

"Ne", rekao je Chaan.

Ramitz je podigao ruke. "Nema koristi", rekao je. "On neće reći."

Victadovo lice je zatreperilo i pretvorilo se u Jahra. Chaan je samo mislio da je vidio i čuo Victada jer mu je Ramitz tako naredio.

Jahr je uputio Ramitzu prezriv smiješak.

"Pronalaženje čestitog čovjeka je za tebe novo iskustvo, Ramitze, zar ne?"

"Nema nikakve čestitosti u vezi s tim", odsjekao je Ramitz. "Ono što su mu utisnuli u psihu je jednostavno tako snažno da se ne može slomiti direktnim napadom."

Sljedećeg dana, dok je Ramitz ispitivao Chaana o rutinskim stvarima, u sobu je ušao Marl. Ramitz je prekinuo sesiju kako bi razgovarao s diktatorom. Ukratko ga je izvijestio što se dogodilo dan prije i pustio snimku svog pokušaja da ispita Chaana o načinu upravljanja zvjezdanom vožnjom.

"Bi li djevojka mogla dobiti odgovor?", upitao je Marl.

"Sumnjam", rekao je Ramitz. "Pokušat ćemo s njom, naravno, ali sam gotovo siguran da on nikome neće odgovoriti."

"Možda postoji način da se zaobiđe problem", rekao je Marl. "On je u hipnotiziranom stanju i trebao bi slijediti naredbe koje dobije. Bi li imalo učinka da mu se sugerira da zbog svoje lojalnosti Solarnom vijeću treba surađivati s nama?"

"Da, do neke mjere. Njegova posthipnotička suradnja s nama bi trajala koliko i njegova suradnja pod hipnozom. Još uvijek nam ne bi otkrio kako se upravlja pogonom za zvjezdanu vožnju."

"To ne bi bilo potrebno kad bismo mi mogli biti sigurni da će podnijeti povoljan izvještaj na Lalandu", rekao je Marl.

"To ne bi djelovalo", rekao je Ramitz, tresući glavom. "Nemojte zaboraviti, svaka hipnoza ili post-hipnotička sugestija bi prestala djelovati nakon dvije svjetlosne godine od Wolfa."

"Znam to", rekao je Marl nestrpljivo. "Ja predlažem da instaliramo hipno-zamku na njegovom brodu. Da budemo sigurni da je neće izbjeći kao što je to uspio na Greyhoundu, ti bi mu mogao narediti da joj se prepusti prije no što prestane djelovanje posthipnotičke sugestije. U hipno-zamci bi mogle biti instalirane snimke naredbi kojima bi se obnovilo hipnotičko stanje i pod čijim bi utjecajem bio do kraja putovanja na Lalande."

"Žao mi je, gospodine", rekao je Ramitz. "U tom bi slučaju bio potreban faktor pristanka, a nema ga."

"Što misliš pod tim?"

"Bez obzira na to koja mu se posthipnotička sugestija da, hipnotički utjecaj bi prestao nakon dvije svjetlosne godine u svemiru i nema mogućnosti da se on obnovi ponavljanjem sugestije osim ako on ne prihvati takvo obnavljanje svojom voljom. Uzrok te pojave je nejasan, ali mislimo da je povezan s posebnim oslobadajućim učinkom koji otvoreni svemir ima na um i emocije."

"Pristanak na takvo obnavljanje hipnoze, koji bi se dobio dok je u hipnotičkom stanju, ne bi djelovao?"

"Ne, gospodine. To bi bilo beskorisno."

"Shvaćam", rekao je Marl zamišljeno. "Pa, još uvijek postoji nada da će pristati slobodnom voljom. U međuvremenu, moramo se pokušati osigurati za svaki slučaj. Izvuci iz njega tajnu zvjezdane vožnje, Ramitze!"

"Pokušat ću, gospodine."

Sljedeća dva tjedna Chaan je bio izvrnut silnom pritisku da otkrije tajnu o zvjezdanoj vožnji. Više nije bilo nedužnih pitanja o njegovoj prošlosti, svjetonazoru i osobnim iskustvima. Svako pitanje i svaka naredba su direktno vodili završnom zahtjevu, ponavljanoj iz sata u sat, iz dana u dan:

"Reci mi kako se upravlja pogonom za zvjezdanu vožnju!"

Isprva je Chaan nijemo sjedio dok ga je Ramitz napadao istim pitanjem, iznova i iznova. Ali konstantno, intenzivno ponavljanje je počelo prodirati čak i kroz zaštitni oklop njegovog polusnenog stanja.

Bilo je to poput stalnog kapanja vode na tjemenu, neprestanog napadanja koje je nemilosrdno oslabljivalo njegov otpor.

"Reci mi kako se upravlja pogonom za zvjezdanu vožnju!"

Drugog dana ispitivanja počela ga je napuštati opuštenost hipnotičkog stanja. Do kraja dana, počeo je osjećati napetost čim je čuo prvu riječ fatalnog pitanja. Kad bi pitanje bilo izgovoreno do kraja, pogodilo bi ga svom snagom i on bi se ukočio u šoku.

"Reci mi kako se upravlja pogonom za zvjezdanu vožnju!"

Trećeg dana, nakon što mu je pitanje postavljeno pedeseti put, Chaanove usne su se iskrivile i on je prostenjao: "Ne!"

Ramitz je udvostručio intenzitet ispitivanja.

"Reci mi kako se upravlja pogonom za zvjezdanu vožnju!"

"Ne!"

"RECI MI KAKO SE UPRAVLJA POGONOM ZA ZVJEZDANU VOŽNJU!"

"Ne!"

Tijekom dana koji su uslijedili, neprestano ispitivanje, neprestano odbijanje odgovora, dovele su Chaana u stanje nervozne mahovitosti. Nije mogao prekinuti hipnotizirano stanje, a nije imao nikakvu emocionalnu zaštitu protiv Ramitzovog nemilosrdnog ispitivanja.

Chaan se grčio, jecao, vikao, ali bez koristi. Ramitz ga je napadao istim pitanjem, mučeći ga iz sata u sat. Ramitz se znojio od neprekidnog napora i glas mu je postao promukao, ali nije popuštao.

Mučeci se, Chaan je poželio da može odgovoriti na pitanje. Pokušao je odgovoriti. Nije mogao. Snaga njegove uvježbanosti je stvorila čvrstu barijeru koju ni sva žestina njegovih strašnih osjećaja nije mogla slomiti.

Dvanaestog dana su doveli Hildi. Plakala je kad ga je vidjela kako sjedi tamo, izvijajući se i dršćući, zgrbljen u očekivanju neumitnog pitanja.

"Zašto mu ne želiš odgovoriti, Chaane?", povikala je plačući. "Oslobodit će te, samo trebaš odgovoriti."

"Ne mogu odgovoriti", rekao je Chaan jecajući, zahvalan što čuje drugo pitanje. "Nije mi dopušteno da odgovorim."

Kleknula je i pritisnula njegove drhtave ruke na svoja prsa. Okrenula je svoje uplakano lice prema njemu.

"Molim te, Chaane!", preklinjala ga je. "Ne mogu podnijeti da te gledam u ovakvom stanju. Zar mu ne bi odgovorio, za mene? Odgovori mi, molim te, tako da možemo ponovno biti zajedno."

"Ne mogu odgovoriti", ponovio je. "Nitko ne smije znati odgovor osim mene."

Noću je spavao na mahove, bacakao se u snu i budio se vičući: "Ne! Ne! Neću odgovoriti! Nitko osim mene ne smije znati!"

A u isprekidanim snovima, kao i tijekom dugih dana, nemilosrdno Ramitzovo lice je izranjalo pred njim, derući se, naređujući:

"Reci mi kako se upravlja pogonom za zvjezdanu vožnju!"

Kada bi mogao bar nekome reći! Na kraju dana, prepušten samoći u svojoj spavaćoj sobi, prošaptao bi tajnu samome sebi, ponavljajući je sve dok napetost ne bi donekle

popustila. Čak i u ovom smetenom hipnotiziranom stanju, svake noći bi lijegao u krevet u užasnom strahu da možda ne izgovori tajnu u snu. Ali čini se da to nije učinio jer je njegova soba bila sigurno ozvučena i svaka riječ koju bi izgovorio tijekom noći bi bila snimljena.

Kada je petnaesti dan njegove muke bio okončan, Chaan je oteturao u svoju sobu s užasnim osjećajem da je dosegao rub kriznog stanja. Nije vjerovao da će njegov izmučeni um podnijeti još jedan dan ovog nasilja. Mora ili odgovoriti na pitanje ili bespomoćno kliznuti u utočište ludila.

Izbor je bio pred njim, poput fizičke stvari. Vidio je kako se pred njegovim nogama račvaju dva puta, jedan koji vodi u svjetlo i slobodu, i drugi koji se spušta u maglovita, strašna područja ludila. Da bi krenuo uzlaznim putem, mora odgovoriti na Pitanje, a na njegovim usnama stajala je barijera jača i od njegovog straha od ludila ili smrti. Znao je da je barijera bila u njegovom vlastitom umu, a ipak je on sam nije mogao srušiti.

"Nitko ne smije znati odgovor osim mene", promrmljao je.

Je li mu se tada um razbistrio ili se halucinacija pretvorila u drugu halucinaciju? Vizija puteva koji se račvaju je izbljedia i odjednom je on sam, Chaan Fritag, stajao pred samim sobom pored vrata u spavaćoj sobi.

Chaan je zurio u sebe. Ovo nije bila zrcalna slika, ovo je bio on sam, kao da je stajao izvan sebe i gledao se.

"Neću nasjesti na hipnotičku sugestiju da vidim nekog drugog kao sebe", rekao je glasno Chaan samome sebi.

"Ti znaš da se u ovom slučaju ne radi o tome, zar ne?", odgovorio je dvojnici Chaanu, izgledajući pomalo uznemireno.

"Da", odgovorio je Chaan, gledajući izbliza u dvojnika.

Znao je to. Pažljivo je proučio svoj um. Ovo nije bila puka racionalizacija uslijed njegove očajničke potrebe da se nekome povjeri. Na neki način je prepoznao razliku između ovoga i pojavljivanja Jahra kao Victada, kao i brojnih slučajeva kada su ga htjeli prevariti iluzijama uslijed kojih je vidio svoje nadređene.

Ovo je mogla biti halucinacija. Vjerojatno je i bila, ali lice i tijelo su bili zaista njegovi. To nije bila hipnotička maska preko neke druge osobe.

"Halucinacija", promrmljao je. "Ti si sigurno halucinacija. Kako se opravdavaš, Halucinacijo?"

"Pa", rekao je dvojnici, smiješeći se, "nismo li mi mnoštvo osobnosti u jednoj? Zar ne bi ponekad svaka pojedina osobnost mogla uzeti odvojeni oblik?"

"Dobar argument", rekao je Chaan ošamućeno. "Dobar kao i bilo koji drugi. Što sam učinio s dodekaedrom?"

"Dao sam ga velikom svemirskom putniku na crvenom svijetu", rekao je dvojnici. "Otac je mislio da umišljam, ali ako sam samo umišljao, što se dogodilo s dodekaedrom?"

"Ah, propustili su tu pojedinost", složio se Chaan, lukavo gledajući samoga sebe. "Toga se nisu sjetili, zar ne?"

"Drže nas u jako lošem položaju", rekao je dvojnici. Bio je to Chaan. Chaanov glas, njegova točna intonacija. "Ja sam ti. Ti si ja. Mi smo ja."

"Sada shvaćam!", uzviknuo je Chaan radosno. "Sada znam zašto sam se razdijelio na dvoje. Mogu ti se povjeriti jer ti si samo ja!"

"Upravo tako", rekao je dvojnici.

"Dođi bliže", rekao je Chaan, sa strepnjom gledajući oko sebe. "Soba je ozvučena. Ali ti to naravno znaš, zar ne?"

"Naravno da znam jer ti to znaš, a ja sam ti", odgovorio je dvojnici, približivši uho Chaanovom obrazu. "Ti reci meni, a ja ću reći tebi."

"Dakle", rekao je Chaan vrlo tihim šapatom, "način na koji se upravlja pogonom za zvjezdanu vožnju je..."

To nije bio isti osjećaj kao kad je šaptao tajnu sebi, dok je bio sam u sobi bez dvojnika. Kada je izrekao odgovor, velika težina mu je spala sa srca. A kada je dvojnici prošaptao tajnu natrag u njegovo uho, Chaan se glasno smijao dok ga je preplavljivalo olakšanje.

"Ne zaboravi, ne mogu nas uništiti jer sada nas je dvoje", rekao je dvojniki. "Kada me zatrebaš, vratit ću se."

Dvojniki se okrenuo i izašao iz sobe, zatvorivši za sobom vrata.

Chaan je sjeo na rub kreveta, dršćući od sreće i olakšanja. Polako mu je postalo jasno da je sada razmišljao na drugačiji način i osjećao se drugačije. Još je uvijek bio umoran, ošamućen, ali više nije osjećao prinudu.

Više nije bio pod utjecajem hipnoze koju mu je nametnuo Ramitz! Ponovno je bio pri punoj svijesti. Njegova volja je bila slobodna!

Poglavlje 12

Polako ga je napustilo prvotno oduševljenje. Još uvijek nije bio izvan opasnosti.

Njegov dvojniki je bio halucinacija. Nije sumnjao u to. Činio se vrlo stvarnim i bio je čvrsto uvjeren da dvojniki nije bio netko drugi za koga je Chaan pod hipnotičkom sugestijom mislio da je on sam. Chaan je bio siguran da bi ga njegova duboko ukorijenjena odlučnost da nikome ne otkrije tajnu zvjezdane vožnje spriječila da govori unatoč takvoj maski.

Dvojniki se činio dovoljno stvarnim - previše stvarnim da bi ga mogao zanijekati. Ali, sada kada je bio oslobođen hipnoze, shvatio je kako je to bilo očito nemoguće i stoga je to morala biti halucinacija.

Problem je bio u tome što će, iako je on otklonio pritisak s vlastitog uma i emocija prošaptavši tajnu, Ramitz i Marl biti jednako uporni da je izvuku iz njega. Sada više nije bio pod hipnozom, ali Ramitzov prvi potez će biti da ga ponovno vrati u hipnotizirano stanje.

Iako oslabljen, Chaan je znao da bi se tome mogao oduprijeti. Prije je vlastitom voljom prihvatio hipnozu, a sada je shvaćao kako je nerazumno postupio. Da se nije sam prepustio hipnozi, mogao se suprotstaviti bilo kakvom pokušaju zadobivanja kontrole nad njegovim umom.

Ali sada je, nakon duge bitke s Ramitzom, bio iscrpljen. Sama činjenica da je bio pod hipnozom oslabila je njegov mogući otpor drugim pokušajima da ga vrati u to stanje.

Chaan nije bio siguran koliko bi dugo mogao izdržati ako ga opet napadnu. Preostalo mu je samo jedno.

Spavao je čvrsto, koliko je mogao, mirnije nego tijekom zadnjih tjedan dana, ali se probudio odmah u zoru kada je netko otvorio vrata njegove sobe. Kroz poluotvorene kapke gledao je kako u sobu ulazi Ramitz i prilazi njegovom krevetu. Tada je Chaan skočio.

Njegove ruke su uhvatile iznenađenog psihologa za vrat. Ramitz je pao na pod od siline njegovog bijesnog nasrtaja.

Borba je bila kratka. Chaan je bio preslab. Ramitz je odgurnuo njegove ruke sa svog vrata, gurnuo ga u stranu i ustao. Chaan je dašćući zgrabio Ramitza za noge, ali nije imao dovoljno snage da ga sruši.

"Što pokušavaš učiniti?", upitao je Ramitz ljutito.

"Neću opet u hipnotičko stanje!", rekao je Chaan u jednom dahu. "Prije ću pronaći način da se ubijem!"

"Oh, o tome se radi", rekao je Ramitz. "Možeš se prestati boriti. Ne znam kako si izašao iz hipnoze, ali nemam namjeru da te opet pokušam staviti u to stanje."

Chaan je s naporom ustao i iscrpljeno utonuo u krevet.

"Ne razumijem", uspio je reći. "Nisam ti ništa rekao."

"Ne sve što smo željeli saznati", složio se Ramitz. "Ali to ne bi mogli izvući iz tebe da si poludio. Upozorio sam jučer Marla da bi se to moglo dogoditi ako te nastavimo onako napadati. On je odlučio da je najbolje da te izvučemo iz hipnoze i oslonimo se na dobivanje tvoje svjesne suradnje."

"Sada tek nemate šanse da surađujem", progundao je Chaan i istoga trena utonuo u san bez snova.

Kada se probudio, bilo je kasno poslijepodne i nalazio se u krevetu u svome starom apartmanu. Bio je sam. Zrake velikog grimiznog sunca su koso padale kroz prozor, bojeći namještaj nijansama jarke crvene boje.

Chaan se osjećao dobro, ali pridigavši se iz kreveta, shvatio je da je još uvijek slab od dugotrajnog i mukotrpnog iskušenja. Pomalo je teturao dok je hodao.

Pogledao je svoje golo tijelo. Bio je iznenađen što zapravo nije izgubio snagu iako je malo smršavio. Snažni mišići na rukama, nogama i prsima ocrtavali su se poput napete užadi i glatko se pokretali pod kožom.

Zamišljeno je protrljao lice. Neobrijana brada na upalim obrazima je grebla njegove dlanove.

Bio je gladan.

Otvorio je vrata izrezbarenog ormara i izvadio srebrno-plavu izvidničku uniformu. Tek što ju je obukao i počeo navlačiti čizme, vrata spavaće sobe su se otvorila i ušao je Jahr.

"Napokon si se probudio", rekao je Jahr veselo. "Čeka te spreman obrok."

"Umirem od gladi", rekao je Chaan. "Izaći ću čim se obrijem."

"Drago mi je što si se vratio", rekao je Jahr.

"Nešto ti želim reći, Jahre", rekao je Chaan. "Bio sam dovoljno svjestan toga što se događalo tijekom protekla dva tjedna da znam da si mi pokušao olakšati stvari kada si bio prisutan. Cijenim to."

"Ne sviđa mi se oblik mučenja kojeg Ramitz naziva *psihološkim uvjeravanjem*", odgovorio je Jahr sa zgađenim izrazom na licu. "Pored toga, sviđaš mi se, Chaane."

Izašao je iz sobe, ali se brzo vratio.

"Imam ugodno iznenađenje za tebe" rekao je. "Hildi je ovdje."

Chaan se trgnuo i ljutito namrštitio.

"Pošalji je natrag", naredio je. "Ne želim je vidjeti!"

Jahr je izgledao zbunjeno, ali je krenuo prema vratima. Kad je otvorio vrata, iznenada je Hildi ušla u sobu.

Kad ju je ugledao, Chaan se skoro smekšao. Okruglo lice uokvireno plavom kosom sa šiškama na čelu, okrugle oči pune tjeskobe, drhtave pune usne, vitko tijelo bijele kože s oblinama kojih su se njegove ruke sjećale - gotovo je posustao pred pogledom na nju.

"Chaane!", povikala je, prilazeći mu ispruženih ruku.

Okrenuo se na drugu stranu.

"Rekao sam ti, Jahre", rekao je mirno, "da je ne želim vidjeti."

"Žao mi je, Hildi", rekao je Jahr. "Bolje je da odeš. Chaan je još uvijek slab od onoga kroz što je prošao."

Chaan je krajičkom oka uhvatio njeno lice dok ju je Jahr ispraćao kroz vrata. Srce ga je zaboljelo kad ju je vidio kako s bespomoćnim i nesretnim izrazom izlazi iz sobe.

Bilo mu je žao što ju je uopće vidio. Činilo mu se da je od početka bilo namješteno da će Hildi susresti njega i Jahra i urediti upoznavanje s njim da bi ga namamila u hipno-zamku u njenoj kući.

Tu je još bilo i njeno pristajanje da posluži kao dodatan faktor koji bi ga uvjerio da otkrije tajnu zvjezdane vožnje! Činjenica da se pretvarala da ga voli zbog takvog cilja ga je razbijesnila, a još je bilo gore to što je mislio da je u njoj pronašao ono za čime je čeznuo.

Jahr je bio posve drugi slučaj. Njemu nije ništa zamjerao. Cijelo vrijeme je znao tko je Jahr i on je igrao pošteno.

Bilo mu je potrebno nekoliko dana da potpuno vrati snagu i uspostavi emocionalnu ravnotežu. Otišao je u posjet Victadu.

"Izgledaš kao da si bio bolestan", rekao je Victad. Agent Solarnog vijeća je nosio sirijsku togu koja je prekrivala njegov poveći trbuh. Chaan ga je posjetio u njegovom domu.

"Prošao sam kroz bitku", rekao je Chaan. "I gotovo sam izgubio."

Ispričao je Victadu sve o hipno-zamki i Ramitzovim pokušajima da iz njega izvuče tajnu zvjezdane vožnje.

"Ne znam zašto su tako silno htjeli saznati kako se upravlja pogonom za zvjezdanu vožnju", rekao je Victad zamišljeno kad je Chaan završio. "Ne bi im koristilo da odu na

Laland bez tebe. A sam način upravljanja ne otkriva im kako da naprave takve pogone za vlastite brodove - osim ako tebi i ta tajna nije poznata."

"Ne, svemirskim izvidnicima je poznat samo način upravljanja. Ne znamo kako se prave. Brzo su saznali da ništa ne znam o samom pogonu."

"Podnijet ću izvještaj o tome Siriusu", rekao je Victad. "Poslat ću isti izvještaj i na Lalande ako ti tako kažeš. Je li bi ti interpretirao taj incident kao definitivni dokaz neprijateljstva?"

Chaan je oklijevao.

"Ne", rekao je. "Želim još istražiti situaciju. Planetarna vlada ne mora biti nužno neprijateljska ako želi saznati više o zvjezdanoj vožnji. Svemirski izvidnici očekuju da im se povremeno postavlja to pitanje."

"Kako god želiš", rekao je Victad. "Ti preuzimaš rizik."

"Postoji važna strana Volkswelda koju još nisam istražio", rekao je Chaan. "Nisi li spomenuo da postoji neka pobunjenička organizacija na planeti koja se suprotstavlja Marlovoj vladavini?"

"Wasser. Mislim da sam ti rekao da se priča da ta organizacija postoji, ali nikada nisam vidio nikakve prave dokaze da zaista postoji. Koliko mi je poznato, nije prouzročila nikakve probleme u Regnu."

"Moguće je da onda i ne postoji", rekao je Chaan. "Marl je dovoljno pametan da shvati da mu je potrebna nekakva opozicija kao izgovor za snažnu vojnu kontrolu, čak i da je mora sam izmisliti. Ali ako postoji, želim je pronaći."

Victad je sklopio ruke i naslonio se u stolici.

"Prema izvještajima koje sam čitao", rekao je, "smatra se da je glavno sjedište Wassera negdje u planinama Harven, oko sto milja sjeverno od Regne. To je logičan odabir, ako organizacija stvarno postoji, jer je taj planinski lanac učinkovito mjesto za sakrivanje velikog broja ljudi."

"Pa, ako je to jedini trag koji imaš, slijedit ću ga", rekao je Chaan.

"Pokazat ću ti u kojem bi području najvjerojatnije mogao pronaći što tražiš", rekao je Victad vadeći kartu. "Ali ako Marl nije uspio naći Wasser, ne znam kako ti možeš očekivati da ćeš u tome uspjeti."

Nakon stoje otišao od Victada, Chaan se pitao zašto nije dopustio da agent Solarnog vijeća podnese izvještaj o incidentu s hipno-zamkom kao neprijateljskom činu od strane Volkswelda. Što se njega ticalo, to je bio upravo takav čin. Bilo je tu i Marlovo otvoreno otkrivanje volksweldskih imperijalističkih ciljeva - nešto što bi Chaan u normalnim okolnostima prenio Victadu. Ipak, to nije učinio.

Njegov izgovor samome sebi bio je taj da je svemirski izvidnik neovisan operativac kojeg ne obvezuje nikakva rutina. Ove su okolnosti opravdavale neobične metode, rekao je Chaan sam sebi. Marl svakako ne bi bio tako glup da dozvoli da njegovi ciljevi budu javno poznati i da dopusti Victadu da obavijesti Lalande i Sirius o tome svjetlosnim prijenosom. Pokušao bi izmijeniti svaki Victadov izvještaj o tome ili ih čak na neki način blokirati. Nije bilo smisla u ovom kritičnom trenutku dovoditi Victada u opasnost.

Postojala je jedna stvar koju si Chaan nikako nije mogao priznati - Marlova ponuda ga je privukla. Nakon iskustva sa hipno-zamkom, svaka pomisao na to bi ga razbijesnila.

Ipak, zašto nije u povjerenju rekao Victadu o Marlovim namjerama, s uputama da ne pokušava prenijeti tu informaciju osim u hitnom slučaju?

"Jahre", rekao je Chaan te noći, "spakiraj mi odjeću i zalihe za nekoliko tjedana. Malo ću istraživati i vjerojatno putem neću svraćati u gradove."

"U redu", rekao je Jahr, a u očima mu se javio sjaj. "I meni bi dobro došlo malo svježeg zraka."

"Onda ga sam potraži", rekao je Chaan. "Ovoga puta idem sam. A neka me Marl slobodno prati - ako može."

Poglavlje 13

Jahr je za Chaana pribavio laganu i okretnu letjelicu kakvu je tražio. Druge letjelice su mogle letjeti na visinama dan i noć, ali Chaan je letio nisko nad tlom i mogli su ga spaziti samo na tren kad im se to uopće i posrećilo. Nisu mogli letjeti tako sporo kao Chaan.

Bilo je naravno i drugih manjih vozila koja su ga pokušavala slijediti. Nisu ga pratili otvoreno, ali je, kao slučajno, uvijek negdje mogao vidjeti veću letjelicu, helikopter ili terensko vozilo.

Stoga je Chaan vozio kružno i polagano. Često je slijetao, posred polja na nekoj farmi ili na divljoj ledini i satima samo lutao uokolo pješice, uživajući što na taj način zbunjuje svoje pratioce. Kada se prvi puta zaustavio, pronašao je i uklonio maleni odašiljač iz svoje letjelice putem kojeg su Marlovi agenti mogli pratiti njegov položaj. Još uvijek su ga mogli pratiti pomoću radara, ali je radar davao prilično nesigurne informacije na malim visinama kroz brdovito područje.

Chaan je upravljao ručno. Na kraju trećeg dana svoje igre s volksweldskim agentima, sletio je u podnožju planina Harven, u području koje mu je Victad označio kao moguće boravište Wassera.

U sumrak, nakon što je hodao uokolo nekoliko sati, Chaan je aktivirao automatsko upravljanje u letjelci i programirao let u jugozapadnom smjeru dvadest i pet milja i slijetanje nakon toga. Sakrivši se u maloj šumi koja je prekrivala ove brežuljke, gledao je kako njegova letjelica uzlijeće i, sa zadovoljstvom, opazio kako je nakon nekoliko trenutaka za njom krenula volksweldska letjelica.

Tijekom noći, Chaan je pješice stigao do kanjona i klanaca Harvena. Do zore je već bio duboko u planini i nije ga se moglo otkriti niti terenskim vozilima niti iz zraka, osim krajnjom slučajnošću.

Planinski lanac Harven bio je vrlo star. Vrhovi su bili manje oštri, a najdublje pukotine ispunjene dugogodišnjom erozijom. Planine su bile prekrivene šumama u kojima su dominirala stabla iskrivljenog drveta široke krošnje s glatkom crnom korom i debelim sivim lišćem. Chaanu je ta vrsta drveta bila nepoznata, nije vidio takva stabla u okolici Regna, a nije se sjećao sličnog drveća ni s prijašnjeg boravka na Volksweldu.

Nakon što je ujutro malo odspavao, nastavio se probijati dublje u planinu, pazeći na moguće ljudske tragove. Kao svemirski izvidnik, bio je vrstan tragač poput davnih ljudi koji su živjeli u divljini. Da je naišao na područje kojim su nedavno prošli ljudi, znao bi to i mogao bi ih pronaći.

Cijelo poslijepodne je hodao šumovitim dolinama niz čije rubove su se spuštali ledeni potoci prema nizinama daleko iza njega. Male divlje životinje - u ovom području više nije bilo velikih - presijecale su mu put ili štektale na njega s drveća. Velika crvena kugla Wolfa 359 sjala je sa zapadne strane, stvarajući kroz sive krošnje uzorak krvavo crvene svjetlosti.

Te noći, Chaan se ispružio na čistini padine i gledao zvijezde dugo prije no što je zaspao. Bile su jasne i sjajne na čistom nebu. Položaji zvijezda su mu većinom bili poznati iz mladenačkog doba na Zemlji, tek nešto izmijenjeni jer je deset svjetlosnih godina bio tek trenutak u golemom prostranstvu galaksije. Sirius se pomaknuo prema Aquilli zaklanjajući Altair, a Sunce je blistalo u sazviježđu Aquarius.

Chaanu se sviđao ovaj svijet pustih dolina i starih planina, njegovo umiruće sunce i usamljene zvijezde. Volksweld je bio usamljeni planet, bez mnoštva susjeda kao planete u drugim sustavima. Ovdje je čovjek mogao upoznati samog sebe, mogao se suprotstaviti tami i hladnoći, ovdje odnosi s ljudima nisu bili užurbana površnost košnice, već susretljiva prisnost, začinjena strašću ljudi koji su živjeli na rubu svemirskog prostranstva.

Slijedećeg jutra je Chaan pronašao trag, ali bio je to trag koji ga je zbunio. Nijedan čovjek ne bi slomio grančicu tako visoko od zemlje, niti bi ostavio čuperak kose tako bijele i svilenkaste na trnovitom grmu. Ipak rub tog otiska u mekom tlu nije bio otisak šape ili kandže, a nijedna životinja nije napuštala taj zacrnjeni rub šume.

Možda je čovjek slijedio veliku životinju ili je velika životinja slijedila čovjeka, ali u ovom području nije bilo velikih životinja.

Slijedio je trag. Nakon jednog sata, došao je do pećine u stijeni planine. Vidio je dokaze da su ovdje živjela bića na primitivnoj razini: pepeo, veliko kamenje uglačano od sjedenja, pougljenjene kosti i oruđa, od kojih su neka bila slomljena. Tragovi su bili svježiji, ali bilo je nešto neljudsko u njima.

Preko otvora pećine pala je sjena i Chaan se brzo okrenuo, izvukavši svoj laserski pištolj iz držača. Na grimizno-sivoj pozadini krajolika ocrtavalo se visoko biće, s bijelim krznom nalik na duha. Oči bića su bile velike, tamne i inteligentne, a preko uvijek otvorenih četvrtastih usta bile su nategnute tanke strune koje su proizvodile neobičnu glazbu koja je ispunila pećinu.

Volksweldanac! Jedan od volksweldskih urođenika koji su sada bili na rubu izumiranja.

Chaan je spustio svoj laserski pištolj. Nije mogao vjerovati da mu je od ovog bića prijetila ikakva opasnost. Ova bića su već tisućama godina bila civilizirana.

Vidjevši Volkswedanca, u misli su mu navrla sjećanja. Kao da je ponovno bio dječak, vidio je pred sobom oca kako razgovara s Kreealom, koristeći svoj žičani instrument da bi imitirao njegov glazbeni jezik.

Ali Chaan nije imao žičani instrument i nije razumio volksweldanski jezik. Za njega je to bila predivna simfonija, ali bez značenja. Biće je zastalo i pogledalo ga u očekivanju, ali Chaan je zatresao glavom.

Tada su obrisi bića zatreperili i Volksweldanac je na trenutak postao poluproziran, a pored njega se odjednom našao velik stroj. Stroj je bio kvadratnog oblika, visok oko četiri stope i Chaan ga je prepoznao kao instrument kojeg su koristile svemirske istraživačke skupine za imitaciju neljudskih jezika. Bio je to kompjutor sa zvučnim mehanizmom u koji su bili pohranjeni podaci o mnogo različitih jezika.

Kada je Volksweldanac ponovno progovorio svojim glazbenim jezikom, iz kompjutora se začuo prijevod na jeziku ljudskih naseljenika Volkswwelda.

"Zašto me pripadnik Wassera traži?", upitao je Volksweldanac.

"Ja nisam pripadnik Wassera", odgovorio je Chaan, a njegove riječi je kompjutor pretočio u melodiozan zvuk jezika volksweldskih urođenika. "Ja tražim Wasser."

"Ti nisi pripadnik Wassera i nemaš me namjeru ubiti?"

"Ja uopće nisam s Volkswwelda", odgovorio je Chaan. "Dolazim sa Siriusa, a porijeklom sam sa Zemlje. Ja sam svemirski izvidnik."

Volksweldanac se zamislio i oči su mu postale tamnije. Ponovno je njegov lik zatreperio, a kada se stabilizirao, biće je reklo:

"Ti si čovjek o kome ovisi sudbina. Nisam znao da je došlo vrijeme našeg susreta."

"Ne razumijem", rekao je Chaan.

"Matrica svemira sadrži mnogo elemenata, a ponekad su različite niti isprepletene", rekao je Volksweldanac. "Ti si već jednom upoznao moju vrstu."

"Da. Kao dijete. Znam da ste jako stara rasa. Jesi li ti onaj koji je poznavao mog oca? Jesi li ti Kreeal?"

"Ime koje si rekao nije prevedeno", rekao je Volksweldanac. "Ali ja nisam taj kojeg si poznavao. Njegov zadatak je bio u jednom sektoru, a moj u drugom."

"Nama je bilo suđeno da se ovdje sretnemo? Postoji li neka svrha ovog susreta?"

Akordi iz Volksweldancevih ustiju zvučali su duboko i tiho.

"Tko zna događaju li se stvari slučajno ili zato što u matrici svemira postoji neka skrivena svrha", rekao je Volksweldanac. "Znao sam da ćemo se ovdje naći i da ću ti reći određene stvari. Stoji li iza toga neka providnost, uz moju i tvoju volju ili hir okolnosti, pitanje je čiji odgovor nije poznat niti jednom živom stvorenju u ovom dijelu svemira."

Chaan je shvatio da je u ruci još uvijek držao laserski pištolj. Stavio ga je natrag u držač i sjeo na veliki kamen. Volksweldanac je ušao dublje u pećinu i Chaan ga je sada, kada više nije bio leđima okrenut svjetlosti, mogao jasnije vidjeti.

Biće je bilo visoko i izduljeno, s dugim bijelim krznom koje ga je vjerojatno štitilo od hladnoće bolje nego bilo kakav ogrtač. Chaan nije mogao odrediti spol bića, ako ga je ono

uopće i imalo. Oči bića su bile tamne i vrlo pametne, ali iz njih se nije moglo iščitati ništa nalik ljudskim emocijama.

"Što ti je rečeno da mi kažeš?"

"Ne radi se o tome da mi je bilo rečeno da ti nešto kažem. Ne znam je li ovo što je ovdje rečeno ima ikakvu drugu svrhu osim samog značenja riječi, ali znao sam da će te riječi biti rečene ovdje i sada."

"Otac mi je jednom rekao da vi Volksweldanci poznajete budućnost", rekao je Chaan polako. "Dakle, to je istina?"

"*Prošlost* i *budućnost* su pojmovi koje upotrebljavaju ljudi", rekao je Volksweldanac. "Oni za nas nemaju nikakvog značenja. Prisutni su u prijevodu onog što ti ja kažem jer ih zahtijeva struktura vašeg jezika. Zbog neke šizofrene karakteristike ljudskog uma, vi razdvajate pojmove vremena i prostora i koristite nepotpune koncepcije jer govorite zapravo o istoj dimenziji svemira."

"Upoznat sam s teorijom o sjedinjenom prostoru i vremenu", odgovorio je Chaan. "To se uzima u obzir kod svih naših međuzvezdanih putovanja. Ali čini se da Volksweldanci imaju više kontrole ili barem više znanja o dimenziji vremena."

"Rekao sam da je to dvoje isto", rekao je Volksweldanac. "Ti poznaješ Zemlju, Sirius i grad Regn zato što si tamo bio. Ja poznajem ono što ti nazivaš *prošlost* i *budućnost* zato što sam tamo bio. To je teško reći na tvom jeziku. Ja se krećem iz *prošlosti* u *budućnost* kao što ti shvaćaš svoje kretanje odavde do Regna. Ti bi mogao učiniti isto ako bi mogao u potpunosti shvatiti koncept."

"Mislim da postoji neka razlika", rekao je Chaan. "Pretpostavljam da si ti otišao ili u prošlost ili u budućnost po ovaj stroj za prevođenje?"

Volksweldanac je odgovorio potvrdnom melodijom.

"To je za tebe izgleda jednostavno putovanje", rekao je Chaan. "Ali da ja moram hodati odavde do Regna, to bi bio dug i težak put. A ne bih mogao hodati do Siriusa ili do Zemlje. Da bi prevalio veću udaljenost, čovjek treba koristiti stroj."

"Istina je da mi imamo veće sposobnosti u tom pogledu jer mi smo starija rasa", rekao je Volksweldanac. "Postoje naprave koje bi ljudi mogli koristiti, mnogo jednostavnije od vaših letjelica i svemirskih brodova. Međutim, takve naprave su rijetke i trenutačno nema ni jedne na Volksweldu."

"Ako možeš vidjeti budućnost", rekao je Chaan, "reci mi, da li ću pronaći svoj brod i uspjeti otići s Volkswelda? Ili... pa, možda mogu pitati nezainteresirano neljudsko biće... hoće li me Marl naposljetku pridobiti za sebe?"

"Ti ne znaš što se sada događa u Regnu zato što nisi tamo", odgovorio je Volksweldanac. "Niti ja znam što će se dogoditi u tvojoj budućnosti jer nisam tamo."

S tim riječima, lik bića se ponovno zamutio i ovog puta potpuno nestao. Aparat za prevođenje je nestao s njim. Chaan je bio sam u pećini, sjedeći među pougljenjenim i slomljenim ostacima života strane rase.

Slijedećeg dana je pronašao ono što je tražio, posve slučajno.

Nije naišao na nikakav trag, osim onog što ga je ostavio Volksweldanac. Kretao se dublje u planinu kada je došao na greben i ugledao trojicu muškaraca kako sjede oko vatre u udubljenju ispod grebena.

Bili su zaogrnuti krznom, a oko pojasa su imali laserske pištolje. Jeli su neku vrstu malene životinje.

Chaan je odlučno krenuo niz strminu prema njima.

"Zdravo!", povikao je. "Jeste li vi pripadnici Wassera?"

Trojica muškaraca su skočila na noge i okrenula se prema njemu, brzo izvukavši svoje termičke pištolje.

"Tko si ti?", upitao je jedan od njih.

"Što je Marl sada naumio?", upitao je drugi. "Nisam još vidio takvu uniformu."

"To je uniforma Solarnog vijeća!", povikao je treći, spustivši pištolj. "Ti si svemirski izvidnik, zar ne?"

"Tako je", odgovorio je Chaan, prilazeći im ispružene ruke. "Ako ste vi pripadnici Wassera, vas tražim."

"Mi jesmo pripadnici Wassera", rekao je muškarac koji je prepoznao uniformu, pruživši ruku dobrodošlice.

Poglavlje 14

Tri muškarca vodila su Chaana kroz mrežu stjenovitih klanaca do široke ravne doline. Dolina je izgledala divlje i nenaseljeno kao i druga područja planine, ali na jednoj strani je pod drvećem bila ogromna pećina, čiji je ulaz bio sakriven grmljem.

Nekoliko drugih muškaraca i dvije žene, svi zaogrnuti krznom, priključili su se grupi iz raznih smjerova kada su se približili pećini. Govorili su tiho između sebe, ali se nisu uopće obratili trojici muškaraca koji su bili sa Chaanom. Chaanu se učinilo da su vjerojatno mislili da je on njihov zarobljenik.

Kada su ušli u pećinu, Chaan je širom otvorio oči u iznenađenju. Pećina se uzdizala u visine tvoreći prostranu kupolu i prostirala se duboko u planinu, koliko mu je sezao pogled. Bila je dobro osvijetljena električnom rasvjetom. Uz zid blizu ulaza bio je niz letjelica, sjajnih, dobro održavanih, dobro naoružanih. Po pećini se kretalo mnogo ljudi, a svi su izgledali maleno u tom ogromnom prostoru.

Prošli su pored niza letjelica i spustili se kratkim prolazom u prostrane uredne opremljene kompjutorima. Chaan je prošao kroz nekoliko vanjskih ureda pomoćnika i tajnika i, nakon kratke rasprave između njegovih pratilaca i neodlučnih dužnosnika, otpratili su ga u velik i udoban privatni ured.

U uredu je bio jedan krupan muškarac. Poput drugih ljudi u pećini, skinuo je svoj krzneni ogrtač i ostao u širokoj, tankoj odjeći. Sjedio je u udobnom stolcu, nagnut nad povećom količinom hrane na niskom stolu ispred njega.

Kada je Chaan ušao sa svojim pratiteljima, digao je pogled, ali je nastavio jesti.

"Pronašli smo ovog čovjeka u trećem sektoru, gospodine", rekao je muškarac koji je prije prepoznao Chaanovu uniformu.

Krupan muškarac je tromo ustao i prišao Chaanu s ispruženom rukom.

"Drago mi je što vas vidim", rekao je snažnim glasom koji je odjeknuo prostorijom. "Ja sam Horda. Nisam odmah prepoznao uniformu, ali sam oduševljen što ste nam došli pomoći."

Chaan se predstavio, pažljivo promotivši Hordu. Nije znao što može očekivati od vođe Wassera - ako je Horda zaista i bio vođa. Prema prvom dojmu, više mu se sviđao Marl.

"Neću vas više trebati", rekao je Horda oštrim tonom trojici muškaraca koji su odmah izašli iz sobe, gledajući preko ramena u Chaana.

"Dakle", rekao je Horda okrenuvši se Chaanu, "hoćete li možda ručati sa mnom?"

"Ne, hvala", odbio je Chaan, sa smiješkom gledajući raskošnu gozbu koju je Horda nazivao ručkom. "Jeo sam s vašim ljudima na putu ovamo."

"Ako nemate ništa protiv, ja ću onda nastaviti sa svojim ručkom", rekao je Horda. Ponovno je utonuo u svoj stolac i odmah počeo jesti. "Drago mi je da ste došli, kapetane Fritag. Vaše napredno znanje o modernom oružju i ratovanju... i vaši drugi talenti, zar ne... bit će od velike pomoći u rušenju Marlove vladavine terora. Pokušao sam stupiti u kontakt s agentom Solarnog vijeća, Victadom, ali Marl ima jako dobru stražu."

"Zapravo", rekao je Chaan, sjedajući nepozvan na obližnji stolac, "ja sam i sam ovdje u potrazi za informacijama i vjerojatno u potrazi za neštom pomoći."

"Što pomaže jednom, pomaže i drugom", rekao je Horda, nehajno mašući batkom. "Naposljetku, obojica želimo Marlov skalp."

Chaan se odupro jakom impulsu da da jasnu izjavu. Umjesto toga, rekao je: "Prije nego nastavimo s ovim razgovorom, Horda - pretpostavljam da si ti vrhovni čovjek Wassera. Nemoj se uvrijediti, ali nisam došao ovdje razgovarati s podređenima."

Horda je iznenađeno gledao u njega, a onda se nasmijao.

"Bez uvrede", rekao je. "Ja sam vrhovni čovjek. Možda bih i ja tebe trebao pitati za dokaze o tvom položaju. Bez uvrede, ali ti bi jednako tako mogao biti i jedan od Marlovih agenata."

"Bez uvrede", uzvratilo je Chaan. Otkopčao je svoju nebesko plavu uniformu otkrivši lijevu stranu prsa, a zatim napeo određene mišiće.

Na goljoj koži njegovih prsa, iznad lijeve bradavice, blistala je oznaka sa zvijezdom i munjom, sjajna poput dijamanta. To je bila oznaka koja se umetala ispod kože svemirskih izvidnika.

"Ako si imao elementarno obrazovanje, sigurno prepoznaješ ovu oznaku", rekao je Chaan hladno.

Horda je pocrvenio, ali je raširio ruke.

"Ne sumnjam u tebe", rekao je. Zaustio je da još nešto kaže, ali ga je Chaan pretekao.

"Prije no što od tebe zatražim pomoć", rekao je, "tražim neke informacije. Koliko je jaka organizacija Wasser?"

"To je jedna od naših dobro čuvanih tajni", rekao je Horda punih ustiju.

Chaanovo lice je preplavio bijes.

"Postavio sam ti pitanje i želim odgovor", rekao je izravno. "Ja sam predstavnik Solarnog vijeća i ovdje sam po službenoj dužnosti. Nisam se došao cjenkati s tobom. Ja zahtijevam tvoju suradnju, ako baš želiš da tako postavim stvari."

Horda je prestao žvakati i zurio u njega.

"Ti si jedan čovjek u čudnoj pećini", rekao je mračno. "Ovdje ljudi slijede moje naredbe, prepoznali oni tu tvoju uniformu ili ne."

"Vijeće zna gdje se nalazim", rekao je Chaan mirno. "Što misliš, kako sam vas našao ako to ni Marl nije mogao?"

"Nisam znao da Victad ima tu informaciju", progundao je Horda zapanjeno. "Dakle, u ovoj bazi nas je oko dvije tisuće, a imamo još tri baze slične veličine."

"To je nedovoljno da savladate Marlovu vojsku, ali sada trebam samo jedan odred. Imate li još letjelica osim ovih ovdje?"

"Imamo ih još pedesetak."

"U redu", rekao je Chaan. "Reci mi sada, kakav je vaš plan u vezi Marla?"

"Plan je da ga eliminiramo zajedno s jezgrom njegove vojne organizacije. Kad bi uspjeli dovesti hidrogensku bombu iznad Regna, to bi se moglo izvršiti jednim udarcem, a mi bismo preuzeli vlast u zrci koja bi uslijedila. Ali oni imaju dobre obrambene snage, i naravno, nemoguće je prenijeti bombu kopnom ili u letjelici. Imamo jedan avion - dovoljno velik za taj posao - u drugoj bazi."

"Čudi me da niste pokušali upotrijebiti vodene projektele."

Horda je slegnuo ramenima.

"Kao zajednica od nekoliko tisuća ljudi koji se skrivaju, nismo tehnološki opremljeni za takav zadatak", rekao je. "Morali smo ukrasti letjelice, naravno, a nabavljanje aviona s bombom bio je poduhvat sam za sebe. Marl zbog toga stalno strepi."

"Vaš jedini plan je da pokušate dovesti avion s hidrogenskom bombom nad Regn?", upitao je Chaan zapanjeno. Mislio je da je Wasser ipak nešto bolja organizacija.

"Ne, imamo i drugi plan, ali za njegovo ostvarenje su potrebni određeni uvjeti. Ako nam naši agenti u gradu dojavu da su uvjeti povoljni, odmah krećemo u akciju, ubijamo Marla i preuzimamo vlast koristeći njegovu mašineriju."

"A što planirate nakon što preuzmete vlast?"

"Pa preuzimamo vlast. Što bi se još moglo učiniti?"

"Nemate plan da prekinete totalitarni režim... reorganizirate vojsku... obustavite program izgradnje svemirske flote?"

"Pa naravno, s vremenom bi se to sve moglo učiniti", rekao je Horda braneći se. "Ne možemo prebrzo mijenjati stvari i baciti cijelu planetu u kaos. Marl je postupao na dobar način - samo što je on jednostavno kriva osoba da vlada planetom."

Chaan se zamišljeno počeo glavi. Horda je bio samo čovjek koji je želio postati novi Marl.

"To su vaše lokalne stvari", rekao je naposljetku. "Ono što me zanima je moj brod. Marl je rekao da ga vi imate."

Horda je razrogačio oči u iznenađenju.

"Wasser?", povikao je. "Ne čudi me da je Marl to rekao. Želi nas ocrniti pred Solarnim vijećem!"

"Netko je ukrao moj brod čim sam došao na Volksweld."

"Onda ga je ukrao Marl", rekao je Horda uvjeren. "Svemirska luka, čovječe! Tvoj brod je u Regnu u svemirskoj luci. Moji agenti su ga vidjeli tamo."

"Ja ga nisam vidio, a bio sam tamo prije nekoliko dana."

"Brod je tamo. Naravno da su ga sakrili kad si došao, jer ti ga žele oduzeti. Oni prate sva tvoja kretanja po gradu. Mene zabrinjava jesu li te pratili i do našeg skrovišta."

"Nisu", rekao je Chaan. "Došao sam ovamo kako bih predložio Wasseru da mi pomogne pronaći brod. Umjesto toga, sada tražim od tebe da mi pomogneš da mi ga vrate. Hoćeš li to učiniti?"

Horda je slegnuo ramenima.

"S obzirom na to kako si upao ovdje i razmahao se svojim činom, čini se da nemam puno izbora", rekao je zlovoljno. "Nije važno što znamo o trenutačnim uvjetima i mislimo li da je to dobar plan. Moramo učiniti ono što ti tražiš ako se imalo nadamo da nas Solarno vijeće prizna."

Usprkos negodovanju, Horda je brzo i efikasno okupio odred koji je Chaan tražio.

Tijekom dva dana pripreme, Chaan je proveo dobar dio vremena kružeći podzemnim sjedištem organizacije i razgovarajući sa članovima organizacije. Iako ih je bilo malo, predstavljali su volksweldsku političku organizaciju o kojoj je želio podnijeti izvještaj na Lalandu.

Wasser, doznao je, bila je organizacija sastavljena od raznih nezadovoljnika. Bilo je kriminalaca, idealista, čudaka i gorljivih individualista, okupljenih u eksplozivnu mješavinu. Na okupu ih je držalo čvrsto, ponekad i nemilosrdno vođstvo Horde i malene grupe njegovih savjetnika.

Horda i drugi vođe Wassera bili su muškarci i žene čije su obitelji pretrpile direktne gubitke tijekom Adarlove i Marlove vladavine. Prije su bili bogati ljudi, pripadnici aristokracije u sponu koja se počela formirati u bivšem slobodnom i nesputavanom društvu. Odbili su predati svoju imovinu i odlučili se suprotstaviti Marlu te su svi na kraju morali pobjeći. Wasser je izgrađen njihovim sredstvima.

Problem s ovim vođstvom Wassera je bio taj da ako bi Marl bio zbačen s vlasti, bilo bi nemoguće ponovno uspostaviti slobodno i nekontrolirano društveno uređenje kojem su se prije dobro prilagodili. Nisu imali ni imaginacije ni nesebičnosti koja je bila potrebna da se prekine Marlov način vladavine i uspostavi naprednije društveno uređenje. Kada bi uspjeli u svome naumu, vjerojatno bi Marlovu diktaturu zamijenili nekom vrstom oligarhije.

Međutim, kao što je Chaan rekao Hordi, njegov primarni interes nije bio vezan za lokalne probleme, već za vraćanje svog broda. Dok se oporavljao od svog mučnog iskustva hipnoze, otišao je jednom prilikom nenajavljen u svemirsku luku kako bi provjerio Marlovu tvrdnju da nisu pronašli brod. Pažljivo je gledao, ali ga nije vidio.

Međutim, svemirska luka je bila velika, a njegov brod malen. Kao što je rekao Horda, Marl je sigurno budno pratio svaki njegov pokret u Regnu.

Chaan je imao loše mišljenje o sposobnostima proždrljivog Horde. Iznenadio se kad je čuo da Horda namjerava osobno voditi odred Wassera u ovoj operaciji.

"Kad već moramo krenuti s odredom da izvršimo ono što ti tražiš, koristim priliku za dvostruku operaciju", objasnio je Horda. "Tvoj jedini interes je da uđeš u svoj brod i to će biti naš prvi zadatak. Ali da bi u tome uspjeli, moramo u svemirsku luku uvesti dobro naoružani odred. To će za nas biti dobra prilika da ukrademo svemirski brod za vlastite potrebe."

"Kako bi vam svemirski brod mogao poslužiti?", upitao je Chaan iznenađeno. "U ovom sustavu nema drugih planeta."

"Mogao bi nam jako dobro poslužiti, ako bi ga mogli dovesti izvan dosega njihove radarske mreže i sakriti na neko vrijeme", odgovorio je Horda s čudnim smiješkom. "Ne možemo se probiti kroz njihovu obranu s našim avionom, ali sa svemirskim brodom mogli bismo doći sa hidrogenskom bombom iznad Regna."

"Ne odobravam takve operacije", rekao je Chaan. "Ima puno nevinih ljudi u Regnu, a da i ne spominjem agenciju Solarnog vijeća."

Tu je bila i Hildi. Chaan ju više nije želio vidjeti, razočaran njenim postupcima nije mogao ni pomisliti da bi mogla nestati zajedno sa cijelim gradom.

"Gledaj", rekao je Horda. "Rekao si da te ne zanimaju naši lokalni problemi ako nas to ne sprečava da ti vratimo brod. Ostavimo to tako. Solarno vijeće se nema pravo miješati, osim ako pošalje flotu i preuzme kontrolu nad planetom."

Horda je na neki način imao pravo i Chaan više nije mogao ništa reći. Odlučio je ipak da će, čim poleti sa svojim brodom, nazvati Victada. Tako će se svi iz predstavništva Solarnog vijeća - a i Hildi - moći otići iz Regna na vrijeme. Victadu će prepustiti odluku da li da upozori Marla ili ne.

Odred Wassera sastojao se od pedeset ljudi. Bili su odjeveni u grimizno-crne uniforme Marlovih vojnika kako bi zbunili stražare u svemirskoj luci. Krenuli su u sumrak sa pet letjelica. Chaan je bio u glavnoj letjelici s Hordom.

Kada su izašli iz planinskog područja i prelijetali predgorje, letjelice su se razile u više smjerova. Letjelica u kojoj se vozio Chaan išla je direktno prema gradu, nisko prelijećući grebene na način koji je odavao da je pilot dobro poznao teren.

Oko dvije milje od Regna, letjelica se spustila na otvoreno polje, nekoliko stotina metara od farmerske kuće i staje. Farmer, očito član Wassera, izašao je iz kuće i pomogao im da premjeste letjelicu u staju. Chaan i Horda su zajedno s ostatkom posade večerali u farmerovoj prostranoj kuhinji i prespavali u staji.

Oko dva sata poslije ponoći farmer ih je probudio. Chaan i Horda su se smjestili na sjedalima u farmerovom kamionu, a drugi su se natrpali u stražnji dio kamiona i prekrili se sijenom. Farmer je vozio kroz mrežu zavojitih puteva oko ruba grada.

Chaan je imao izvrsno istreniran osjećaj za orijentaciju, ali kada se kamion zaustavio u blizini nekog šumarka, nije mogao odrediti gdje su se nalazili, s obzirom na Regn i svemirsku luku. Neke grupe su već bile tamo i vojnici su provjeravali svoje oružje, a ostatak odreda je stigao ubrzo nakon njih, pješice ili u raznim vozilima.

S prvim sivim zrakama zore, krenuli su u više vodova. Hodali su jedva četvrt milje kad je Chaan ugledao svjetla i staze svemirske luke i ogromne siluete svemirskih brodova koje su se ocrtavale na nebu.

Zastali su, a šestoro vojnika je otpuzalo dalje kako bi eliminirali stražare i isključili alarmne uređaje u ovom sektoru. Za oko petnaest minuta na rubu svemirske luke kratko je bljesnuo svjetlosni signal i odred je ponovno krenuo.

Chaan i Horda su bili u prvom vodu. Prekoračili su mrtva tijela stražara. Chaan se spotaknuo preko žice, ali su na sreću alarmni uređaji već bili isključeni.

Došavši do ruba zarasle poljane zakoračili su na ravno tlo svemirske luke i Horda je rukom dao znak da se zaustave. Zaklanjajući rukom malenu svjetiljku, proučavao je kartu.

"Tvoj brod je blizu ruba polja", rekao je. "Zato smo došli s ove strane. Blizu njega je parkirano nekoliko svemirskih brodova. Čim te smjestimo u brod i čim zatvoriš vrata, pokušat ćemo zauzeti jedan svemirski brod. Ako odugovlačiš s polijetanjem dok mi ne započnemo napad na svemirski brod, puno ćeš nam pomoći."

"Dogovoreno", složio se Chaan. "Ja ću odgoditi polijetanje, ali samo ako ne napadnu moj brod."

Nije tražio da mu pomognu nakon što uđe u brod. Znao je da će tamo vjerojatno biti samo jedan ili dva stražara, a sa svojim poznavanjem broda, mogao se nositi i s više njih. Odmah iza ulaznih vratiju nalazio se tajni gumb preko kojeg je mogao zapečatiti svaku palubu broda i pustiti paralizirajući plin.

Vod se žustro kretao prema svemirskoj luci. Drugi vodovi su došli do ruba područja svemirske luke i tamo zastali čekajući poziv za pojačanje.

U vanjskom području svemirske luke, divovski svemirski brodovi bili su parkirani u koncentričnim krugovima, međusobno udaljeni oko sto metara. Oko svakog svemirskog broda su u suprotnim smjerovima hodala po dva stražara. Taj sustav je omogućavao efikasno otkrivanje bilo kakve nepravilnosti jer je svaki stražar nadgledao i prolazak drugih stražara oko susjednog broda te bi izostanak obilaska jednog stražara bio vrlo brzo prijavljen.

Područje je bilo prejako osvijetljeno da bi se moglo neopaženo proći između dva broda. Horda je odabrao taktiku izravnog prilaska jednom od brodova. Krenuli su kada je jedan od stražara zamakao za trup broda, a drugi se približavao s druge strane.

"Stoj!", povikao je stražar, podigavši svoj laserski pištolj. "Tko ide?"

"Patrola rubnog područja", odgovorio je Horda, nastavivši se približavati sa svojom skupinom. "Je li sve u redu?"

"Koja je lozinka?", upitao je stražar. Uperio je pištolj prema Hordi, ali je oklijevao zbog volksweldskih uniformi.

Njegovo je oklijevanje bilo fatalno. Stručno bačen nož ga je pogodio u grlo. Jedan od vojnika Wassera je potrčao prema stražaru, uzeo mu komunikacijski uređaj i nastavio njegov obilazak broda.

Vod se sklonio u sjenu uz rub broda, a drugi stražar je svladan prije no što je shvatio što ga je pogodilo. Drugi vojnik Wassera je preuzeo njegov obilazak.

"Ovaj brod bi mogli sada zauzeti, bez kakvih problema", rekao je Horda sa čežnjom u glasu.

"Prvo me dovedite do mog broda", rekao je Chaan čvrsto.

"U redu", predao se Horda. "Tvoj brod je odmah iza slijedećeg kruga brodova. Ne mogu sada komunicirati preko radija, ali ću poslati glasnika da obavijesti druge vodove da priđu ovom brodu."

"O tome ti odlučuješ", rekao je Chaan.

Glasnik je poslan, a ostatak voda se premjestio do drugog broda. Međutim, stražar drugog broda je odmah otvorio vatru i pobjegao u zaklon iza broda.

"Prokletnik je lak na obaraču!", proderao se Horda. "Brzo će detektirati toplinsko zračenje i dovesti ovamo pojačanje. U napad!"

Raštrkavši se vod je jurnuo prema brodu. Dva vojnika Wassera pala su s uniformama u plamenu, ali su stražari bili svladani za nekoliko minuta.

Iznenada se prolomio prodorni zvuk alarma, a iz daljine su se začule sirene. U daljini se pojavila skupina vojnika koji su trčali prema njima.

Ispred Chaana, na udaljenosti manjoj od sto metara, stajao je njegov izduljeni brod vrhom uperen prema nebu.

"Eno ga!", povikao je Hordi. "Možemo to učiniti!"

"Učini to sam!", zarežao je Horda. "Ja ću uzeti ovaj svemirski brod! Ljudi, natrag!"

Vod se okupio, okrenuo i krenuo natrag prema svemirskom brodu kojeg su maločas napustili. Naoružana letjelica pojavila se iz tamnog neba nad svjetlima svemirske luke i iz nje su iskočili vojnici da im blokiraju put. Čulo se glasno zujanje drugih letjelica, a sirene oklopnih vozila su se približavale.

Chaan je pojurio prema svom brodu. Na njegovo iznenađenje, nitko mu nije pokušao zapriječiti put. Iza njega se odvijala žestoka borba između pripadnika Wassera i stalno nadolazećih stražara.

Na rampi broda bila su dva stražara, ali potpuno zbunjena kad su ugledala samo Chaana, jedinog čovjeka u volksweldskoj uniformi. Stajali su s pištoljima u rukama sve dok Chaan, sa svojim pištoljem u ruci, nije potrčao gore po rampi. Jedan od stražara je podigao svoj pištolj spremajući se da zapuca, ali ga je Chaan onesvijestio jednim udarcem. Drugi je u strahu bacio svoje oružje, a Chaan ga je odgurnuo i bacio na tlo te potrčao u brod. Ušavši u pretkomoru, pritisnuo je gumb i ulazna vrata su se zatvorila.

Neka se sada bore među sobom! On odlazi na Lalande!

Poglavlje 15

Nešto nije bilo u redu. Chaan je provirio u tihu tamu skladišta. Sve je bilo na svom mjestu, ali čudan predosjećaj ga nije napuštao. Njegov brod bio je poput dijela njega samog, a osjećaj ovog broda nije bio onaj pravi.

Stojeći na donjoj kontrolnoj palubi, čuo je korake koji su dolazili odozgo, a kroz otvoreni prolaz dolazili su zvukovi ljudskih glasova. Ovdje je bilo više od dva stražara!

Chaan se okrenuo prema zidu i prstima tražio skriveni gumb koji bi otvorio tajni pregradak. Tako bi mogao lako imobilizirati ove stražare.

Nije bilo gumba. Njegovi prsti su mahnito opipavali zid. Nije bilo gumba. Nije bilo tajnog pregratka.

Ovo nije bio njegov brod!

"Okreni se, polako, ruke u vis!", rekao je netko iza njega.

Chaan je poslušao. Volksweldski vojnik je stajao na ljestvama, odmah ispod otvora koji je vodio na gornju palubu, držeći svoj pištolj uperen u Chaana.

"Samo je jedan, gospodine", rekao je vojnik nekome iza sebe. "Pazit ću na njega dok ne sidete."

Kroz otvor su izvirile čizme, a zatim leđa čovjeka u časničkoj uniformi. Časnik se spustio pored vojnika, lagano doskočio na pod i okrenuo se prema Chaanu.

Chaan je širom otvorio oči u iznenađenju. Bio je to Jahr!

"Dakle, Chaane! Nisam očekivao da ćeš se ti uhvatiti u ovu zamku!", povikao je Jahr. Pogledao je prema vojniku na ljestvama i rekao mu: "Skloni svoj pištolj, vojniče. Ovo je svemirski izvidnik."

Vojnik je zbunjeno učinio što mu je bilo naređeno i sišao s ljestava. Iza njega se spustilo još šest volksweldskih vojnika.

"Jahre, ovo nije moj brod", rekao je Chaan razočarano.

"Da, ovo je lažni brod", priznao je Jahr. "To je samo prazna ljuska. Flota još nije pronašla tvoj brod."

"Prilično dobra krivotvorina", rekao je Chaan tmurno. "Ja sam nasjeo kad sam ga vidio izvana. Ali koja je njegova svrha?"

"Pa, Marl je smatrao da bi tvoj brod bio dobar mamac za Wasser. Ne znam je li to točno, ali mi mislimo da izvidnički brod može s lakoćom pobijediti čak i ratni brod."

"To je točno", rekao je Chaan.

"Wasser bi naravno uložio puno truda da dobije takav brod", rekao je Jahr. "Tu je i činjenica da zbog krađe broda možda nećeš stići na Lalande po rasporedu, a onda bi flota odmah krenula na Volksweld. Mi još uvijek mislimo da su ga oni ukrali, ali smo postavili ovaj lažni brod da ih ulovimo u zamku u slučaju da ga ipak nisu ukrali."

"Moguće je da su ga oni ukrali iako tvrde da nisu", rekao je Chaan zamišljeno. "Nisu došli ovamo s namjerom da prisvoje moj brod, možda su se samo pretvarali jer sam ja išao s njima. Htjeli su ukrasti jedan od vaših svemirskih brodova. Ali, Jahre, kako to da si ti ovdje ako niste očekivali da ću ja doći?"

"Kada si ti nestao, Marl me vratio na dužnost i dao mi zadatak da podmjestim lažni brod. Naravno, Marl je mogao pretpostaviti da će brod privući tebe jednako kao i Wasser i postavio me ovdje kao osiguranje da te netko od vojnika slučajno ne ozlijedi."

Ostavivši Jahrove vojnike u brodu, Chaan i Jahr su otvorili pretkomoru i izašli iz broda.

Vani je bitka bila završena. Horda i preživjeli vojnici iz njegova tri voda - oko polovina njih - stajali su u redu s podignutim rukama, a oko njih su bili naoružani vojnici. Mrtva tijela u grimizno-crnim uniformama bila su raštrkana po tlu, a kola hitne pomoći su odvozila brojne ranjenike.

"Dobra lovina", rekao je Jahr sa zadovoljnim izrazom na licu. "Usput rečeno, Chaane, Marl je rekao da te obavijestim jer bi te on želio čim prije vidjeti, u vrijeme koje tebi odgovara."

"S obzirom na ovo što se dogodilo, mislim da ću ga posjetiti čim prije", rekao je Chaan, gledajući kako vojnici odvoze zarobljenike.

"Možemo na putu do grada svratiti na doručak i odmah poslije toga otići do Marlova ureda."

"U redu", složio se Jahr. "Predat ću ovaj odred svom zamjeniku i reći mu da obavijesti Marla da ćemo uskoro doći."

Grimizna kugla Wolfa 359 je zalazila za istočni horizont dok su Jahr i Chaan odlazili iz svemirske luke u vojnom vozilu. Bez žurbe su doručkovali u klubu časnika i prije devet sati stigli pred zgradu Volksheima. Zajedno su ušli u Marlov ured. Marl ih je pozdravio, a na njemu se vidjelo da je radio od ranog jutra. Mahnuo im je da sjednu i naslonio se u svom stolcu, skinuvši naočale.

"Ti si neuhvatljiv čovjek, Chaane", rekao je Marl. "Mislili smo da nam sasvim dobro ide sve dok se tvoja letjelica nije spustila nasred jezera."

"Jezera?", nasmijao se Chaan. "Tamo je sletjela?"

"To nas je prilično uznemirilo", rekao je Marl. "Mislili smo da si poginuo sve dok nismo izvukli letjelicu na obalu i vidjeli da je prazna i programirana za automatsku vožnju."

"Dio mog posla je da budem neuhvatljiv kada je to potrebno", rekao je Chaan. "Htio si o nečemu razgovarati sa mnom, Marle?"

"Želio sam te vidjeti čim se vratiš", rekao je Marl. "Ali događaji od jutros su me ponukali da si postavim neka zanimljiva pitanja. Ti si bio sa članovima Wassera zadnjih nekoliko dana, zar ne?"

"Zadivljujući zaključak!", rekao je Chaan hladno. "I ja sam sebi postavio jedno zanimljivo pitanje. Što planiraš učiniti s Hordom i ostalim zarobljenicima?"

"Nisam još siguran. Vjerojatno ću ih dati smaknuti."

"Oslobodi ih", rekao je Chaan.

"Što?!"

Ovo je bio prvi put da je Chaan uhvatio Marla iskreno iznenađenog.

"Oslobodi ih. Radili su za Solarno vijeće. Pomagali su mi da vratim svoj brod - ili smo barem tako mislili."

"Ti znaš moje ciljeve i što mislim o Solarnom vijeću. Za mene si ionako neupotrebljiv ako te ne uspijem uvjeriti da nam se pridružiš", rekao je Marl sa čudnim smiješkom. "Za mene je sad prekasno da brinem o negodovanju Solarnog vijeća, ali pravda je na mojoj strani i mislim da ćeš se i ti složiti s time. Horda mi je priznao da je sa svojim vojnicima pokušavao ukrasti jedan od mojih svemirskih brodova kako bi mogao doći sa hidrogenskom bombom nad Regn."

Chaan nije mogao proturječiti toj činjenici. To što mu je Horda pomogao bi teško prevagnulo nad Hordinim vlastitim priznanjem Marlu. Nije rekao ništa.

"Pretpostavljam da mi ti ne bi otkrio gdje se nalazi baza Wassera?", upitao je Marl.

"U pravu si, ne bih", odgovorio je Chaan.

"Ah dobro", uzdahnuo je Marl. "Sada kada si upoznao članove organizacije Wasser... koje je tvoje mišljenje o njima?"

"Ne sviđaju mi se", rekao je Chaan iskreno. "Među njima ima i dobrih ljudi, kao i u gotovo svakoj grupi, ali ne sviđa mi se njihovo vođstvo, niti ciljevi njihovog vođe."

"Nisam ni mislio da će ti se svidjeti. Zar se ne bi sada složio da je moj režim za Volksweld manje od dva zla?"

"Upotrijebio bih upravo taj izraz, ali dodao bih da Horda i drugi vođe Wassera nemaju tvoje sposobnosti", rekao je Chaan. "Stoga bi oni, sa stajališta Solarnog vijeća, predstavljali vjerojatno manju prijetnju za mir u galaksiji."

"Ništa nije opasnije od rata koji započnu glupi ljudi", rekao je Marl. "Ali neću se protiviti tvojoj usporedbi Hordinih i mojih sposobnosti. Dovoljno je da kažem da sebe ne smatram ni manje ni više zlim od Horde, a želio bih i tebe uvjeriti u to."

"Ako od mene opet tražiš suradnju..."

"Tražim."

"...Odgovor je ne."

Marl je slegnuo ramenima.

"Meni se ne žuri", rekao je. "Na Volksweldu ćeš biti još godinu dana, a puno se toga može dogoditi u tom razdoblju i možda ćeš promijeniti mišljenje."

"Činilo se da ti se jako žuri kada si naredio Ramtzu da onako nasrne na mene", istaknuo je Chaan.

"Da bi se postigao jedan cilj, treba pokušati to učiniti na više načina", odgovorio je Marl sa smiješkom. "Možda te čekaju još neka ugodna iznenađenja ako osmislim drugi pristup, ali bi mi bilo draže da mi se pridružiš svojom voljom."

"Neću više raspravljati s tobom, Marle, sve dok ne dobijem natrag svoj brod", rekao je Chaan ustajući.

"Još uvijek ga nismo pronašli", rekao je Marl. "Kada ga nađemo, mogli bismo se dogovoriti pod kojim uvjetima ćemo ga vratiti."

Chaan i Jahr su otišli iz Marlovog ureda i vratili se u hotel Regnal. Marlova zadnja opaska je uznemirila Chaana. Marl je možda govorio istinu da nije pronašao njegov brod - to je potkrepljivala činjenica da je lažni brod bio u svemirskoj luci - ali čak i da ga je pronašao, Chaan ga ne bi tako lako dobio natrag.

Chaan je bio posve zbunjen razmišljajući o identitetu kradljivaca broda. Pažljivo je proučavao i Marlovo i Hordino lice. Imao je dojam da su obojica govorili istinu kada su zaniijekali svoju odgovornost za krađu. Lažni brod je bio indikacija da Marl govori istinu jer zašto bi gradili lažni brod kao mamac za Wasser ako imaju pravi? S druge strane, činjenica da je Horda vodio svoje ljude u takvu zamku bila je indikacija da Horda govori istinu. Da Wasser ima brod, znali bi da je onaj u svemirskoj luci lažan. Je li moguće da ga je netko ukrao bez znanja i Marla i Wassera?

Marl je očito namjeravao koristiti brod u svojim pregovorima s njim, kada i ako ga pronađe, a mogao bi ga sakriti bilo gdje na Volksweldu. Međutim, kako je rekao Marl, jedna godina je dugo razdoblje. Kada bi otkrio da je Marl pronašao brod, upotrijebio bi neke od svojih trikova da otkrije gdje ga je sakrio, a Marl bi ga teško mogao nadmudriti u tome.

U apartmanu ih je dočekao Oler. Nije bio nimalo iznenađen što vidi Chaana i samo je obojici uputio svoj neljubazan pogled.

"Imate posjetu, kapetane", rekao je Oler namrgođeno.

"Tko je došao?", upitao je Chaan.

"Gospođica Gretten. Čeka vas u sobi za primanje."

"Svemira mi! Sto muškarac mora učiniti da bi se riješio žene?", progundao je Chaan.

Jahr je otišao s Olerom u kuhinju.

Chaan je otvorio vrata salona. Hildi je sjedila na niskom stolcu, golih leđa okrenutih prema vratima. Ramena su joj bila opuštena. Na zvuk njegovog ulaska, okrenula se i veselo ustala, a lice joj je zasjalo.

"Chaane!", povikala je. "Jedan od Jahrovih vojnika mi je rekao da si se vratio. Bojala sam se da ti se nije nešto dogodilo."

"Jahr bi trebao gledati svoja posla", rekao je Chaan neljubazno. "Hildi, rekao sam ti da te više ne želim vidjeti."

Prišla mu je i stidljivo ga primila za ruku. Pogledala ga je svojim okruglim očima u kojima su svjetlucale suze.

"Zar osuđenik nema pravo znati za što je optužen?", upitala je. "Čak ni Marlovi sudovi ne oduzimaju to pravo."

"Hildi", rekao je Chaan tužno, "moja iskustva u mnogim različitim kulturama su me učinila tolerantnim, ali ja ne mogu prihvatiti to da se žena pretvara da voli muškarca s namjerom da ga izda njegovim neprijateljima."

"Izda?", ponovila je širom otvorenih očiju. "Kako sam te ja izdala Chaane? Kako sam ja mogla pridonijeti onome što se dogodilo?"

"Bio sam dva puta izdan", rekao je s gorčinom. "Poričeš li da je naš susret bio namješten zato da bih ja kasnije bio namamljen u hipno-zamku u tvojoj kući? Poričeš li da si me pokušala uvjeriti da popustim Marlovu zahtjevu dok sam bio pod hipnozom?"

"Naš susret nije bio namješten!", povikala je. "Upoznala sam te, zavoljela sam te i još uvijek te volim, Chaane! Nisam ništa znala o hipno-zamci sve dok me nisu doveli u hotel gdje sam te vidjela kada si već bio u hipnotiziranom stanju."

"Je li to istina?"

"Istina je. Oni su mi naredili da te pokušam uvjeriti da odgovoriš na njihovo pitanje, ali nisam to učinila zato što su mi naredili. Kada bi se samo mogao sjetiti što sam ti tada rekla... Svaka moja riječ je bila istinita. Željela sam da učiniš ono što su tražili kako bi te oslobodili i da te ne bi ozlijedili, Chaane. Ja ne znam ništa o politici i međuplanetarnoj diplomaciji niti je li Marl u pravu ili nije i to mi nije važno. Samo znam da te volim i da bih učinila sve da te zaštitim."

Chaanovo srce se raznježilo. Zagrlio ju je, a ona se čvrsto privila uz njega, jecajući naslonjena na njegovo rame.

"Hildi, Hildi", prošaptao je nježno. "Ne postoji ni jedna žena koju bih ikada želio više od tebe. Ali moraš upamtiti da imam dužnosti i da ih moram ispunjavati. Ne radi se samo o tome je li Marl dobar ili loš za Volksweld. O meni ovisi očuvanje mira u ovom cijelom dijelu galaksije, a ja sam nasukan na ovom svijetu gdje su svi protiv mene. Ne želim da i ti budeš protiv mene."

"Nikada neću biti protiv tebe", rekla je naslonivši glavu na njegova prsa. "O Chaane, molim te, vjeruj mi! Radit ću s tobom, pomagat ću ti. Učinit ću sve što tražiš. Što god ti učinio, ja ću se s time složiti. Ako si protiv Marla, i ja sam protiv Marla, a ako odlučiš napustiti Solarno vijeće, i ja ću postati izdajica, bez tračka sumnje u ispravnost tvoje odluke. Samo želim biti s tobom."

"Bit ćeš sa mnom", rekao je nježno. "Možda će doći vrijeme kada ću te morati napustiti, ali nećemo sada misliti o tome. I znaj da neću izdati Solarno vijeće usprkos svemu što Marl može učiniti. Do sada mu ništa nije uspjelo. Pokušao je na sve načine iz mene izvući tajnu zvjezdane vožnje, ali nije uspio..."

Hildi se malo odmaknula i leđima naslonila na njegove ruke, zapanjeno ga pogledavši.

"Ti si im odao tajnu zvjezdane vožnje!", prošaptala je. "Zar to nisi znao?"

"Što?", prostenjao je Chaan. Preplavio ga je užasan osjećaj. "Hildi, to nije moguće! Nije moguće! Prošaptao sam tajnu samo halucinaciji samog sebe, tako tiho da to čak ni njihovi prislušni aparati nisu mogli registrirati."

"Halucinacija? O dragi, zar si mislio da je to bila halucinacija? Taj čovjek je bio tvoj dvojniki. Njegov izgled je bio izmijenjen kirurškim putem da bi nalikovao tebi, čak do otisaka prstiju, a njegov um i emocije su bile preslika tvoje vlastite prošlosti koju si im sam otkrio pod hipnozom!"

Poglavlje 16

Chaan je bio u šoku. Činilo mu se kao da se soba širi i uzdiže nad njima poput goleme kupole svemira. Zidovi i strop su se činili beskrajno dalekim i gotovo je mogao vidjeti zvijezde kako se poput iskrica ocrtavaju na tamnom nebu. Chaan i Hildi su stajali zagrljeni, poput sićušnih figura izoliranih u središtu neizmjernog svemirskog prostranstva i njihovi zaprepašteni pogledi su se sreli u nepomičnom zraku između njih.

"Hildi, što znaš o tome?", upitao je Chaan tihim i ozbiljnim glasom.

"Samo ono što sam ti rekla. Sastavila sam djeliće informacija koje sam načula, a oni ne znaju da ja znam išta o tome. Željela sam ti to reći čim si izašao iz hipnoze, ali sam se bojala to učiniti pred Jahrom, a ti si me otjerao."

"Jasno mi je zašto su se toliko namučili da otkriju tu tajnu", rekao je Chaan promislivši. "To je informacija vrijedna truda, za njih ili bilo koga drugog. Ali nisam znao da su mogli stvoriti dvojnika u tako kratkom vremenu."

"Znaš li ti koliko si dugo bio pod hipnozom?", upitala je Hildi. "Sto dvadeset i pet dana!"

"Svemira mi!", povikao je Chaan. "Mislio sam da je sve trajalo samo nekih pet tjedana. Marl mi je danas lagao - trećina moje godine je već prošla. Nije mi ni palo na pamet da pogledam na kalendar otkako sam se izvukao iz Ramitzovih kandži."

Pogledao je na maleni kalendar koji je stajao na stolu. Bio je šesti dan volksweldskog mjeseca Amwita. Chaan je preračunao datum s obzirom na zemaljski kalendar. Bio je jedanaesti rujna tri tisuće petsto i treće godine.

"Trebao si primijetiti da je hladnije nego prije", rekla je Hildi. "Sada je sredina jeseni."

"Za mene je Volkswled ionako hladna planeta", rekao je Chaan slegnuvši ramenima. "Što još znaš o tom dvojniku?"

"Pa", rekla je Hildi, "znam da nisu stvorili tvog dvojnika samo zato da bi izvukli iz tebe tajnu o upravljanju pogonom za zvjezdanu vožnju. Ako odbiješ suradnju i odbiješ podnijeti dobar izvještaj na Lalandu, Marlov plan je da pošalje tvog dvojnika umjesto tebe. Svi će misliti da si to ti, a on će reći ono što mu Marl naredi."

"Hmm... Trebat će im više informacija o proceduri da budu uvjerljivi na Lalandu. Mislim da im neće biti dovoljno ono što su izvukli od mene pod hipnozom. Vjerojatno zbog toga Marl tako silno želi moju suradnju."

"Zato sam te požurivala da im kažeš što žele znati", rekla je Hildi. "Mislila sam da bi ostao sa mnom na Volksweldu ako bi oni poslali dvojnika na Lalande. Chaane, ja ne želim da odeš, ali ako misliš da moraš otići, zašto im ne kažeš da ćeš podnijeti izvještaj kakav oni žele, a kažeš istinu kad dođeš na Lalande?"

"To ne bi upalilo. Ako pristanem na suradnju s Marlom, oni će me ponovno hipnotizirati kako bi bili sigurni da ih neću izdati. Na takav hipnotički tretman me ne bi mogli prisiliti, ali bio bih efikasan ako pristanem na suradnju. Hildi, znaš li kako se zove moj dvojnik?"

"Ne."

"Moram ga pronaći. Ako na Lalandu budu postavljali određena pitanja, otkrit će prijevaru, ali možda neće posumnjati dovoljno da uopće postave ta pitanja."

Potapšao ju je po ramenu, nasmiješio joj se i dodao: "Ali danas više ništa neće pokvariti naše pomirenje."

Hildi je te noći premjestila svoju odjeću i druge stvari u Chaanov apartman.

Sljedećeg dana Chaan je ponovno posjetio Victada. Ispričao mu je kako je nehotice odao tajnu zvjezdane vožnje.

"To je jako loše", rekao je Victad navlačeći donju usnu svojim debeljuškastim prstima. "Nadam se da im nisi odao i princip djelovanja."

"Na sreću, to je tajna koju ni svemirski izvidnici ne znaju", rekao je Chaan. "Neće moći izgraditi takve brodove, ali moći će upravljati mojim brodom."

"Potrudit ću se da to prenesem Siriusu", rekao je Victad.

"Da, trebao bi to odmah učiniti. Nakon ovoga će sigurno htjeti promijeniti kombinacije i spojeve u pogonima za zvjezdanu vožnju diljem galaksije."

"Potrudit ću se", ponovio je polako. "Ali postoji nešto što još ne znaš. Sumnjao sam i prije, ali sam dobio potvrdu tek za vrijeme tvog boravka u planini Harven. Ne mogu direktno komunicirati sa Siriusom niti s drugim sustavima. To traje već mjesecima."

"Hoćeš reći da ometaju svjetlosni prijenos? Nisam znao da je to moguće."

"Pronašli su način. Sznao sam da moje poruke idu obilaznim putem tako da ne mogu niti slati niti primati poruke direktno. Već mjesecima operiraju sustavom svjetlosnog prijenosa i presreću poruke koje šaljem ili primam."

"Nisam baš previše iznenađen", rekao je Chaan. "Marl sada ima dobro izoliranu planetu. Ali čak i da možeš prenijeti moju poruku, ja ne mogu promijeniti kombinacije na mom brodu ako ne znam gdje je. Imaš li ikakvih kontakata s Wasserom?"

"Nažalost nemam, samo izvještaje."

"Kontaktiraj ih. Ako je potrebno pošalji jednog čovjeka u planinu Harven. Ja ću ti reći gdje se nalaze. Želim da mi oni pomognu da pronađem muškarca koji izgleda, govori i ponaša se potpuno isto kao ja."

Rekao je Victadu za dvojnika.

"Pokušat ću", rekao je Victad, "ali s obzirom na ono što si mi rekao o svojoj posljednjoj dogodovštini s Wasserom, sumnjam da će biti oduševljeni kad čuju da opet tražiš njihovu pomoć."

"Možda neće biti oduševljeni, ali pomoći će ako računaju na imalo dobre volje kad flota stigne na Volksweld."

Chaan je krenuo u potragu za svojim dvojnikom po cijelome gradu. Mogao se samo nadati da je dvojnik bio još uvijek u Regnu.

Pretraživao je pomno svaki dio grada, područje po područje.

Nosio je grimizno-crnu uniformu volksweldskog časnika i raspitivao se po trgovinama, gostionicama i stambenim zgradama.

"Tražim brata", govorio bi. "Mi smo blizanci i on izgleda poput mene. Moje ime je Hann Dittow, a moj brat se zove Mann, ali on se sada vjerojatno služi drugim imenom. Jeste li ga vidjeli?"

Mnogi ljudi su suosjećali s njim, ali mu nitko nije mogao pomoći. Onima koji su postavljali dodatna pitanja, objasnio bi da je njihov otac umro i da mora pronaći brata zbog ostavštine.

Chaan je promatrao i lica ljudi, tražeći i najmanji znak prepoznavanja kada bi ušao u neku zgradu ili prolazio ulicom. Nije primijetio ništa što bi mu moglo pomoći. To su samo bili ljudi koji su ga prepoznali kao Chaana Fritaga, svemirskog izvidnika.

O svom zadatku nije, naravno, ništa rekao Jahru, Oleru i Ingre. Jahr je bio jako nezadovoljan što je bio isključen iz toliko Chaanovih kretanja po gradu i Chaan je često bio doslovno prisiljen povesti ga sa sobom. Kada bi išao s Jahrom, nije se raspitivao o dvojniku, već se samo oslanjao na moguće prepoznavanje.

Hildi je često išla s njim. Chaan je u potrazi provodio većinu dana i dobar dio noći, a želio je što više vremena biti s njom.

Ponekad bi radili razdvojeno i Hildi bi naoružana Chaanovom slikom provjeravala neka mjesta, dok je Chaan pretraživao druga. Svake noći bi se iscrpljeni vratili u hotelski apartman.

Bila je to obeshrabrujuća potraga. Dan za danom, često kroz hladnu kišu ili snježne mećave, uvijek uz sve veću hladnoću koja je najavljivala dolazak volksweldske zime, s mukom su hodali ulicama Regna, ali nisu pronašli dvojnika. Chaan je počeo vjerovati da je dvojnik sigurno već poslan na neki drugi dio planete.

"Shvaćam da ne bih trebao znati ništa o tajnovitim putevima svemirskog izvidnika", rekao je Jahr jednog dana kada je s njima obilazio grad, "ali sve ovo lutanje zadnjih nekoliko tjedana mi se čini nesvrhovitim. Ako si želio pregledati cijeli Regn pješice, to si učinio."

"Recimo da sam na vježbi", odgovorio je Chaan sa smiješkom. "U redu. Ali, ako mi se ikada odlučiš povjeriti, bit će mi drago da ti pomognem u tome što pokušavaš učiniti, što god to bilo."

Chaan je primao redovne izvještaje od Wassera preko Victada, ali su svi bili negativni.

Prvi tračak nade javio se nakon šest tjedana potrage.

Jednog kasnog poslijepodneva, bio je sam u dijelu Regna gdje su sve zgrade bile stare i trošne. Snijeg je padao u krupnim pahuljama. Na ulicama i pločnicima se nakupljao debeli snježni prekrivač čiju su glatku površinu povremeno presijecala prolazeća vozila.

Ulična svjetla su se već upalila, a svjetlost sa prozora zgrada i rijetkih pročelja trgovina probijala se kroz pahulje snijega. Chaan se s mukom probijao naprijed, tresući se od hladnoće i psujući otpornost ljudi koji su živjeli u ovako teškim klimatskim uvjetima. Uniforma koju je nosio nije bila tanka, ali nije bila ni dovoljno debela da ga zaštiti od hladnoće koja je prodirala do kostiju. Bilo mu je drago što nije odabrao civilnu odjeću te mu bar gornji dio tijela nije bio gol.

Hildi je tog dana pretraživala drugo područje grada. Dogovorili su se da se nađu za sat vremena na večeri. Kasnije bi zajedno nastavili s potragom.

Hodajući pogrbljen i s rukama u džepovima, Chaan je nabasao pred vrata iznad kojih je stajao natpis: Norvadov restoran. Iz malenih prozora sa svake strane vratiju dopirala je svjetlost. Vrata su se iznenada otvorila, a na snijegu se na trenutak stvorio pravokutnik

svjetlosti. Muškarac u civilnom odijelu je izašao čačkajući zube. Bacio je letimičan pogled na Chaana, okrenuo se i otišao niz ulicu.

Restorani su bili dobra mjesta za pretraživanje. Dvojnici od kojeg se očekuje da uskoro krene na zvjezdanu vožnju bi teško mogao biti obiteljski čovjek. Chaan je izvadio ruke iz džepova, otvorio vrata i ušao u restoran.

Zastao je pokraj vrata da otrese snijeg sa čizama i ramena. Restoran je bio malen, ali dobro osvijetljen. Bilo je oko dvanaest stolova od kojih su četiri bila zauzeta. Hrana je bila postavljena u pokrivenim posudama na niskom pultu koji se protezao duž cijelog jednog zida. Iza pulta bila su vrata koja su očito vodila u kuhinju.

Krupan muškarac, ćelave glave, s velikim brkovima stajao je iza pulta, miješajući juhu u velikoj zdjeli. Pogledao je Chaana i mahnuo mu nasmiješivši se.

"Zdravo Augange", rekao je. "Uranio si večeras."

Chaan se jedva suzdržao da ne pokaže ushićenje. Čovjek ga je zamijenio s njegovim dvojnikom!

"Ogladnio sam", odgovorio je mirno, prilazeći pultu. Ako je njegov dvojnici mogao proći kao Chaan, on je bez sumnje uz malo opreza mogao proći kao Augang. "Što preporučaš večeras?"

"Sve je dobro", odgovorio je brkati muškarac sa smiješkom. "Želiš li započeti sa toplom juhom?"

"Može", rekao je Chaan. "Hladno je danas."

Uzeo je zdjelicu vruće juhe i otišao do jednog stola.

Juha je bila dobra. Chaan je jeo polako. Pažljivo je promatrao i osluškivao. Jedan gost je, otišavši do pulta da bi uzeo još hrane, oslovio brkatog muškarca kao Norvada te je Chaan zaključio da je on vlasnik.

Očito je Augang ovdje redovito večerao, a Chaan je slučajno došao nešto ranije nego je Augang obično dolazio. Ako je to bilo točno, trebao je samo čekati i njegov dvojnici bi uskoro ušao unutra, pravo njemu u ruke.

Nije se brinuo da će Norvad posumnjati u njega ako se kloni razgovora o svakodnevnim stvarima. Ramitz i njegovi suradnici su zasigurno pažljivo obučili njegovog dvojnika da usvoji njegov točan način govora, vokabular i geste, čak i njegovu ličnost i svjetonazor. Sve što je Chaan trebao činiti je ponašati se prirodno i čekati.

Gosti za jednim stolom su završili s objedom, platili i otišli. Ušli su novi gosti, odabrali jelo i zauzeli dva druga stola.

Chaan je pojeo svoju juhu. Pogledao je stari sat na zidu iznad pulta s hranom. Bio je već petnaest minuta u restoranu. Juha i toplina prostorije su ga ugrijali. Osjećao se ugodno.

Odnio je svoju praznu zdjelicu do pulta i razgledavao razna jela dižući poklopce sa zdjela i mirišući hranu. Jesu li volksweldski psiholozi bili sposobni da usade dvojniku i njegov ukus za hranu, nije znao.

"Što preporučaš, Norvade?", upitao je.

"Gulaš je dobar večeras."

"Tko zna što je u njemu?", rekao je Chaan. Na Norvadov smiješak dodao je: "Posebno u tvom gulašu. A ovo meso?"

"Pečenka s povrćem? To je dobar izbor." Norvad je izvadio komad mesa na tanjur, a Chaan je izabrao povrće.

"Gdje ti je djevojka večeras?"

"Ah, ona će doći kasnije", odgovorio je Chaan oprezno. Ali to ga je podsjetilo. Hildi!

Odnio je hranu do svog stola, sjeo i počeo jesti. Trebao se naći sa Hildi za malo više od pola sata u restoranu Grimizna zvijezda koji je bio u drugom dijelu grada. Ako se ne pojavi, ona će se jako zabrinuti. Hildi je bila uvjerena da se Chaan izlagao velikoj opasnosti pokušavajući pronaći svog dvojnika i pomrsiti Marlove planove.

Chaan se nadao da će Augang doći u restoran do tog vremena. Tada bi mogao brzo riješiti stvari s njim i naći se s Hildi. Jeo je polako, odugovlačeći sa svakim zaloga jem.

"Mislio sam da si gladan", rekao je Norvad kada je Chaan prišao pultu da napuni svoju čašu pivom.

"I jesam", rekao je Chaan. Dodao je namignuvši: "Čekam nekog."

"Nikad nisam vidio ženu koja dolazi na vrijeme", složio se Norvad.

Chaan se vratio do svog stola. Vrijeme je prolazilo uznemirujuće brzo, a Augang se još uvijek nije pojavio.

Došlo je vrijeme kada se trebao naći s Hildi. Chaan je pojeo ostatak večere i digao se od stola.

"Gdje je tvoj telefon?", upitao je Norvada.

"Šališ se? Pa znaš da ja nemam telefon."

"Tako je, zaboravio sam", rekao je Chaan užurbano. "Gdje je najbliži? Mislim da bih trebao nazvati djevojku ako ne želim provesti večer sam."

Norvad ga je čudno pogledao.

"Ako ima neki telefon koji je bliže od tvog stana, onda je to kod policijske stanice", odgovorio je.

"Da, pokušat ću tamo ili ću svratiti do stana", rekao je Chaan, ne usuđujući se pitati gdje je policijska stanica. Očito, Augang je živio u blizini i poznavao je ovu četvrt. Vjerojatno je žena o kojoj je govorio Norvad živjela s njim, a Norvad se pitao zašto mu je trebao telefon kada je ona tako blizu.

Chaan je platio račun i izašao iz restorana. Zastao je pred vratima. Došao je u restoran s lijeve strane i nije vidio policijsku stanicu pa je zaključio da treba krenuti desno.

Stanica je bila blizu, odmah prije križanja s pokretnom čestom. Jedan od trojice policajaca, koji su u stanici igrali neku vrstu kartaške igre, pokazao mu je prema telefonskoj govornici na uglu. Chaan je ušao unutra i nazvao restoran Grimizna zvijezda.

Zaposlenik restorana je pozvao Hildi, a Chaan joj je rekao adresu Norvadovog restorana.

"Vrati se u hotel i pozovi Jahra", rekao je. "Dođite zajedno ovdje. Mislim da Norvad počinje sumnjati, a Augang bi ovdje mogao imati puno prijatelja. Jahr će mi dobro doći ako dođe do nevolje."

Chaan se vratio do restorana.

Kada je ušao, ugledao je muškarca u uniformi kako stoji pred pultom i razgovara s Norvadom. Bio je okrenut leđima prema Chaanu.

"Poludio si, Norvade", govorio je glasom koji je bio poput jeke Chaanovog glasa. "Nisam ovdje bio večeras."

"Svemira mu, Augange, zar bih trebao posumnjati u vlastiti vid?", pitao je Norvad ljutito.

Norvad je letimično pogledao preko Augangovog ramena i spazio Chaana na vratima. Oči su mu se raširile u čudu. U tri brza i duga koraka, Chaan je došao do pulta, izvukavši svoj laserski pištolj iz držača.

"Tražio sam te, Augange", rekao je.

Muškarac se okrenuo i Chaan je ugledao svoje lice. Plave oči su ga gledale iznenađeno, ali ne uplašeno. Usne su se lagano krivile u prkosan osmijeh, a vilica mu se izbočila u predaji čovjeka uhvaćenog u zamku.

Norvad je munjevitom brzinom zgrabio zdjelu i brzim pokretom izlio vruću juhu koja je zapljusnula Chaanovo lice i ruke, smočivši mu cijeli gornji dio uniforme.

S uzvikom boli i iznenađenja, Chaan je ispustio svoj laserski pištolj i stavio dlanove preko očiju. Napola zaslijepljen, uspio je vidjeti kako je Augang skočio prema vratima.

U jednom pokretu, zgrabio je svoj pištolj sa poda i zapucao.

Zraka je pogodila Auganga posred leđa. Posrnuo je i srušio se na pod dok je iz spaljenog dijela tijela izlazio dim kroz veliku rupu na uniformi.

Chaan se brzo okrenuo prema Norvadu koji se pokušavao popeti na pult.

"Nema više trikova", upozorio ga je Chaan, otirući slobodnom rukom komadiće mesa i povrća sa svoje uniforme. "Nitko ne može otići dok ne dođu moji prijatelji."

Leđima se naslonio na vrata i nogom okrenuo mrtvog muškarca.

"Sada ćemo vidjeti pod kojim uvjetima će Marl pregovarati!", promrmljao je bijesno.

Poglavlje 17

Chaan je pobjedničkim korakom ušao u Marlov ured. Bilo je rano jutro, ali Marl je ponovno izgledao kao da je već neko vrijeme radio.

Chaan je bacio Augangove isprave na Marlov stol. "Vjerojatno si čuo za ovo od policije, Marle", rekao je. "Samo želim da znaš tko je to učinio. Mislim da znaš zašto." Marl nije izgledao uzrujano.

"Ti si vrlo talentiran čovjek, Chaane", rekao je gledajući ga kroz naočale. "Pronašao si Wasser, a ja ih nisam mogao otkriti niti uz sve vojne snage. Sada si pronašao ovog čovjeka za kojeg sam mislio da je sakriven u gradu poput igle u sijenu."

"Sada više nema potrebe da i dalje sakrivaš moj brod, zar ne, Marle?", rekao je Chaan. "Možeš znati kako se upravlja brodom, ali sada nemaš nikoga tko bi mogao glumiti mene. A možeš biti siguran da neću nasjesti na još neku hipno-zamku."

"Rekao sam ti da mi nemamo tvoj brod", odgovorio je Marl strpljivo. "Još uvijek ga tražimo."

"Nakon pola godine? Čovječe, zar očekuješ da ti to povjerujem? Čak i na antigravitacijskom pogonu, sada bih već bio preko milijardu milja daleko."

"Misliš li da meni to nije jasno? Moji brodovi su išli sve dalje i dalje u svemir, maksimalnom brzinom, ali nismo našli ni traga tvome brodu na našim detektorima. Pokušaj pronalaženja tvog broda je vrlo skupa operacija za Volksweld. Ali ti si sam rekao da nitko ne bi mogao aktivirati pogon za zvjezdanu vožnju."

"To je istina", rekao je Chaan. "Nitko drugi to nije mogao učiniti sve dok ti nisi izvukao tajnu iz mene nakon nekoliko tjedana. Zbog toga se pitam nisi li možda otkrio brod i sakrio ga negdje na Volksweldu."

"Chaane", rekao je Marl ozbiljno, "ja sam nestrpljiv da pronađem brod jednako kao i ti. Mogu ti dati da pregledaš zapise cijele naše operacije. Dopustit ću ti da ispitaš svakog dužnosnika u mojoj svemirskoj službi i naredit ću im da ti kažu istinu o svemu što budeš pitao."

Chaan se pobjednički nasmiješio. Sada kada se, eliminiravši Auganga, riješio Marlova aduta, Marl je očito pokušavao zadobiti njegovu naklonost. Ali Marlov sljedeći potez je raspršio taj privid.

"Možda je bolje da prvo nešto vidiš", rekao je Marl.

Ustao je i otišao do prozora mahnuvši Chaanu da pride. Chaan je stao pored njega.

U dvorištu je hodao muškarac, držeći ruke prekrížene iza sebe, glave pognute u razmišljanju. Bio je odjeven u srebrno-plavu uniformu.

Marl je otvorio prozor i pozvao muškarca: "Carvelle!"

Muškarac je pogledao prema prozoru.

U jednom trenutku Chaan je zaprepašten pomislio da je Augang oživio pomoću nekih volksweldskih znanstvenih metoda. Tada je shvatio da je Carvell bio još jedan Augang - još jedan njegov dvojnjak.

Izvukao je svoj laserski pištolj.

"Pucaj", rekao je Marl mirno. "Ima ih dovoljno."

Chaan je spustio pištolj.

"Koliko ste to mojih dvojnika napravili, Marle?", upitao je.

"Dvanaest, možda trinaest. Svi su usvojili tvoj način ponašanja i govora i svima je pomoću hipnoze utisnuto tvoje znanje i prošlost. Drugi su raštrkani po Volksweldu po raznim tajnim mjestima."

"Proklet bio, Marle, trebao bi te odmah sada upucati!"

"Uzeo sam u obzir čak i tu mogućnost", rekao je Marl. "Pored činjenice da za svemirskog izvidnika nije uobičajeno da ubije vođu jedne planete, možeš znati i to da sam uredio da se moj rad nastavi i u slučaju moje smrti."

Mislio je što je rekao. U njegovim očima postojao je sjaj fanatizma. Što god drugi mislili o njegovim metodama i prijetnji miru u galaksiji, Marl je apsolutno vjerovao u svoje ciljeve.

"Vidiš, Chaane", rekao je Marl blago, "nudim ti ključnu ulogu u jednom velikom trenutku ljudske povijesti. Čak i ti, svemirski izvidnik, ne možeš zaustaviti tijek sudbine - a pokušao si, s velikom mudrošću i hrabrošću. Ne pokušavam te izigrati. Ja tražim tvoju suradnju, tražim da nam vlastitom, slobodnom voljom pomogneš kao saveznik u plemenitom naumu."

Odjednom se Chaan sjetio riječi koje mu je rekao misteriozni Volksweldanac u pećini:

"Ti si čovjek o kojem ovisi sudbina."

Je li na ovo Volksweldanac mislio? Sudbina je mogla ovisiti o njemu. Sudbina je zaista ovisila o njemu, shvatio je u tom trenutku. Ali Marl je rekao da on ne može zaustaviti tijek sudbine, a nije li to bila istina?

"Zašto sam ti sada potreban?", upitao je Marla s gorčinom. "Imaš dvojnike koji mogu odigrati moju ulogu na Lalandu. Iznenaden sam što me se već prije nisi riješio."

"Uvijek postoje ljudi koji mogu razlikovati umjetnu ružu od prave", odgovorio je Marl. "Nije li vjerojatno da bi svemirska služba bila oprezna u raspoznavanju vlastitih izvidnika? Bez obzira na to koliko dobro mi osmislili dvojnika, on ne može igrati ulogu Chaana Fritaga tako dobro kao sam Chaan Fritag."

"To je istina", priznao je Chaan, pomislivši na identifikacijski znak umetnut pod njegovu kožu.

Zašto se Marl toga nije sjetio? To je bio opće poznati znak prepoznavanja svemirskog izvidnika. Možda se Marl sjetio toga i možda je zato još uvijek bio živ. Nitko ne bi mogao napraviti takav znak koji se mogao vidjeti samo napinjanjem određenih mišića. Za to su bili sposobni samo kirurzi svemirske službe na dalekoj Zemlji.

"Što tražiš da učinim?", upitao je Chaan iako je znao odgovor.

"Rekao sam ti", rekao je Marl. "Kad dođeš na Lalande, izvijesti da je na Volksweldu sve u redu. Spomeni neke probleme, naravno, ali ništa dovoljno ozbiljno da opravda istragu flote."

"A ako odbijem, ti ćeš ionako riskirati i poslati mog dvojnika?"

"Upravo tako."

"Dovodiš me u iskušenje, Marle", rekao je Chaan, pomislivši u sebi da je to sada najbolja taktika. Želio je izvući još informacija od Marla kako bi saznao koliko su opasni Marlovi planovi da prevari Solarno vijeće.

"Nadam se da to zaista misliš", rekao je Marl, a usne su mu se iskrivile u jedva primjetan osmijeh. "Ako se složiš s mojim prijedlogom, morat ćeš dokazati svoju volju da surađuješ ne samo riječima. Morat ćeš se podvrgnuti hipno-testu svoje vlastite volje."

"Zašto me niste pokušali ponovo hipnotizirati kad ste me već imali stjeranog u kut?"

"Ramitz je rekao da bi te daljnji pokušaji doveli do ludila, a tada nam više ne bi mogao pomoći. Ali ako dobrovoljno pristaneš na hipnozu, možemo se uvjeriti da ti zaista želiš surađivati i da ćeš nastaviti primati hipnotičke naredbe cijelim putem do Lalanda. Bez tvog pristanka na hipnozu, učinci hipnoze bi prestali djelovati nakon dvije svjetlosne godine, što i sam znaš."

Najednom je u Chaanovom umu nastala pomutnja. Jedan poriv mu je govorio da baci ovu ponudu diktatoru u lice, kao što je i prije učinio, a ipak je bio neodlučan. Drugi neslućeni impuls, izvirujući iz nekog skrovitog dijela uma, stvarao je sliku koju je prije odbacio: Chaan kao jedan od cijenjenih vođa novog carstva. Ova slika, sa svojih mnogo skrivenih implikacija, ostavila je u njemu potajan ushit zbog kojeg je osjećao krivnju.

"Naravno, mogao bi sa sobom na Lalande povesti i svoju dragu Hildi", nastavio je Marl ne popuštajući. "S Lalanda bi se mogao vratiti ovdje umjesto da ideš na Procyon. Mogao bi nam pomoći da se pobrinemo za drugog izvidnika koji pravi obrnutu rutu. Kada se ne pojaviš na Procyonu, mislit će da si izgubljen negdje u svemiru, ali neće posumnjati na Volksweld."

Chaan nije odgovorio. Zaboravio je na Marlovu prisutnost i utonuo je u misli.

Morao je razmisliti, morao je razmisliti.

Volio je Volksweld. Sviđalo mu se bezbrižno, opuštено ozračje koje je vladalo među ovim ljudima. Sviđao mu se osjećaj koji je lebdio oko njih poput aure: ljudi sa ciljem, ljudi koji hodaju visoko uzdignutih čela prema sigurnoj i junačkoj sudbini. Ništa ga nije toliko

privlačilo, čak ni golema beskrajna sloboda svemira, ni osjećaj da juri nad svjetovnim problemima ljudi, da leti iznad sudbine same.

Hoće li zauvijek juriti kroz zvijezde, dok život drugih ljudi prolazi svojim tijekom ispod njega, život koji bi dodirnuo samo na godinu dana, svaki puta u drugom svijetu? Hoće li stjecati prijatelje, upoznavati ljubav, uvijek iznova, samo da bi ostali zauvijek iza njega kada ponovo krene među zvijezde?

Mislio je na Hildi, nježnu i nevinu, kakva je mogla biti samo žena koja je voljela svim srcem. Činilo mu se da vidi njene plave oči, svijetlu kosu i osmijeh, kao da upravo stoji pored njega. Ako je ikada negdje među zvijezdama postojala žena za njega, ako je ikada postojala njegova suputnica za cijeli život, ta žena, ta suputnica je bila Hildi.

Ako bi je sada ostavio i otišao na Lalande - pod pretpostavkom, naravno, da pronade svoj brod - mogao bi napustiti službu i vratiti se na Lalande s flotom. Možda bi mogao čak krenuti s Lalanda s drugim izvidničkim brodom i stići prije flote. Ali tada bi bilo prekasno. Hildi bi već bila dosta starija od njega, a zajednički život koji su željeli bi im izmakao.

Ipak, vjerovao je da bi je volio i tada, kada bi već bila u svojim srednjim godinama. Vjerovao je da bi joj se vratio s Lalanda.

Uhvatio se kako besciljno hoda negdje u gradu. Bio je zapanjen činjenicom da je nekoliko sati lutao Regnom, boreći se sa svojom dušom. Bilo je blizu podneva.

Zaustavio se pored jedne trgovine i iz telefonske govornice nazvao Marla. Pomučio se da se probije kroz mrežu službenika u zgradi Volksheima, ali oslanjajući se na svoj status svemirskog izvidnika, konačno je uspio doći do Marla.

"Marle", rekao je, "odgovori mi iskreno, što će se dogoditi ako vi ne pronađete moj brod? Kakve bi koristi bilo od moje suradnje u tom slučaju?"

"U tom slučaju, ja sam izgubio", odgovorio je Marl jednostavno. "Ako se svemirski izvidnik ne pojavi na Lalandu, flota će doći ovamo. Ali ja ti obećavam da neću izdati floti da si surađivao sa mnom. Što se njih tiče, ti ćeš biti svemirski izvidnik koji je dao sve od sebe."

Chaan se vratio svom lutanju. Marl mu je davao ponudu kojoj je bilo teško pronaći lošu stranu. Marl je sam jako riskirao, ali Chaan ne bi ni u kojem slučaju mogao izgubiti.

Chaan je sada znao da organizacija Wasser nije bila onakva kakvom ju je zamišljao. Prije se nadao da je Wasser patriotska tajna organizacija s kojom će moći surađivati protiv Marla. Mislio je da postoji mogućnost da, ako ne bi dobio natrag svoj brod, pobjegne s Hildi u bazu Wassera i tamo čeka dolazak flote.

Međutim, pobjeda Wassera bi za Volksweld značila možda čak i gore vođstvo od Marlovog. Nije više mogao mirno čekati i skrivati se, znajući da bez njega Marl ne bi mogao spriječiti flotu da dođe na Volksweld.

Ne, to je bila ključna točka cijele situacije. Marl je sada mogao i bez njega. Marl ga je sada porazio. Ako više nije bilo nade da spriječi Marla, nije li bilo mudrije predati se i prihvatiti sve dobre strane savezništva s Marlom.

Ako je Marl govorio istinu i brod još uvijek nije bio pronađen, nije li sada za njega povoljnije da ga niti ne pronađe? Bila bi ludost svađati se s Marlom oko broda koji ni jedan od njih ne mogu imati. Preostalo mu je da bude u dobrim odnosima s Marlom i čeka dolazak flote, sada kada više ne može izgubiti.

Što je Marl rekao? "Čak ni ti ne možeš zaustaviti tijek sudbine." Možda je sudbina išla svojim tijekom, a Marl je jurio na vrhu njenog vala.

Kasno poslijepodne, Chaan se vratio u hotel gdje su ga dočekali Jahr i uznemirena Hildi. Nježno je uzeo Hildi u naručje.

"Volim te, Hildi", rekao joj je nježno. "Toliko te volim da ću za tebe prodati svemir."

Okrenuo se prema Jahru.

"Jahre, otiđi Marlu ujutro", rekao je. "Reci mu da mislim da ću pristati na njegove uvjete, ali mi treba još jedan dan da razmislim o svemu."

"Jesi li siguran da je to ono što želiš?", upitao je Jahr. Na Chaanovo iznenađenje, zbunjeno se nasmiješio i dodao: "Znam da je to ono što smo svi ovdje pokušavali postići, ali ipak nisam očekivao da ćeš se ti ikada predati."

"Čini se da mi ništa drugo ne preostaje", rekao je Chaan i s mukom se uspio nasmiješiti. "Ali reci Marlu da idem izvan grada kako bih razmislio o svemu, daleko od njegove svjetine i vojnika i ovog puta ne želim da me itko slijedi."

Poglavlje 18

Chaan se probudio u zoru. Ležao je nekoliko minuta na leđima, zureći u tamu svoje spavaće sobe, pokušavajući se sjetiti svojih uznemirujućih snova.

Hildi je ležala na drugoj strani kreveta u svom omiljenom položaju. Ležala je na trbuhu, lica naslonjenog na jednu ruku. Debeo pokrivač koji je malo skliznuo s njenog ramena, prikrijavao je obline njenog lijepog tijela.

Ovo je bio dan odluke. Chaan je primio rub pokrivača i oprezno ga povukao do njene razbarušene kose. Poljubio ju je nježno u obraz. Zatim je razgrnuo pokrivač na svojoj strani kreveta i sjeo. Zadrhtao je od hladnoće.

Hildi se pomakla, okrenula i otvorila oči. Njene duge trepavice su zadrhtale i pogledala ga je svojim predivnim, još snenim očima. Ispružila je ruke prema njemu, a pokrivač je skliznuo niz njeno tijelo, otkrivajući gola ramena i grudi.

Primio ju je u naručje i privili su se jedno uz drugo su se zajedno ispod pokrivača koji se oblikovao u toplu čahuru za njihova gola tijela.

"Rano je", promrmljala je. Nasmijao se.

"Na Proteusu, glavnoj planeti sustava Procyon", rekao je, "postoji gradić blizu glavne svemirske luke. Vlasti nisu nikako mogle razumjeti zašto je u tom mjestu natalitet puno viši nego u ostalim gradovima u tom području. Tada je netko shvatio da svakog jutra u isto vrijeme uzlijeće raketa koja prenosi zalihe u svemirsku stanicu, proizvodeći silnu buku. A vrijeme je bilo malo prerano za ustajanje i malo prekasno za ponovno spavanje."

Nasmijala se, a njene meke usne su naglasile smisao šaljive priče. Vodili su ljubav pod toplim pokrivačem koji je šuštao i izvijao se u ritmu njihove strasti.

Nakon nekog vremena, Chaan je ustao iz kreveta uzdahnuvši i počeo se oblačiti. Hildi je također ustala.

"Pripremit ću ti doručak", rekla je. "Nema smisla da budimo druge."

"U redu", rekao je, "ali ionako sam mislio probuditi Jahra. Želim da prenese Marlu moju poruku."

Njih troje su doručkovali u tišini. Napokon je Jahr rekao: "Chaane, trebao bih ti nešto reći."

"Što je, Jahre?"

Jahr je oklijevao.

"Ništa", rekao je potišteno. "Ako realistično promotriš situaciju, mi smo neprijatelji, zar ne?"

"Da", rekao je Chaan smiješeći se, "ali to se može promijeniti prije zalaska sunca."

"Chaane, ne bih te ponovo željela vidjeti pod hipnozom", rekla je Hildi zabrinuto. "To je za tebe bilo tako strašno iskustvo. Ne bih mogla podnijeti da te Ramitz opet onako muči."

"Ovog puta će biti drugačije, Hildi", rekao je. "Surađivat ću s njima vlastitom voljom i neće biti konflikata. Izaći ću iz hipnoze svjež i odmoran."

Chaan je ostavio Hildi u hotelu. Jahr je otišao do zgrade Volksheima, a Chaan do najbližeg aerodroma i uzeo letjelicu. Poletio je iznad grada i krenuo u zapadnom smjeru kojim se brzo moglo doći do šumovitih brežuljaka. Preletio je preko farmi koje su okruživale Regn. Na oko deset milja od grada, Chaan je sletio na čistini jednog obronka.

Bio je jedan od onih dana koji bi se na dalekoj Zemlji gdje je Chaan proveo djetinjstvo zvali bablje ljeto. Daleki grad bio je ovijen u ljubičastu jutarnju maglu. Zrak je bio svjež, ali je postajao sve topliji. Snijeg se otopio i ostalo ga je tek ponešto u zasjenjenim udubinama. Otporna trava i lišće na drveću još nisu posustali pred nadolazećom zimom, ali su promijenili boju iz plavo-sive u jarku plavkasto-ljubičastu nijansu. Nebo je bilo tamno plavo, poput dubokog oceana iz kojeg je izranjala grimizna kugla Wolfa 359.

Chaan je pričvrstio pojas, otkopčao držače svojih laserskih pištolja i krenuo prema šumi. Rosa mu je navlažila čizme, a na plavo-srebrnu uniformu su padale kapi rose sa grmlja. Kroz krošnje su probijale zrake sunca i milovale mu obraze.

Chaan je upijao mir šume i pitao se zašto je trebao ovaj dan odgode. Sada mu se činilo da je još jučer donio konačnu odluku. Nije želio opet samome sebi tupiti isti argument.

"Danas", rekao je glasno, "ja postajem izdajica."

Prvi izdajnik u dugoj i časnoj povijesti svemirskih izvidnika: Zemljanin Chaan Fritag. Prva pukotina u tom sjajnom štitu koji je tako dugo čuvao zvjezdana predziđa čovječanstva od hirova pustolova i onih željnih moći. Njegovo ocrnjeno ime postat će uzrečica diljem galaksije.

Ali što je mogao učiniti? Bio je voljan ovdje umrijeti, kao i prije na drugim svjetovima. Ali smrt je bila podnošljiva opcija samo ako je imala svrhu. Koju bi svrhu za galaksiju mogla imati njegova smrt, uz malu mogućnost da bi njegovi dvojnici mogli pogriješiti?

Identifikacijski znak na njegovim prsima? Znao je da bi kirurzi koji su stvorili njegove dvojnike mogli jednostavno izvaditi znak iz njegovih prsa i usaditi ga s lakoćom u Carvela ili nekog od drugih dvojnika. Postojale su još neke tajne koje je samo on znao, poput skrivenog pregratka u pretkomori broda. Zbog takvih je tajni Marl želio njegovu suradnju, ali Chaan je znao da svemirskog izvidnika na Lalandu vjerojatno ne bi ni ispitivali o tim detaljima.

Ne, Marl je mogao uspjeti i bez njega, a ipak mu je ponudio savezništvo.

A nije li naposljetku Marl bio u pravu? Je li Chaana, koji je tako strastveno volio slobodu, mogao tako snažno privlačiti ovaj svijet i njegovi stanovnici da je Marlova diktatura bila tako strašna? Ako Marlov plan uspije, izbio bi rat. Ali Chaan ni sam često nije oklijevao da ubija u ime Solarnog vijeća. Nije li bilo neke pravde u Marlovu zahtjevu za autonomijom kvadranta Sirius, Siriusa oslobođenog skrbništva daleke Zemlje?

Chaan je dugo tako razmišljao i naposljetku legao i zaspao na travnatoj čistini obasjanoj suncem.

Probudio se uz uzbunjujući osjećaj opasnosti i u jednom pokretu skočio na noge stavivši ruku na svoj laserski pištolj. Bilo je kasno jutro. Na rubu malene čistine grmlje se pomicalo i šuštalalo. Ta ga je buka probudila.

Chaan je stajao mirno, malo pogrbljen, i promatrao. Odjednom je preko prostora između grmlja skočila velika životinja i ponovo nestala. Chaan je brzo podigao pištolj, ali je bilo prekasno da puca.

Pogledom je u djeliću sekunde uspio osmotriti životinju i prepoznao je. Bio je to mesožderni bethom, zvijer koja je obično obitavala puno sjevernije od ovih krajeva. Očito ju je hladnoća ove godine nagnala tako daleko na jug.

Bethom je bila neobična životinja s plavo-crnim prugastim krznom i sa tri para ticala na glavi kojima je držala svoj plijen kada bi se hranila. Chaan je izvukao svoj laserski pištolj i oprezno ušao u šipražje.

Bethomov trag nije bilo teško pratiti. Životinja je svojim nezgrapnim tijelom u prolazu lomila i razbacivala grane i grančice. Chaan je trebao jedino paziti da se ne okrene i ne pojuri na njega.

Brzo se kretao kroz šumsku guštaru i stigao do ruba proplanka. Oprezno je izašao iz grmlja i pogledao okolo.

Bethom se kretao brže nego je on pretpostavljao i već je obišao proplanak i provirio iz grmlja na suprotnoj strani. Životinja se spremala za skok, mašući vršcima svojih ticala.

A između Chaana i bethoma prkosno je stajao dječak u uskom crnom odijelu i sa prozirnom kacigom na glavi.

Kada je bethom zarikao i skočio, Chaan je zapucao. Bethom je u zraku planuo uz dim i pao u smrtnoj agoniji pred dječakove noge. "Ovo je bilo blizu", rekao je Chaan.

"Da, gospodine", složio se dječak. "Bojim se da moji pištolji nisu bili dovoljni za ovakvu životinju. Imao sam sreće što ste vi naišli."

Chaan ga je pogledao i u čudu prepoznao dječakovo lice.

"Ti si Chaan, zar ne?", upitao je pomalo drhtavim glasom, prisjećajući se davnog iskustva.

"Da, gospodine", odgovorio je dječak. "Kapetan Chaan, pripadnik kentaurske patrola. Ovdje sam kako bih uhvatio svemirskog gusara, ali moram se vratiti kući do večere."

Chaan se nasmiješio, a pred očima mu se stvorila slika majke i oca kako sjede za stolom.

"Mislite li da ću imati vremena za razgledavanje grada?", upitao je dječak. "Moguće je da se gusar skriva tamo negdje."

"Grad je prilično daleko", rekao je Chaan ozbiljnim tonom. "Mislim da bi bilo bolje da odemo samo do vrha brda i od tamo pogledamo grad."

Otišli su zajedno do vrha strmine koja se uzdizala nad gradom. Chaan je objasnio dječaku da je ovo Volksweld, planeta uz zvijezdu Wolf 359. Pitao se je li u toj dobi već učio nešto o Volksweldu.

"Nadam se da ću jednog dana moći ponovo doći ovdje", rekao je dječak, gledajući dolje na Regn sa žarom u očima. "Mislim u svemirskom brodu, ne kroz potkrovlje. Želim postati svemirski vojnik kad narastem. Svemirski vojnik poput tebe."

"Zašto, Chaane?", upitao je Chaan.

"U školi učim o povijesti. U povijesnim knjigama se uvijek opisuje kako ljudi međusobno ratuju zato što neki žele jedno, a drugi drugo. Oni to ne bi trebali više činiti", rekao je dječak.

"A kakve to ima veze s tvojom željom da postaneš svemirski vojnik?"

"U svemiru ima dovoljno mjesta za sve. Ako se nekima ne sviđa poredak stvari na jednom svijetu, mogu se preseliti na drugi. Ima puno svjetova - i neće biti razloga za ratove kad ljudi koji misle drugačije budu mogli imati svijet samo za sebe."

Odjednom se Chaan sjetio sijedog čovjeka tužnih očiju u kojima je još uvijek tinjala vizionarska nada. To je bio jedan od Chaanovih instruktora u školi svemirskih izvidnika na Mjeseću i on mu je rekao...

"U pravu si", rekao je Chaan blago. "Neće biti ratova. Mislim da bi sada trebali krenuti natrag ako želiš stići na večeru."

Veliko crveno sunce bilo je još uvijek visoko kada je Chaan otpratio dječaka natrag do čistine. Prošli su pored spaljenog tijela bethoma i stigli do drveta kojeg se Chaan sjetio iz djetinjstva. Među korijenjem drveta bio je otvor kroz koji se mogao provući samo maleni dječak.

"Želio bih da mogu otići s tobom", rekao je Chaan.

"I ja bih to želio", rekao je dječak. "Siguran sam da bi majci i ocu bilo drago da te upoznaju."

"Možda", rekao je Chaan, "ali, ipak, možda to sada i ne bi bio pravi potez za mene."

Dječak se počeo spuštati u rupu, a im zastao. Stavio je ruku u džep i izvukao maleni predmet koji . svjetluca na grimiznim zrakama Wolfa.

"Trebao bih ti dati nešto, ti si mi spasio život", rekao je ozbiljnim glasom. "Na svom svemirskom brodu nemam medalja, ali možda će ovo poslužiti svrsi."

Položio je svjetlucavi predmet u Chaanovu ruku i nestao u rupi među korijenjem.

Chaan je stajao tamo još neko vrijeme, gledajući s čežnjom u vrata koja su vodila u svijet koji je nekoć poznao. Pokušao se sjetiti kako su majka i otac reagirali kada je sišao dolje, prašan i uznojen, sa čudesnom pričom o potkrovlju.

Chaan je pogledao predmet koji mu je dječak stavio u ruku. Bio je to dodekaedar.

Dodekaedar je bio malen, oko dva inča u promjeru, i bio je proziran. Gledajući u njega, moglo se vidjeti ne samo dvanaest, već naizgled puno, puno više faceta. Činilo mu se da sjaji svjetlošću koja je bila više od grimiznog odsjaja Wolfa.

Opčinjen preklapanjem sjećanja i sadašnjosti, Chaan se polako vratio do čistine na kojoj je ostavio svoju letjelicu. Dok je hodao odjednom je shvatio da je donio odluku - odluku koja je bila suprotna onoj koju je odabrao tog jutra.

Preplavila su ga sjećanja o svim njegovim davnim mislima o zvijezdama te o jasnom osjećaju za dobro i pravdu koji je posjedovao kao dječak. Sada se sjetio zašto je odabrao izazovan poziv svemirskog izvidnika. "Dati dio sebe čovječanstvu", rekao je tada njegov

učitelj, "pronaći jednoga dana svoju sreću i vlastito mjesto u svemiru te koraknuti u stranu i ostarjeti u svijetu kojeg si pomogao izgraditi."

U obmanjivanju samoga sebe, on je mislio da je pronašao svoju sreću na Volksweldu i samo u Hildi. Ali to mjesto i ta sreća ne bi mogli biti istinski i potpuni sve dok je Marl bezobzirno vodio Volksweld prema propasti galaksije.

Dječak, koji je nekad davno bio Chaan, imao je pravo. Postojao je svijet za one koji su željeli takav svijet. Nitko, niti Marl niti on sam, nije imao pravo nametati drugima svijet prema vlastitoj volji.

Marlova usporedba vlastitih planova sa skrbništvom Solarnog vijeća nad naseljenim svjetovima nije bila ispravna. Vijeće nije vladalo. Svaka planeta je mogla imati društveno uređenje prema vlastitoj želji - diktaturu, monarhiju, teokraciju, demokraciju ili anarhiju. Vijeće je samo postavljalo uvjet da nijedna planeta samu sebe ne uništava te da ne prijete integritetu drugih svjetova.

Chaan je znao da se neće udružiti s Marlom u njegovim opačinama. Borit će se, makar to značilo i smrt, makar to značilo i gubitak Hildi, makar to značilo i siguran poraz. Zavlačit će Marla onoliko dugo koliko mu je ostalo vremena.

Bio je svemirski izvidnik, čovjek uvježban da se snađe u opasnosti i da prepozna prijevaru, čovjek kojemu je bilo moguće izvesti ono što drugi nisu mogli. Možda bi mogao pronaći svjetlosni prijenosnik, koji je Marl odsjekao od Victada, i prenijeti poruku Lalandu da pošalje flotu.

Izašao je na čistinu u trenutku kad se druga letjelica približavala iz smjera Regna. Sletjela je pored njegove letjelice. Chaan se oprezno zaustavio, pripravan da izvuče svoj laserski pištolj i skoči natrag u grmlje.

Ali iz letjelice su izašli Jahr i Hildi.

Poglavlje 19

Chaan im je prišao.

"Kako ste me uspjeli pronaći?", upitao je.

"Marl nije u potpunosti udovoljio tvojim zahtjevima", odgovorio je Jahr. "Nije poslao brodove da te slijede, ali je pratio tvoju letjelicu putem radara, kao što si možda i očekivao. Kao volksweldski časnik, imam određeni autoritet i iskoristio sam ga da provjerim što je radar zabilježio."

Pogledao je u Chaanovu ruku.

"Što je to?", upitao je.

Chaan je shvatio da je još uvijek držao dodekaedar u lijevoj ruci.

"Neka dječja igračka", rekao je Chaan i stavio dodekaedar u džep. "Ali zašto ste ti i Hildi došli ovdje?"

"Da ti spasimo život", rekao je Jahr ozbiljnim tonom. "Da ti kažemo kako se ne smiješ udružiti s Marlom i pristati na hipno-test."

"Svi su izdajnici ovih dana", rekao je Chaan ironično. "Mora da je to sada u modi."

Jahr se nasmiješio.

"Ne gledam baš tako na to", odgovorio je. "Kad si došao na Volksweld, Marl mi je dao zadatak da budem s tobom i da te štitim. Ja ispunjavam tu dužnost, iako se njemu možda ne bi svidio način na koji to radim. Pored toga, sviđaš mi se, Chaane. Ti i ja smo bili dobri prijatelji, a da budem iskren, nisam nikada previše volio Marla."

"Onda će ti biti drago što sam ja već odlučio da neću surađivati s Marlom. Ali želio bih znati zašto ti misliš da ne bih trebao pristati na Marlov prijedlog."

"Rekao sam ti da sam poznavao Adarla, Marlova oca", rekao je Jahr tiho. "Adarl je bio moja vrsta čovjeka. Prihvaćao je rizike igre. Da je Adarl bio na Marlovom mjestu, on bi te eliminirao čim bi izvukao tajnu o tome kako se upravlja pogonom za zvjezdanu vožnju i poslao dvojnika na Lalande umjesto tebe, bez daljnjeg ustručavanja. Ali Marl je perfekcionista. Pretpostavljam da je jednako briljantan kao što je bio i Adarl, ali on ne može podnijeti ni

najmanji rizik. On želi iz tebe izvući i posljednju, najmanju tajnu i zatim te ubiti tijekom hipno-testa zato što se boji da ti ne može u potpunosti vjerovati, čak i uz tvoju svojevolsnu suradnju i pod kontrolom hipnoze. Ako bi ti pristao na hipno-test, to bi bilo kao da predaješ Marlu pištolj da te ubije."

"Oprezno izbjegavajući ozljede u području prsa", dodao je Chaan sarkastično.

"Naravno", odgovorio je Jahr kroz zube. "Planira izvaditi identifikacijski znak iz tvog tijela i usaditi ga jednom od tvojih dvojnika."

"Simpatičan momak. Ali, kao što sam ti rekao, ja neću surađivati s Marlom. Zavlačit ću ga još neko vrijeme."

"Sada to neće upaliti", upozorio ga je Jahr. "Marl se očajnički plaši da ćeš ti nekako uspjeti obavijestiti Lalande. A nakon onog ispada s Wasserom, nije siguran da bi ti mogao samo tako sakriti tvoj brod, ako ga ikada pronađe. Već nekoliko tjedana znam da je Marlov plan, u slučaju da ga i ovog puta odbiješ, da te se riješi i da se osloni na dvojnike. Bilo mi je teško odlučiti se, da li da ti otkrijem tu informaciju ili da ostanem slijepo odan Marlu."

"Cijenim ovo što si učinio, Jahre", rekao je Chaan, prijateljski mu stavivši ruku na rame. "Ti, dakle, misliš da se ne bih trebao vratiti u Regn?"

"Tako je. Zbog toga sam ti doveo Hildi. Marl je bio siguran da ćeš joj se vratiti i samo se zbog toga nije protivio tvom odlasku."

Chaan je ovio ruku oko Hildinog struka. Ogrtač koji je visio s njenog golog ramena lepršao je na vjetru i omatao ih oboje.

"Što predlažeš da učinimo, Jahre?"

"Otiđite odavde! Sakrijte se u brdima. Vratite se Wasseru. Bilo što, samo da izbjegnute Marlovim kandžama."

"U mojoj letjelici nalaze se zalihe za par tjedana. Ja ću otići s tvojom letjelicom natrag u Regn."

"Ali što će se tebi dogoditi?"

"Ne brini za mene", rekao je Jahr samouvjeren. "Neću ići s vama jer je Volksweld još uvijek moj svijet, a ovaj narod je ipak moj narod. Ne moraš brinuti da će me Marl kazniti. Ja sam na višem položaju nego što misliš, Chaane, i velik dio vojnih snaga u Regnu je meni osobno lojalan. Marl me može izagnati ili me degradirati na niži čin, ali mi neće nauditi zbog straha od nemira koji bi mogli poremetiti njegove planove."

Chaan mu je pružio ruku.

"Hvala još jednom, Jahre", rekao je. "Nadam se da ćemo se ponovo sresti."

"Da, kada se sve ovo sredi", rekao je Jahr s osmijehom, čvrsto mu stegnuvši ruku. "Ako se susretnemo prije toga, sjeti se da smo još uvijek formalno neprijatelji, pa neka bolji preživi!"

Okrenuo se i brzim korakom otišao prema letjelicama. Zaustavio se na pola puta i okrenuo prema njima.

"I požurite!", povikao je. "Oler je već sigurno prijavio da smo ja i Hildi nestali - prokleti špijun! Kada Marl sazna da sam pregledao što je zabilježio radar i otišao s letjelicom, shvatit će što se događa."

Mahnulo je i potrčao prema Chaanovoj letjelici. Ušao je unutra i letjelica se brzo uzdigla. Krenuo je u smjeru Regna, ali odjednom zaokrenuo na jug i letjelica je ubrzo nestala na plavom nebu.

Chaan je odmah shvatio razlog Jahrovog zaokreta. On i Hildi su tek zakoračili prema letjelici kada se odjednom na nebu iz pravca Regna pojavilo mnoštvo letjelica. Malene okretne letjelice jurile su prema njima u niskom letu prije nego su se stigli okrenuti, a drugi brodovi su se približavali užasavajućom brzinom.

"Svemira mi!", uzviknuo je Chaan. "Ne možemo protiv svih!"

Čvrsto uhvativši Hildinu ruku, okrenuo se i potrčao prema šumi. Dok su skočili u grmlje, prva skupina letjelica već se spuštala na čistinu.

Chaan je potrčao prema zapadu kroz rijetku šumu, a Hildi ga je slijedila poput srne. Dugo su trčali, pokušavajući se što više zaklanjati pod plavkasto-ljubičaste krošnje. Zrak nad njima je vibrirao od buke koju su proizvodile letjelice.

U dva navrata su užurbano zaokrenuli izbjegavajući u širokom luku čistine na koje su se spuštale letjelice. Marl je očito uložio puno u ovu potragu. Letjelice su se spuštale po cijelom području.

Napokon su se morali zaustaviti da uhvate daha. Ispod velikog stabla naslonili su se jedno o drugo, dahćući. Chaan je primio Hildinu ruku.

"Morat ćemo pronaći neko bolje sklonište", rekao je teško dišući. "Možemo se probiti ako se uspijemo sakriti tijekom noći. Stoga je bolje da odmah nastavimo i otiđemo što dalje. Ako nas Marl ne pronađe za dan ili dva, ne bih se iznenadio da bombardira cijelo ovo područje."

"Zašto se ne bismo sakrili ovdje?", upitala je Hildi, upirući prstom prema gore.

Chaan je zatresao glavom. "Zar nisi vidjela dim koji se uzdizao iza nas kada smo prošli zadnju čistinu?", upitao je. "Spaljuju sve krošnje."

Nakon nekog vremena su usporili. Prešli su vrh prvog grebena i nastavili u zapadnom smjeru niz liticu. Kroz prostor među stablima vidjeli su visoke planine u daljini ispred njih.

Povremeno bi čuli ljudske glasove. Nisu se usuđivali zaustaviti da potraže zaklon. Išli su dalje i dalje.

Nenadano su izbili na malenu čistinu i gotovo presreli trojicu volksweldskih vojnika koji su virili odozdo u krošnje drveća i spaljivali lišće toplinskim zrakama.

Chaan je munjevitom brzinom izvukao pištolj i zapucao. Zraka iz njegovog laserskog pištolja zahvatila je ramena jednog vojnika i pogodila drugog u potiljak. Chaan se sagnuo i gurnuo Hildi na tlo kada je laserska zraka trećeg vojnika prozujala iznad njih. Chaan je zapucao i treći vojnik je pao pogođen u lice.

Chaan je pomogao Hildi da ustane i zajedno su prišli palim vojnicima.

"Dvije uniforme se još mogu iskoristiti", rekao je s osjećajem za praktičnost. "Ako ih odjenemo, imat ćemo veće šanse da se izvučemo odavde."

Sjeli su na zemlju i skinuli čizme. Chaan je svukao svoju plavo-srebrnu uniformu, a Hildi je zbacila svoj ogrtač i skinula uske hlače. Chaan se bojao da netko od drugih vojnika slučajno ne naiđe dok su bili goli, ali uspjeli su brzo odjenuti grimizno-crne uniforme. Chaanu je uniforma bila malo tijesna, a Hildi prevelika.

Kada su krenuli, naoružani sa po dva laserska pištolja, Chaan se nečega sjetio. Vratio se natrag i izvadio dodekaedar iz džepa svoje izvidničke uniforme. Gledao je u njega zamišljeno, s napola oblikovanom idejom u umu, i spremio ga u džep.

Zatim je spalio svoju i Hildinu staru odjeću. Sada su se kretali s većom sigurnošću jer su ipak imali neku prednost, prije nego što bi ih volksweldski vojnici prepoznali.

Stigli su do ruba klanca i zastali. Klanac je bio u podnožju visoke stmine, njegovo dno je bilo ravno, a prostirao se unedogled u oba smjera. Letjelice su se već spustile na ravninu i klanac je vrvio od volksweldskih vojnika.

"Ne možemo se probiti ovuda", rekao je Chaan. "Sigurno bi nas primijetili. Kada bi samo nekako mogli odrezati tu tvoju kosu, možda bi uspjeli. Moramo ići okolo."

"A da pokušamo s laserskim pištoljem?", sugerirala je Hildi.

"To bi moglo upaliti", složio se, "ali svakako pripazi da ne pomičeš glavu."

Sjeli su iza grmlja na rubu klanca i Chaan je izvadio laserski pištolj. Prilagodio je zraku na minimalnu debljinu, primio lijevom rukom Hildinu kosu i pažljivo je presjekao.

Trebalo mu je neko vrijeme da to obavi jer je morao paziti da zraka ne dotakne njenu kožu i stalno gasiti malene plamenove u grmlju koje je zraka zahvaćala. Napokon je uspio napraviti rez i odsjeći kosu što je kraće mogao. Rukom je otrsao pepeo i spaljene pramenove s njenih leđa. Rez nije bio uredan, ali Hildi ja sada, s određene udaljenosti, mogla proći kao neobičan vojnik čupave kose, mekih usana, velikih očiju i dječjeg lica.

"Ta uniforma ne skriva potpuno tvoje bokove, ali postoje neke tvoje ženstvene osobine koje bih želio zadržati za sebe", rekao je nasmiješivši se. "Ako pričekamo do sumraka, možda bi se mogli probiti kroz vojnike."

Naslonili su se na debelu granu grma i opustili se. Chaan je iz džepa izvadio dodekaedar.

"Pitam se bi li nam ovo moglo poslužiti", rekao je Chaan.

"Što je to?", upitala je radoznalo, uzevši dodekaedar u ruku.

"Suvenir jednog fantastičnog iskustva", rekao je Chaan. Ispričao joj je sve o susretu s dječakom.

"Kažeš da si sanjao da si bio taj dječak?", upitala je, dodajući mu natrag dodekaedar.

"To nije bio san", rekao je ozbiljnim tonom, gledajući njene duboke, plave, začuđene oči. "To se zaista dogodilo. Uvjeren sam da sam došao kroz vremensko iskrivljenje ovamo kao dječak, prešavši desetljeća kroz vrijeme i svjetlosne godine kroz svemirska prostranstva kako bih susreo samoga sebe, kakav sam sada. Pitanje je kako sam prošao kroz to vremensko iskrivljenje."

"Možda se radilo o načinu na koji su bile iskrivljene krovne grede i dašćice i o otvoru među korijenjem stabla", rekla je Hildi.

"Mislim da se nije radilo o tome. Pokušao sam se vratiti kroz ista "vrata" u potkrovlju, ali nikad nisam uspio. A čak se gotovo i nisam mogao vratiti kroz otvor među korijenjem nakon što sam poklonio dodekaedar samome sebi. Mislim da se radi o dodekaedru."

"Ta malena stvarčica?", upitala je, pogledavši znatiželjno u svjetlucavi predmet.

"Da", rekao je Chaan. "Znaš, rekao sam ti o susretu s Volksweldancem kada sam tražio Wasser. Jedan Volksweldanac mi je i dao ovaj dodekaedar kad sam bio dječak. Volksweldanci mogu putovati kroz vrijeme jednako kao što mi putujemo kroz prostor, a onaj kojeg sam susreo u planini je rekao da postoje naprave koje ljudi mogu koristiti u tu svrhu. Mislim da je dodekaedar jedna od tih naprava."

"Ali na njemu nema nikakvih komandi", protestirala je. "To je samo sjajan kamen, poput velikog dijamanta."

"Kad sam bio dječak", rekao je sa sanjarskim pogledom, "gledao sam u dodekaedar i činilo mi se da vidim golema prostranstva. Volksweldska bića ne bi načinila nešto tako primitivno da ima poluge i tipke. Njihov instrument bio bi usklađen sa tijekovima uma."

Zajedno su fascinirano gledali u dodekaedar. Svjetlo u predmetu je naizgled vijugalo, a odrazi peterokuta su formirali neobične kuteve. Svemir prepun zvijezda, nizine i planine svakog svijeta u svakom vremenu, kao da su izvirali iz njega i obavijali ih.

"Ako sam dobro shvatio Volksweldanca", rekao je Chaan zbunjen od mnoštva podražaja koji su preplavili njegov um, "moguće je otići samo na mjesto i u vrijeme na kojima si već bio ili ćeš biti. Kada bih samo mogao otići u neko ranije vrijeme na planetu Sirius, da ih mogu upozoriti da pošalju flotu na Volksweld..."

Još nije bio sumrak, ali odjednom više nisu sjedili uz grmlje na šumovitom brežuljku. Sjedili su na prostoru za slijetanje u svemirskoj luci, u sjeni ogromnog trupa svemirskog broda. Još uvijek je bilo kasno poslijepodne, a sunce na nebu je još uvijek bila grimizna kugla Wolfa 359.

"Mi smo u regnskoj svemirskoj luci!", povikao je Chaan razočarano. "Izgleda da smo putovali samo kroz prostor, ali ne i kroz vrijeme."

"Ali kako je to moguće?", upitala je Hildi, privinuvši se preplašeno uz njega.

"Naravno! Ti nisi nikada bila u sustavu Sirius pa nismo mogli otići na Sirius. Stoga se sigurno nismo uopće pomaknuli u vremenu. Volksweldanac mi je rekao da su vrijeme i prostor jedno te isto, pa bi bilo logično da bi nas ovaj dodekaedar mogao pomaknuti u prostoru bez promjene vremena."

U svemirskoj luci je bilo mnoštvo ljudi okupljenih na raščišćenom području ispred njih. Chaan i Hildi su bili dovoljno udaljeni od svjetline i mogli su izgledati kao dva volksweldska vojnika. Iza mnoštva bili su postrojani vojnici.

Tada se začuo zvuk nalik približavanju rakete, a na nebu se pojavio izduljeni brod. Glatko se spustio na tlo, odmah pored mnoštva ljudi.

"Moj brod!", povikao je Chaan, ustajući. "Marl mi je lagao! Oni dovoze moj brod!"

Poglavlje 20

Chaan i Hildi su se progurali uz rub svjetine prema brodu. Ulazna vrata broda su se otvorila i izašao je jedan muškarac - muškarac u plavo-srebrnoj uniformi svemirskog izvidnika, muškarac sa Chaanovim trijeznim licem i budnim plavim očima.

"Jedan od onih prokletih dvojnika!", uzbuđeno je šaptao Chaan. "Marl je cijelo vrijeme imao brod. Ovaj se upravo vraća s probne vožnje."

Stavio je ruku na držak svog laserskog pištolja.

"Ha, požalit će što nije odmah poletio prema Lalandu", promrmljao je. "Ne mogu ga pogoditi odavde."

"Ne!", prošaptala je Hildi očajnički, uhvativši ga za ruku. "Oni bi te odmah ubili!"

"U pravu si", priznao je Chaan. "Hildi, moramo poduzeti očajnički korak. Dođi."

Približili su se brodu, onoliko blizu koliko je to dozvoljavala linija uniformiranih stražara. Za ljude oko njih, Chaan i Hildi su bili tek dva vojnika koji su se pridružili mnoštvu koje je gledalo dolazak broda.

Muškarac sa Chaanovim licem odlučno se spustio niz rampu. Dugim i čvrstim koracima hodao je kroz prolaz koji su formirali uniformirani stražari. Izraz njegova lica bio je ozbiljan.

"Sada Hildi!", rekao je.

Zajedno su se naglo progurali kroz liniju stražara i pojurili uz rampu prema otvorenim vratima broda. Uspjeli su ući unutra.

Netko je povikao i laserske zrake su sijevnule oko vrata. Chaan je mahnito pritisnuo gumb i aktivirao zatvaranje vrata. Dok su se vrata zatvarala, vidio je kako je nekoliko vojnika zateturalo i palo na tlo, kad se rampa povukla prema gore.

Chaan se užurbano i bez daha popeo ljestvama na donju kontrolnu palubu. Laserski pištolji nisu mogli oštetiti trup broda, ali im nije mogao dati vremena da dovedu artiljeriju ili da kontaktiraju drugi svemirski brod.

Bacio se u kontrolno sjedalo i aktivirao antigravitacijski pogon. Gledajući kroz prozor na svemirsku luku, vidio je kako se tlo udaljava, a vojnici i civili poput mrava trče okolo.

Nakon nekoliko trenutaka, Hildi je došla na donju palubu.

"Jedina šansa da nas sad presretnu bila bi da imaju neki brod u svemiru dovoljno blizu da nam presiječe put", rekao je Chaan, "ali ovaj brod bi mogao pobijediti i jedan od Marlovih ratnih brodova, ako do toga dođe. Čim budemo izvan dometa volksweldskih projektila, aktivirat ću zvjezdani pogon."

"Ali Chaane", rekla je, "ovo je izvidnički brod. Ti me ne bi smio povesti sa sobom na Lalande, zar ne?"

"Mislim da bi se Solarno vijeće složilo da je ovo hitan slučaj", odgovorio je vedro. "Nadam se da je Marl obnovio zalihe hrane na brodu."

Okrenuo se prema kontrolnom ekranu da provjeri kolike su zalihe. Letimično je pogledao kronometar.

Kronometar je pokazivao da je dvadeset i treći dan mjeseca travnja, tri tisuće petsto i treće godine!

"Hildi!", uzviknuo je. "Pogledaj ovo!"

"To ne može biti točno", rekla je zbunjeno. "Danas je deseti dan Wilmara..." Kratko je preračunavala i zatim dodala: "To bi bio šesti studenog prema Zemaljskom standardu."

"Točno!", rekao je Chaan oduševljeno. "Ali ja sam sletio na Volksweld dvadeset i trećeg travnja."

"Misliš da se kronometar zaustavio?"

"Hildi, kronometar se ne zaustavlja, dok god je zvijezda u svemiru. Pokazuje točan datum. Zar ne shvaćaš što se dogodilo? Dodekaedar nas je ipak vratio kroz vrijeme, natrag u svemirsku luku u trenutku kad sam ja slijetao na Volksweld!"

"Ali ja sam tog dana bila među mnoštvom ljudi i gledala kako slijeće izvidnički brod", protestirala je.

"Upravo smo se zbog toga vratili na to mjesto i u to vrijeme. Ja sam se koncentrirao na neko prošlo vrijeme kada sam bio u mogućnosti da upozorim Solarno vijeće, ali ti i ja smo

zajedno gledali u dodekaedar i on nas je odveo oboje natrag u jedino mjesto i vrijeme gdje smo oboje bili blizu i još je postojala šansa da se nešto učini."

"Ali ja ne razumijem", rekla je. "Ako si sletio s brodom..."

Zastala je. Oči su joj se širom otvorile i prekrila je usta rukom.

"Je li sada shvaćaš?", uskliknuo je. "Vratili smo se u vrijeme i napravili krug. Onaj čovjek koji je izašao iz broda, kojeg sam skoro upucao - to nije bio dvojnik, to sam bio ja kad sam prije sedam mjeseci došao na Volksweld. Ona dva vojnika koja sam vidio kako mi krađu brod tog dana - Hildi, to smo bili ti i ja! Nije ni čudo što Marl nije mogao pronaći moj brod. Ja sam ga sam ukrao, a eksplozija starta zvjezdane vožnje koju je vidio nije bila lažna kao što sam mu rekao. To je eksplozija koju će vidjeti kada ja za par sati aktiviram pogon za zvjezdanu vožnju."

Chaan se naslonio u sjedalo i nasmijao se. Hildi se uvukla u njegovo naručje.

"Nisam sigurna da razumijem kako se to dogodilo", rekla je tiho, "ali meni je sada važno to što sam još uvijek s tobom i da zajedno idemo na Lalande."

"Pa, zalihe u brodu nisu obnovljene, ali imamo neku rezervu", rekao je Chaan. "Morat ćemo se zadovoljiti s malo manjim obrocima, ali Lalande nije tako daleko kao Sirius i neće nam biti teško."

"A što će biti poslije?", upitala je Hildi vrlo tiho, gledajući ga u oči, "Hoćeš li me napustiti nakon jedne godine zajedničkog života na Lalandu?"

Nasmiješio se i zagrlio je još čvršće.

"Neću te napustiti", rekao je odlučno. "Riječima jednog od mojih učitelja, pomogao sam izgraditi svoj svijet i pronašao sam svoje mjesto i svoju sreću. Napustit ću svemirsku službu kada dođemo na Lalande, Hildi. Možda odemo ovim brodom i do Greyhonda, ili se vratimo na Volksweld s flotom, ili čak odemo na Zemlju, ako nam se prohtije provesti nekoliko godina na putu. Ali od sada ćemo uvijek biti zajedno."

Nekoliko sati kasnije, dva stanovnika kvadranta Sirius odjeveni u udobne sirianske toge gledali su u stražnje ekrane. Bili su jako pospani jer je već prošla ponoć po standardu malene planete koju su nedavno napustili.

Ta planeta je sada bila tek mala crna mrlja koja je mutila sablasno svjetlo Wolfa 359, zvijezde koja je polako nestajala u crnini svemira. Sićušna planeta koja se okreće oko sićušnog sunca - i maleni čovjek na njoj je zaprijetio miru u galaksiji.

Chaanu se činilo da bi se trebao osjećati moćno i veliko, ali nije se tako osjećao. Osjećao se malenim u velikom svemiru i bio je ponosan na to: jer samo malen čovjek mogao bi prepriječiti goleme ambicije drugog malog čovjeka.

Držao je dodekaedar i gledao kako svjetluca u crvenoj svjetlosti Wolfa.

"Dat ću ga našem sinu kad malo poraste", rekao je Hildi sanjareći. "Možda će i njega odvesti, kroz rupu u nekom potkrovlju na nekoj planeti. A možda će jednoga dana i njemu pomoći da preokrene tijek sudbine."